

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2022. június 1.*

„Gazdasági és monetáris unió – Bankunió – A hitelintézetekre és bizonyos befektetési vállalkozásokra vonatkozó Egységes Szanálási Mechanizmus (ESZM) – Valamely intézmény fizetési képtelensége vagy valószínűleg fizetési képtelenné válása esetén lefolytatandó szanálási eljárás – A Banco Popular Español szanálási programjának ESZT általi elfogadása – Hatáskör-átruházás – A meghallgatáshoz való jog – A tulajdonhoz való jog – Indokolási kötelezettség – A 806/2014/EU rendelet 14., 18. és 20. cikke”

A T-628/17. sz. ügyben,

az **Aeris Invest Sàrl** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviselik: M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset, G. Serrano Fenollosa, E. Galán Burgos és M. Varela Suárez ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: L. Flynn és A. Steiblytè, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Egységes Szanálási Testület (ESZT)** (képviselek: J. King és M. Fernández Rupérez, meghatalmazotti minőségben, segítőik: B. Meyring, S. Schelo, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch és S. Ianc ügyvédek)

alperesek ellen,

támogatják őket:

a **Spanyol Királyság** (képviselek: L. Aguilera Ruiz és J. Rodríguez de la Rúa Puig, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Parlament** (képviselek: P. López-Carceller, M. Martínez Iglesias, L. Visaggio, J. Etienne, M. Menegatti és M. Sammut, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: A. de Gregorio Merino, J. Bauerschmidt, H. Marcos Fraile és A. Westerhof Löfflerová, meghatalmazotti minőségben)

és

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Banco Santander, SA** (székhelye: Santander [Spanyolország], képviselik: J. Rodríguez Cárcamo, A. Rodríguez Conde, D. Sarmiento Ramírez-Escudero és J. Remón Peñalver ügyvédek)

beavatkozó felek,

az egyrészt az ESZT ügyvezetői testületének a Banco Popular Español, SA szanalási programjának elfogadásáról szóló, 2017. június 7-i SRB/EES/2017/08 határozata, másrészt a Banco Popular Español S. A. szanalási programjának jóváhagyásáról szóló, 2017. június 7-i (EU) 2017/1246 bizottsági határozat (HL 2017. L 178., 15. o.; helyesbítés: HL 2017. L 320., 31. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök, M. Jaeger, V. Kreuschitz, G. De Baere (előadó) és G. Steinfatt bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2021. június 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

I. Jogi háttér

- 1 A 2008-as pénzügyi válságot követően döntés született arról, hogy az Európai Unión belül létre kell hozni a pénzügyi szolgáltatások belső piacának egészére vonatkozó, átfogó és részletes egységes szabálykönyvre épülő és egy egységes felügyeleti mechanizmusból, valamint a betétbiztosításra és a bankszanálásra vonatkozó új keretből álló európai bankuniót.
- 2 A bankunió felé tett első lépés az egységes felügyeleti mechanizmusnak (SSM) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) általi létrehozásából állt. E rendelet (12) preambulumbekzdése szerint az SSM-nek biztosítania kell, hogy a hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós szakpolitika koherens és hatékony módon valósuljon meg, valamint hogy a pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyve azonos módon vonatkozzon valamennyi érintett tagállamban lévő hitelintézetre, továbbá hogy e hitelintézetek egyéb, nem prudenciális mérlegelésektől mentes, legmagasabb minőségű felügyelet alá tartozzanak. E célból az 1024/2013 rendelet a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokat bíz az Európai Központi Bankra (EKB) annak érdekében, hogy hozzájáruljon a hitelintézetek biztonságához és stabilitásához, valamint a pénzügyi rendszer Unióban és az egyes tagállamokban való stabilitásához.
- 3 Ezt követően elfogadták a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítések: HL 2019. L 165., 129. o.; HL 2021. L 104., 5. o.). Ezen irányelv (1) preambulumbekzdése a következőképpen szól:

„A pénzügyi válság rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő uniós szintű eszközök az instabil vagy csődhelyzetbe került hitelintézetek és befektetési vállalkozások [...] hatékony kezelésére. Ilyen eszközökre különösen a fizetéseképtelenség megelőzése vagy – annak bekövetkezése esetén – a negatív következmények minimalizálása érdekében van szükség, ami az érintett intézmény rendszerszintű jelentőségű funkcióinak megőrzésével érhető el. A válság során ezek a kihívások jelentős kényszerítő erővel bírtak abban a döntésben, hogy a tagállamok megmentseék az adófizetők pénzét használó intézményeket. A hiteles helyreállítási és szanálási keretrendszer célkitűzése az, hogy a lehető legnagyobb mértékben szükségtelenné tegye az ilyen fellépéseket.”

- 4 A 2014/59 irányelv célja a bankok szanálására vonatkozó nemzeti rendelkezések Unión belüli közös harmonizációs minimumszabályainak a megállapítása, és előír egy, a szanálási hatóságok közötti együttműködést a határokon átnyúló bankok csődje esetén. E tekintetben a 2014/59 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése többek között előírja, hogy minden tagállam kijelöl egy, vagy kivételesen több szanálási hatóságot, amely felhatalmazást kap a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására.
- 5 Ugyanakkor, tekintettel egyrészt arra, hogy a 2014/59 irányelv nem vezetett a szanálás területén a döntéshozatali folyamat központosításához, hogy alapvetően az egyes tagállamok nemzeti hatóságai számára elérhető közös szanálási eszközökről és hatáskörökről rendelkezett, és meghagyta e hatóságok mérlegelési mozgásterét ezen eszközök alkalmazása, illetve a nemzeti szanálásfinanszírozási rendszerek igénybevétele tekintetében, másrészt pedig arra, hogy ezen irányelv nem akadályozta meg teljes mértékben, hogy a tagállamok különálló és esetleg következtelen döntéseket hozzanak a határokon átnyúló tevékenységű csoportok szanálása kapcsán, egy Egységes Szanálási Mechanizmus (ESZM) létrehozásáról határoztak.
- 6 Így a bankunió létrehozását célzó második lépés a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az ESZM keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.) elfogadásából állt.
- 7 A 806/2014 rendelet (12) preambulumbekzdése a következőket mondja ki:

„A belső piac kiteljesítése érdekében alapvető fontosságú, hogy a fizetéseképtelenné vált intézményekre – és ezen belül az uniós szinten előteremtett források felhasználására – vonatkozóan hatékony szanálási döntések szülessenek az Unióban. Az ilyen intézmények fizetéseképtelensége nemcsak azoknak a piacoknak a pénzügyi stabilitására gyakorol hatást, ahol azok közvetlenül működnek, hanem az uniós pénzügyi piac egészére is. Az, hogy valamennyi tagállamra kiterjedően biztosított legyen az ilyen intézmények szanálásának hatékony finanszírozása, nem csupán azoknak a tagállamoknak áll érdekében, amelyekben az intézmények működnek, hanem általánosságban véve minden tagállamnak, mivel ezáltal biztosíthatók az egyenlő versenyfeltételek, és javítható a belső piac működése. A belső piacon szorosan összekapcsolódnak a bankrendszerek, az intézmények csoportjai nemzetközi, és az intézmények nagy arányban rendelkeznek külföldi eszközökkel. Egységes Szanálási Mechanizmus nélkül az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamokban jelentkező intézményi válságok a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban is súlyosabb rendszerszintű

következményekkel járnának. Az Egységes Szanálási Mechanizmus létrehozása fokozni fogja a részt vevő tagállamokban levő intézmények stabilitását, és megelőzi a válságok tovagyűrűzését a részt nem vevő tagállamokba, így megkönnyítve a belső piac, mint egész működését. Az együttműködésre irányuló mechanizmusoknak egyértelműeknek kell lenniük mind a részt vevő, mind a részt nem vevő tagállamokban létrehozott intézményekre nézve, és a pénzügyi szolgáltatások helyszíneként szolgáló egyetlen tagállammal, illetve a tagállamok egyetlen csoportjával szemben sem alkalmazható közvetett vagy közvetlen megkülönböztetés.”

- 8 A 806/2014 rendelet célja annak 1. cikkének első bekezdése szerint, hogy egységes szabályokat és egységes eljárást írjon elő a 2. cikkben említett, a részt vevő tagállamokban letelepedett szervezetek, vagyis azon bankok szanálására vonatkozóan, amelyek székhely szerinti felügyeleti hatósága az EKB vagy a nemzeti illetékes felügyeleti hatóság az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme az euró, illetve az olyan tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euró, de az 1024/2013 rendelet 7. cikkével összhangban szoros együttműködést alakítottak ki (lásd a 806/2014 rendelet (15) preambulumbekendését).
- 9 A 806/2014 rendelet 1. cikkének második bekezdése előírja, hogy ezeket az egységes szabályokat és az egységes eljárást az e rendelet 42. cikkével összhangban létrehozott Egységes Szanálási Testület (ESZT) az Európai Unió Tanácsával és az Európai Bizottsággal, valamint a nemzeti szanálási hatóságokkal együtt alkalmazza az ugyanezen rendelet által létrehozott ESZM keretében. Azt is előírja, hogy az ESZM az Egységes Szanálási Alapra (ESZA) támaszkodik.
- 10 A 806/2014 rendelet 16. cikkének (1) bekezdése alapján az ESZT szanálási intézkedés meghozataláról határoz valamely, egy részt vevő tagállamban letelepedett pénzügyi vállalkozás vonatkozásában, ha teljesül az e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében rögzített három feltétel.
- 11 Az első feltétel megköveteli, hogy a szervezet fizetéseképtelen legyen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váljon. E feltétel értékelését az ESZT-vel folytatott konzultációt követően az EKB vagy az ESZT végzi, és azt teljesítettnek kell tekinteni, ha a szervezet a 806/2014 rendelet 18. cikkének (4) bekezdésében felsorolt helyzetben vagy helyzetekben van.
- 12 A második feltétel azt feltételezi, hogy ésszerűen nem várható, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel ésszerű időn belül megelőzhető lehet a szervezet csődje.
- 13 A harmadik feltétel azt vonja maga után, hogy valamely szanálási intézkedésre közérdekből legyen szükség, vagyis hogy az a szanálás céljának vagy céljainak az eléréséhez szükséges legyen, míg a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén e célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.
- 14 A 806/2014 rendelet 14. cikke szerint a szanálási célok a következők: a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása; a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a dominóhatás megakadályozása révén; az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén; a betétesek és befektetők védelme, valamint az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.
- 15 A 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a szanálási intézkedések meghozatalát vagy a releváns tőkeinstrumentumok leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlását megelőzően az ESZT gondoskodik arról, hogy az érintett szervezet

eszközeinek és kötelezettségeinek méltányos, prudens és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve az ESZT-t és a nemzeti szanálási hatóságot –, valamint az érintett szervezettől független személy végezze.

- 16 A 806/2014 rendelet 20. cikkének (15) bekezdése szerint az értékelés a szanálási eszköz alkalmazására vagy a szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó döntés, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlására irányuló döntés szerves részét képezi.
- 17 Amennyiben a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek teljesülnek, az ESZT szanálási programot fogad el.
- 18 A szanálási eljárás keretében eljárva az ESZT-nek, a Tanácsnak és a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a szanálási intézkedést a 806/2014 rendelet 15. cikkében felsorolt bizonyos elvekkel összhangban hozzák meg, amelyek között szerepel az az elv, miszerint a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket, valamint az az elv, miszerint egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha a szanálási intézkedéssel érintett szervezetet rendes fizetésektelenségi eljárás keretében számolták volna fel.
- 19 A szanálási programban az ESZT meghatározza a szanálási eszközök alkalmazását. A 806/2014 rendelet 22. cikkének (2) bekezdése felsorolja a rendelkezésre álló különböző szanálási eszközöket, azaz a következőket: vagyonértékesítési eszköz, áthidaló intézményi eszköz, eszközelkülönítési eszköz és hitelezői feltőkésítési eszköz.
- 20 A szanálási programban az ESZT a 806/2014 rendelet 21. cikkében előírt feltételek mellett gyakorolhatja az érintett szervezet tőkeinstrumentumainak a leírására vagy átalakítására vonatkozó jogkört is. A 806/2014 rendelet 19. cikke szerint valamely szanálási intézkedés állami támogatás nyújtását vagy az ESZA igénybevételét is magában foglalhatja.
- 21 A 806/2014 rendelet 18. cikkének (7) bekezdése szerint az ESZT a szanálási programot annak elfogadását követően közvetlenül továbbítja a Bizottságnak. A szanálási programnak az ESZT általi továbbítását követő huszonnégy órán belül a Bizottság vagy támogatja a szanálási programot, vagy kifogást emel ellene annak diszkrecionális szempontjaira vonatkozóan az e bekezdés harmadik albekezdésében előírt esetektől – vagyis a közérdek kritériumának nem teljesítése vagy az ESZA-ból biztosított összeg jelentős módosítása – eltérő esetekben. Ami ez utóbbi diszkrecionális szempontokat illeti, a szanálási program ESZT általi továbbítását követő tizenkét órán belül a Bizottság arra vonatkozó javaslatokat tehet a Tanácsnak, hogy emeljen kifogást a szanálási program ellen azzal az indokkal, hogy az nem teljesíti a közérdek kritériumát, vagy hagyja jóvá vagy kifogásolja az ESZA-ból biztosított összeg ESZT által elfogadott szanálási programban előírt jelentős módosítását. A szanálási program csak abban az esetben léphet hatályba, ha a Tanács vagy a Bizottság annak ESZT általi továbbítását követő huszonnégy órán belül nem emel kifogást.
- 22 A 806/2014 rendelet 18. cikkének (9) bekezdése kimondja, hogy az ESZT biztosítja, hogy az érintett nemzeti szanálási hatóságok meghozzák a szanálási program végrehajtásához szükséges szanálási intézkedéseket. A szanálási programot e hatóságoknak kell címezni, amelyekben felszólítják őket arra, hogy az ugyanezen rendelet 29. cikkének megfelelően a szanálási hatásköröket gyakorolva hozzák meg az annak végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést.

- 23 A szanálási intézkedés elfogadását követően a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16) bekezdése alapján az ESZT gondoskodik arról, hogy sor kerüljön egy független személy által elvégzett értékelésre annak meghatározása érdekében, hogy a részvényesek és a hitelezők jobb elbánásban részesültek volna-e, ha a szanálás alá vont intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá vonták volna. Ezen értékelés a 806/2014 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján ahhoz vezethet, hogy kártalanítja a részvényeseket vagy a hitelezőket, ha a szanálás keretében jelentősebb veszteségeket szenvedtek el, mint amelyeket a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alapján történő felszámolás során szenvedtek volna el.

II. A jogvita előzményei és a kereset előterjesztését követő tényállás

- 24 A felperes, az Aeris Invest Sàrl a luxemburgi jog alá tartozó jogi személy, amely a Banco Popular Español, SA (a továbbiakban: Banco Popular) részvényese volt azt megelőzően, hogy ez utóbbi tekintetében szanálási programot fogadtak el.

A. A Banco Populárnak a szanálási program elfogadása előtti helyzetéről

- 25 A Banco Popular csoport, amelynek az anyavállalata a Banco Popular volt, a szanálás időpontjában a hatodik legnagyobb spanyol bankcsoport volt.
- 26 2016-ban a Banco Popular 2,5 milliárd eurós tőkeemelést hajtott végre.
- 27 2016. december 5-én az ESZT ügyvezetői testülete elfogadta a Banco Popular csoport szanálási tervét (a továbbiakban: 2016. évi szanálási terv). A 2016. évi szanálási tervben előnyben részesített szanálási eszköz a 806/2014 rendelet 27. cikkében előírt hitelezői feltőkésítési eszköz volt.
- 28 2017. február 3-án a Banco Popular közzétette a 2016. évi éves jelentését, amelyben bejelentette, hogy 5,7 milliárd euró összegű rendkívüli tartalékra van szüksége, ami 3,485 milliárd euró konszolidált veszteséghez, valamint új elnök kinevezéséhez vezetett.
- 29 2017. február 10-én a DBRS Ratings Limited (DBRS) (jelenleg DBRS Morningstar) negatív kilátással leminősítette a Banco Populart az alaptőkéjének a fenti 28. pontban említett éves jelentésében előírtnál nagyobb nettó veszteség miatt meggyengült helyzetére, valamint a Banco Popular arra irányuló erőfeszítéseire tekintettel, hogy csökkentse a még magas, nem jól teljesítő eszközök készletét.
- 30 2017. április 3-án a Banco Popular bejelentette a belső könyvvizsgálatok eredményét, és egyúttal jelezte, hogy szükség lehet a 2016. évi éves jelentés kiigazítására. E kiigazításokat a Banco Popular 2017 első negyedévére vonatkozó pénzügyi beszámolóban végezték el.
- 31 2017. április 10-én a Banco Popular részvényeseinek közgyűlésén az igazgatótanács elnöke bejelentette, hogy a bank – a csoport saját tőkére és a nem jól teljesítő eszközök mértékére tekintettel fennálló helyzetéből kifolyólag – vagy tőkeemelést vagy társasági ügyletet tervez. A Banco Popular vezérigazgatóját kevesebb mint egy évvel a hivatalba lépését követően leváltották.
- 32 A pénzügyi eredmények kiigazításának szükségességére vonatkozó, 2017. április 3-i bejelentést követően a DBRS április 6-án negatív kilátásait fenntartva leminősítette a Banco Populart. A Standard & Poor's 2017. április 7-én, a Moody's Investors Service (a továbbiakban: Moody's) pedig 2017. április 21-én negatív kilátással szintén leminősítette a Banco Populart.

- 33 2017 áprilisában a Banco Popular magánértékesítési eljárást indított egy erős versenytárs részére történő értékesítése céljából, ami visszaállította volna pénzügyi helyzetét. 2017. június 10-ében határozták meg, majd 2017. június végéig eltolták az arra vonatkozó határidőt, hogy a Banco Popular felvásárlásában érdekelt esetleges vevők benyújtsák ajánlataikat.
- 34 2017. május 5-én a Banco Popular benyújtotta a 2017. első negyedévre vonatkozó pénzügyi beszámolóját, amelyben 137 millió euró összegű veszteséget jelentett be.
- 35 2017. május 12-én a Banco Popular esetében a likviditásfedezeti követelmény (*Liquidity Coverage Requirement*) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o., helyesbítések: HL 2013. L 208., 68. o.; HL 2013. L 321., 6. o.; HL 2017. L 20., 2. o.) 460. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott 80%-os minimális küszöb alá került.
- 36 2017. május 16-i levelében a Banco Santander, SA arról tájékoztatta a Banco Popular társaságot, hogy a magánértékesítési eljárás keretében nincs módjában kötelező érvényű ajánlatot tenni.
- 37 2017. május 16-án a Banco Popular a Comisión nacional del mercado de valoresnek (CNMV, nemzeti értékpiazi bizottság, Spanyolország) egy releváns tényre vonatkozó közlésében jelezte, hogy potenciális vevők érdeklődésüket fejezték ki a magánértékesítési eljárásban, azonban egyetlen kötelező érvényű ajánlatot sem kapott.
- 38 2017. május 19-én a FITCH ügynökség hosszú távon leminősítette a Banco Popularat.
- 39 2017. május 23-án Elke König, az ESZT elnöke interjút adott a Bloomberg televíziócsatorna számára, amely interjú során többek között a Banco Popular helyzetével kapcsolatban kérdezték.
- 40 2017 májusában számos újságcikk számolt be a Banco Popular nehézségeiről. Példaként meg kell említeni egy 2017. május 11-én az *elconfidencial.com* internetes oldalon közzétett, „Saracho fizetéseképtelenség kockázata miatt elrendeli a Popular JP Morgan és Lazard számára való sürgős eladását” (Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra) című cikket. E cikkben az szerepel, hogy a bank elnöke megbízta a JP Morgant és a Lazard-t a bank fizetéseképtelenség kockázata miatti sürgős eladásának megszervezésével, amely kockázat a magánszemély és intézményi ügyfelek betétei tömeges kiáramlásának volt betudható, és hogy úgy vélte, hogy a bank életképessége biztosításának egyetlen módja a csoport egészének teljes és közvetlen eladása volt. A cikk megjegyzi, hogy „tekintettel a betétkivételek tartósságára és a külső finanszírozási források megszűnésére, a bankot a fizetéseképtelenség komoly kockázata fenyegeti, és ezért [az elnöke] kénytelen a legdrasztikusabb intézkedés foganatosítására, és arra, hogy a szavatolóátka-arány javítása és az EKB követelményeinek való megfelelés érdekében fokozatosan tartózkodjon a bank eszközeinek az értékesítésétől”.
- 41 2017. május 15-én az *elconfidencial.com* internetes oldalon közzétett, „Az EKB két hónapig felügyeli a Banco Popularat az értékesítési folyamat során” (El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta) című cikk arról számolt be, hogy a Banco Popularnak az elnöke által végrehajtott tervére az EKB azon vizsgálatát követően került sor, amely megerősítette a tartalékok hiányát. E cikk szerint az EKB ellenőrei arra a következtetésre jutottak, hogy a Banco Popular nehézségei az ingatlanpiaci kitettségének fedezetéül szolgáló

tartalékok hiányához kapcsolódnak, és hogy el kell kerülni a betétek alkalmoszerű kiáramlását. Ezen ellenőrök kifejezték a 2016. évi elszámolások bemutatásával kapcsolatos elégedetlenségüket is.

- 42 2017. május 31-én a Reuters ügynökség közzétette „Az EU-t figyelmeztetik a spanyolországi Banco Popular felszámolásának kockázatára” (La UE, advertida de riesgo de una resolución ordenada en Banco Popular) című cikket. E cikk többek között megemlíti, hogy az Unió egy névtelen vezető tisztviselője szerint az európai bankok egyik fő felügyelőszerve arra figyelmeztette az uniós tisztviselőket, hogy a Banco Popular szanálásra kerülhet, ha nem sikerülne vevőt találni. E cikk szerint e tisztviselő jelezte továbbá, hogy az ESZT elnöke nemrégiben „korai előrejelzést” bocsátott ki, és kijelentette, hogy az ESZT a (Banco Popular) eljárást egy esetleges beavatkozás érdekében különös figyelemmel kíséri.
- 43 Ugyanezen a napon az ESZT sajtóközleményt tett közzé e cikk tartalmának a vitatása céljából.
- 44 2017. június első napjaiban a Banco Popularnak tömeges készpénzkivonással kellett szembenéznie.
- 45 2017. június 5-én reggel a Banco Popular benyújtott egy első, sürgősségi likviditási támogatás iránti kérelmet a Banco de España-hoz, majd délután egy másodikat, amely a jelentős készpénzforgalom miatt a kért összeg emelését tartalmazta. A Banco de España kérelme alapján és az EKB által a Banco Popular sürgősségi likviditási támogatás iránti kérelmének ugyanazon a napon végzett értékelését követően az EKB Kormányzótanácsa nem emelt kifogást a Banco Popular részére a 2017. június 8-ig terjedő időszakra nyújtandó sürgősségi likviditási támogatással szemben. A Banco Popular megkapta e sürgősségi likviditási támogatás egy részét, majd a Banco de España jelezte, hogy nincs abban a helyzetben, hogy a Banco Popular részére további sürgősségi likviditási támogatást nyújtson.
- 46 2017. június 6-án a DBRS és a Moody's leminősítette a Banco Populart.

B. A szanálási program elfogadását megelőző egyéb tényekről

- 47 2017. május 23-án az ESZT megbízta a Deloitte-ot mint független szakértőt, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikke alapján végezze el a Banco Popular értékelését.
- 48 2017. május 24-én az ESZT a 806/2014 rendelet 34. cikke alapján kérte a Banco Populartól az értékelésének megvalósításához szükséges információkat. 2017. június 2-án továbbá azt kérte a Banco Populartól, hogy szolgáltatson információkat a magánértékesítési eljárásra vonatkozóan, valamint hogy biztosítson hozzáférést az általa ezen eljárás keretében létrehozott biztonságos virtuális adatszobához.
- 49 2017. június 3-án az ESZT ügyvezetői testülete a Banco Popular értékesítése tárgyában elfogadta a Fondo de Reestructuración Ordenada Bancariának (FROB, rendezett banki szerkezetátalakítási alap, Spanyolország) címzett SRB/EES/2017/06 határozatot (a továbbiakban: értékesítésről szóló határozat). Az ESZT jóváhagyta a Banco Popular FROB általi értékesítésére irányuló eljárás azonnali megindítását, és a 2014/59 irányelv 39. cikkének megfelelően közölte vele az értékesítésre vonatkozó követelményeket. Az ESZT jelezte különösen, hogy a FROB-nak fel kell vennie a kapcsolatot azzal az öt potenciális vevővel, amelyeket a magánértékesítési eljárás keretében felhívtak az ajánlattételre.

- 50 Az öt potenciális vevő közül kettő úgy döntött, hogy nem vesz részt az értékesítési eljárásban, egy vevőt pedig az EKB prudenciális okokból zárt ki.
- 51 2017. június 4-én a két potenciális vevő, a Banco Santander és a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA), amelyek úgy döntöttek, hogy részt vesznek az értékesítési eljárásban, titoktartási megállapodást írt alá, és 2017. június 5-én hozzáférést kaptak a virtuális adatszobához.
- 52 2017. június 5-én az ESZT a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján elfogadta az első értékelést (a továbbiakban: 1. értékelés), amelynek az volt a célja, hogy olyan bizonyítékokat szolgáltatasson, amelyek lehetővé teszik annak meghatározását, hogy teljesülnek-e a szanálási eljárás megindításának a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételei.
- 53 2017. június 6-án az EKB az ESZT-vel folytatott konzultációt követően a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően értékelést végzett a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozóan.
- 54 Ebben az értékelésben az EKB jelezte, hogy az előző hónapokban a Banco Popular likviditási helyzete jelentősen megromlott, ami elsősorban a betétállománya jelentős kimerülésének tudható be. A Banco Popular jelentős készpénzkivonással szembesült valamennyi ügyfélkör részéről. Az EKB felsorolta azokat az eseményeket, amelyek a Banco Popular által tapasztalt likviditási problémákhoz vezettek.
- 55 E tekintetben rámutatott arra, hogy 2017 februárjában a Banco Popular az éves beszámolójának benyújtásakor 5,7 milliárd euró összegű rendkívüli tartalék iránti igényt tárt fel, ami 2016-ban 3,485 milliárd euró veszteséghez, valamint a bank stratégiájának a felülvizsgálatát elindító, hosszú ideje hivatalban lévő elnökének a leváltásához vezetett. A további tartalékok és a gazdasági év végi veszteségek bejelentése 2017. február 10-én a Banco Popular DBRS általi leminősítését eredményezte, és komoly aggodalmat váltott ki a Banco Popular ügyfelei részéről, ami a betétek jelentős és váratlan kivonásában és az ügyfelek részéről a bank fióktelepeinél tett nagy számú látogatásokban nyilvánult meg.
- 56 Az EKB jelezte továbbá, hogy az, hogy a Banco Popular 2017. április 3-án *ad hoc* nyilatkozatot tett közzé, amely több belső ellenőrzésnek az intézmény pénzügyi kimutatásaira esetlegesen jelentős hatással járó eredményéről tájékoztatott, valamint annak megerősítése, hogy az intézmény vezérigazgatóját kevesebb mint egy évvel a hivatalba lépését követően leváltják, újabb betétkivonási hullámot indított el. Az EKB megjegyezte, hogy a betétkivonások e hullámához a következők is hozzájárultak:
- a Banco Popular Standard & Poor's általi 2017. április 7-i leminősítése;
 - a Banco Popular azon 2017. április 10-i bejelentése, hogy nem fizet osztalékot, valamint hogy a szűkös saját tőke helyzete miatt és a nem jól teljesítő eszközök fedezetének az összehasonlító csoportjával való szükséges összehangolása érdekében szükség lehet tőkeemelésre vagy társasági ügyletre;
 - a Banco Popular Moody's általi 2017. április 21-i leminősítése;
 - a vártnál rosszabb 2017. első negyedévi eredmények nyilvánosságra hozatala;

- a fenti 40. és 41. pontban említett, 2017. május 11-i és 15-i cikkekhez hasonlóan azt sugalló negatív és folyamatos médiafigyelem, hogy a Banco Popular elnöke elrendelte a bank sürgős eladását a fizetéseképtelenség vagy likviditáshiány közvetlen kockázata miatt, és hogy a banknak a felügyelő általi helyszíni ellenőrzések eredményeképpen további jelentős tartalékigénnyel kell szembenéznie.
- 57 Az EKB azt is megállapította, hogy a 2017. május 31. óta elveszett betétek azt követően lettek különösen jelentősek, hogy a médiában megjelent, hogy a bank felszámolás alá kerülhet, ha a folyamatban lévő értékesítési folyamat rövid időn belül nem jár sikerrel.
- 58 Ezenkívül az EKB megjegyezte, hogy bár a Banco Popular a korábbi hetekben különböző, likvid eszközöket előteremtő további intézkedéseket tett, és azok végrehajtását megkezdte, a realizált és várt beáramlások nagysága nem volt elegendő ahhoz, hogy a Banco Popular likviditási helyzetének a kimerülését az értékelés időpontjában orvosolja. Az EKB azt is jelezte, hogy még azon sürgős likviditási hozzájárulás alkalmazásával is, amellyel szemben az EKB Kormányzótanácsa 2017. június 5-én nem emelt kifogást, az ebben az időpontban fennálló likviditási helyzet nem elegendő annak biztosításához, hogy a Banco Popular legkésőbb 2017. június 7-ig eleget tegyen kötelezettségeinek.
- 59 Az EKB úgy ítélte meg, hogy a Banco Popular által már elfogadott intézkedések nem voltak kellően hatékonyak a likviditási helyzete romlásának a megfordításához. Megállapította, hogy a Banco Popular az esedékessé váló kötelezettségei teljesítésére való képességének a biztosítása érdekében alternatív intézkedésként megpróbált társasági ügyletet, vagyis egy erősebb versenytársnak való értékesítést végrehajtani. Ugyanakkor az EKB megállapította, hogy figyelemmel a Banco Popular likviditási helyzetének romlására, azon bizonyíték hiányára, hogy a közeljövőben képes lenne likviditási helyzetének megfordítására, valamint arra, hogy a tárgyalások addig nem vezettek pozitív eredményre, az ilyen magánügylet megerősítése nem volt előrelátható olyan határidőn belül, amely lehetővé tette volna a Banco Popular számára, hogy az esedékessé váló tartozásait megfizesse, vagy más kötelezettségvállalásait teljesítse.
- 60 Az EKB megállapította, hogy ugyanakkor nincsenek rendelkezésre álló olyan felügyeleti vagy korai beavatkozási intézkedések, amelyek lehetővé tennék a Banco Popular likviditási helyzetének azonnali helyreállítását, és amelyek elegendő időt biztosítanak számára a társasági ügylet vagy más megoldás végrehajtására. A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 104. cikkének, a 2014/59/EK irányelv 27–29. cikkének vagy az 1024/2013/EU rendelet 16. cikkének a nemzeti átültetése alapján az EKB mint illetékes hatóság rendelkezésére álló intézkedések nem tudják biztosítani, hogy a Banco Popular – a likviditása megfigyelt romlásának mértékére és ütemére tekintettel – képes esedékessé váló tartozásait megfizetni vagy más kötelezettségeit teljesíteni.
- 61 Következésképpen az EKB, figyelembe véve különösen a betétek túlzott kiáramlását, a likviditás bank általi elvesztésének gyorsaságát, valamint azt, hogy a bank nem volt képes más likvid eszközöket előteremteni, megállapította, hogy arra utaló objektív tényezők állnak fenn, hogy a Banco Popular a közeljövőben valószínűleg nem képes esedékessé váló tartozásait megfizetni vagy más kötelezettségeit teljesíteni. Az EKB arra a következtetésre jutott, hogy a Banco Popular

a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (4) bekezdésének c) pontja értelmében fizetéseképtelennek tekintendő, vagy mindenesetre a közeljövőben valószínűleg fizetéseképtelenné válik.

- 62 2017. június 6-án a Banco Popular igazgatótanácsa arról tájékoztatta az EKB-t, hogy arra a következtetésre jutott, hogy a bank valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 63 Ugyanezen a napon a FROB kibocsátott egy, az értékesítési eljárásra vonatkozó információkat tartalmazó levelet (a továbbiakban: eljárási levél), amelyben az ajánlatok benyújtásának határidejét 2017. június 6-a éjféltől rögzítette.
- 64 Még mindig ugyanezen a napon a BBVA, a Banco Popular két potenciális vevőjének egyike arról tájékoztatta a FROB-t, hogy nem nyújt be ajánlatot.
- 65 Szintén 2017. június 6-án a Deloitte átadott az ESZT-nek egy második, a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján készített értékelést (a továbbiakban: 2. értékelés). A 2. értékelés célja az volt, hogy felbecsülje a Banco Popular eszközeinek és kötelezettségeinek értékét, felmérje, hogy a részvényesek és a hitelezők milyen elbánásban részesültek volna, ha a Banco Popular rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá vonták volna, valamint hogy feltárja azokat az elemeket, amelyek lehetővé teszik az átruházandó részvényekre és tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó döntés meghozatalát, és amelyek lehetővé teszik az ESZT számára a vagyonértékesítési eszköz céljából a kereskedelmi feltételek meghatározását. Ezen értékelés többek között a Banco Popular gazdasági értékét a legjobb forgatókönyvben 1,3 milliárd euróra, a legkedvezőtlenebb forgatókönyvben mínusz 8,2 milliárd euróra, a legjobb becslések esetén pedig mínusz 2 milliárd euróra becsülte.
- 66 2017. június 7-én a Banco Santander benyújtott egy kötelező érvényű ajánlatot.
- 67 A 2017. június 7-i levélben a FROB tájékoztatta az ESZT-t, hogy a Banco Santander június 7-én 3 óra 12 perckor ajánlatot tett, és hogy a Banco Santander által a Banco Popular részvényeinek vételére tett árajánlata egy euró volt. A FROB jelezte, hogy az irányítóbizottsága a Banco Popular versenyeztetési értékesítési eljárása nyertes ajánlattevőjeként elfogadta a Banco Santandert, és úgy határozott, hogy javasolja az ESZT-nek, hogy a Banco Popular tekintetében a szanálási program elfogadásáról szóló határozatában a Banco Santandert jelölje meg vevőként.

C. A Banco Popular 2017. június 7-i szanálási programjáról

- 68 2017. június 7-én az ESZT ügyvezetői testülete a 806/2014 rendelet alapján elfogadta a Banco Popular szanálási programjáról szóló SRB/EES/2017/08 határozatot (a továbbiakban: szanálási program).
- 69 A szanálási program 1. cikke szerint az ESZT, mivel úgy ítélte meg, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek teljesültek, úgy határozott, hogy a Banco Popular a szanálás időpontjától kezdve szanálási eljárás alá vonja.
- 70 Így az ESZT először is megállapította, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, másodszor, hogy nincsenek más olyan intézkedések, amelyekkel észszerű határidőn belül megelőzhető lenne a Banco Popular csődje, harmadszor pedig, hogy közérdekből vagyonértékesítési eszköz formájában szanálási intézkedésre van szükség a Banco Popularral szemben. E tekintetben az ESZT rámutatott, hogy a szanálás szükséges és arányos a 806/2014

rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett két cél megvalósításához, nevezetesen a bank kritikus funkciói folytonosságának a biztosításához és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez.

- 71 A szanálási program 5.1. cikkében az ESZT a következőképpen határozott:
- „A Banco Popular esetében alkalmazott szanálási eszköz a 806/2014 rendelet 24. cikke értelmében vett vagyonértékesítési eszközből áll, amelynek keretében a részvényeket egy vevőre ruházzák át. A tőkeinstrumentumok leírását vagy átalakítását közvetlenül a vagyonértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően kell végrehajtani.”
- 72 A szanálási program 6. cikke a tőkeinstrumentumok leírására és a vagyonértékesítési eszközre vonatkozik. A 6.1. cikkben az ESZT megjelölte, hogy milyen intézkedéseket fogadott el a 806/2014 rendelet 21. cikkében előírt, leírásra vonatkozó jogköre alapján.
- 73 Így a szanálási program 6.1. pontja alapján az ESZT a következőképpen határozott:
- először is, a Banco Popular alaptőkéjének névértékét 2 098 429 046 euróval csökkenti, ami a Banco Popular részvényei 100%-ának bevonásához vezet;
 - ezt követően a Banco Popular által kibocsátott és a szanálási határozat meghozatalának időpontjában forgalomban lévő, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok teljes összegét a Banco Popular újonnan kibocsátott részvényeivé, az „I új részvényekké” alakítja át;
 - ezt követően az „I új részvények” névértékét nullára csökkenti, ami ezen „I új részvények” 100 %-ának bevonásához vezet;
 - végül a Banco Popular által kibocsátott és a szanálási határozat meghozatalának időpontjában forgalomban lévő járulékos tőkeinstrumentumok teljes összegét a Banco Popular újonnan kibocsátott részvényeire, a „II új részvényekké” alakítja át.
- 74 A szanálási program 6.3. cikke előírja, hogy e leírási és átalakítási intézkedések a 2. értékelésen alapulnak, amelyet megerősítenek a spanyol szanálási hatóság, a FROB által lefolytatott átlátható és nyílt értékesítési eljárás eredményei.
- 75 A szanálási program 6.5. cikkében az ESZT jelezte, hogy gyakorolja a 806/2014 rendelet 24. cikke (1) bekezdésének a) pontja által a vagyonértékesítési eszköz vonatkozásában ráruházott jogköröket, és elrendelte, hogy a „II új részvényeket” 1 euró vételár megfizetése ellenében tehermentesen és harmadik személy bármely jogától mentesen ruházzák át a Banco Santanderre. Pontosították, hogy a vevő már hozzájárult az átruházáshoz.
- 76 Az ESZT továbbá rámutatott, hogy a „II új részvények” átruházását a vevő 2017. június 7-i kötelező érvényű ajánlata alapján kell elvégezni, és azt a FROB-nak a 2015. június 18-i Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállításáról és szanálásáról szóló 11/2015 törvény; a BOE 2015. június 19-i 146. száma, 50797. o.; a továbbiakban: 11/2015. sz. törvény) alapján kell végrehajtania.
- 77 A szanálási programot 2017. június 7-én 5 óra 13 perckor benyújtották a Bizottsághoz jóváhagyásra.

- 78 2017. június 7-én 6 óra 30 perckor a Bizottság elfogadta a Banco Popular szanálási programjának jóváhagyásáról szóló (EU) 2017/1246 határozatot (HL 2017. L 178., 15. o.; helyesbítés: HL 2017. L 320., 31. o.) és arról értesítette az ESZT-t. Következésképpen a szanálási program ugyanezen a napon lépett hatályba.
- 79 A 2017/1246 határozat (4) preambulumbekzdése szerint:
- „A Bizottság egyetért a szanálási programmal. Egyetért különösen a Testület által megadott azon indoklással, hogy a szanálásra miért van szükség közérdekből, a 806/2014/EU rendelet 5. cikkével összhangban.”
- 80 Ugyanezen a napon a FROB a 806/2014 rendelet 29. cikkének megfelelően elfogadta a szanálási program végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ennek keretében a FROB hozzájárult ahhoz, hogy a Banco Populárnak a járulékos tőkeinstrumentumok átalakításából eredő új részvényeit (a „II új részvények”) a Banco Santanderre ruházzák át.

D. A szanálási határozat elfogadását követő tényekről

- 81 2018. június 14-én a Deloitte megküldte az ESZT-nek a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16)–(18) bekezdésében előírt, az eltérő bánásmódról szóló, annak meghatározása céljából készített értékelést, hogy a részvényesek és a hitelezők kedvezőbb bánásmódban részesültek volna-e, ha a Banco Populart rendes fizetésektelenségi eljárás alá vonták volna (a továbbiakban: 3. értékelés). 2018. július 31-én a Deloitte ezen értékeléshez kiegészítést küldött az ESZT-nek, amely kijavított bizonyos formai hibákat.
- 82 2018. szeptember 28-án beolvadással történő egyesülést követően a Banco Santander egyetemes jogutódlással a Banco Popular helyébe lépett.
- 83 2020. március 17-én az ESZT elfogadta az SRB/EES/2020/52 határozatot, amely annak meghatározására irányult, hogy kell-e kártérítést nyújtani a Banco Popular tekintetében hozott szanálási intézkedések által érintett részvényeseknek és hitelezőknek. E határozatra vonatkozóan 2020. március 20-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2020. C 91., 2. o.) közzétették egy közleményt. E határozatban az ESZT megállapította, hogy a Banco Popular szanálása által érintett részvényesek és hitelezők a 806/2014 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján nem jogosultak az ESZA-ból járó kártérítésre.

III. Az eljárás és a felek kérelmei

- 84 A Törvényszék Hivatalához 2017. szeptember 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 85 A Törvényszék Hivatalához 2017. november 15-én benyújtott beadványában az ESZT a Törvényszék eljárási szabályzata 92. cikkének (3) bekezdése alapján azt kérte, hogy a Törvényszék a mellékletben említett egyes dokumentumok bemutatására vonatkozóan rendeljen el bizonyításfelvételt. 2017. november 30-i határozatában a Törvényszék úgy határozott, hogy az eljárás e szakaszában nem ad helyt a bizonyításfelvétel iránti kérelemnek.

- 86 A Törvényszék Hivatalához 2017. november 6-án és 30-án, illetve december 5-én és 13-án benyújtott beadványában a Banco Santander, a Tanács, a Spanyol Királyság és az Európai Parlament azt kérte, hogy a jelen eljárásba azt ESZT és a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. 2018. augusztus 6-i határozataival a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a Spanyol Királyság, a Parlament és a Tanács beavatkozását, 2019. április 12-i végzésével pedig engedélyezte a Banco Santander beavatkozását. A Spanyol Királyság, a Parlament, a Tanács és a Banco Santander benyújtotta beadványait, a felperes és azt ESZT pedig az előírt határidőn belül benyújtotta az azokkal kapcsolatos észrevételeit.
- 87 2018. február 16-án a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta az ESZT-t, hogy nyújtsa be a szanálási program legutóbbi nem bizalmas változatát és a 2. értékelés nem bizalmas változatát, amelyeket az internetes oldalán közzétett. Az ESZT az előírt határidőn belül benyújtotta a dokumentumokat.
- 88 2018. július 6-án a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett az eljárás feleihez. A felek e kérésre az előírt határidőn belül válaszoltak.
- 89 Mivel az eljárási szabályzat 27. cikkének (5) bekezdése alapján módosult a Törvényszék tanácsainak összetétele, és az előadó bírót a harmadik tanácshoz osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.
- 90 A Törvényszék Hivatalához 2020. január 21-én benyújtott levelében a felperes az eljárási szabályzat 84. cikke alapján új jogalapot terjesztett elő. A Bizottság, az ESZT, a Spanyol Királyság, a Parlament, a Tanács és a Banco Santander az előírt határidőn belül benyújtották észrevételeiket.
- 91 A harmadik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzatának 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.
- 92 A Törvényszék Hivatalához 2020. október 2-án benyújtott levelében a felperes az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése alapján új bizonyítékot ajánlott fel. A Bizottság, az ESZT, a Spanyol Királyság, a Parlament, a Tanács és a Banco Santander az előírt határidőn belül benyújtották észrevételeiket.
- 93 2021. március 16-án a Törvényszék az eljárási szabályzatának 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta az ESZT-t bizonyos dokumentumok benyújtására. 2021. március 30-i levelében az ESZT azt válaszolta, hogy a kért dokumentumok részben bizalmasak, és hogy azokat be tudja nyújtani, ha a Törvényszék bizonyításfelvételt fogad el.
- 94 A Törvényszék Hivatalához 2021. április 19-én benyújtott levelében a felperes új bizonyítékot ajánlott fel és pervezető intézkedések iránti kérelmet nyújtott be. A Bizottság, az ESZT, a Parlament, a Tanács és a Banco Santander az előírt határidőn belül benyújtották észrevételeiket.
- 95 2021. május 12-i végzésével a Törvényszék egyrészt az Európai Unió Bírósága alapokmánya 24. cikkének első bekezdése, másrészt pedig az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja, 92. cikkének (3) bekezdése, valamint 103. cikke alapján elrendelte, hogy az ESZT nyújtsa be a szanálási program, a 2. értékelés és az EKB azon 2017. június 6-i értékelésének – amely a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozott –, valamint a Banco Popular EKB-hoz intézett 2017. június 6-i levelének (mellékletét is beleértve), továbbá az EKB által a Banco Popularhoz intézett 2017. május 18-i levél teljes változatát. A

Törvényszék arra is felszólította az ESZT-t, hogy nem bizalmas változatban nyújtsa be a Banco Popular EKB-hoz intézett 2017. június 6-i levelét, beleértve annak mellékletét, valamint az EKB által a Banco Popularhoz intézett 2017. május 18-i levelet.

- 96 A Törvényszék Hivatalához 2021. május 17-én benyújtott levelében a felperes pervezető intézkedések iránti kérelmet nyújtott be. A Bizottság, az ESZT, a Spanyol Királyság, a Parlament, a Tanács és a Banco Santander az előírt határidőn belül benyújtották észrevételeiket.
- 97 2021. június 9-i végzésével a Törvényszék eltávolította az iratanyagból az ESZT által a 2021. május 12-i végzés végrehajtásaként benyújtott dokumentumok bizalmas változatait, és melléklete nélkül megküldte a felperesnek, valamint a Spanyol Királyságnak, a Parlamentnek, a Tanácsnak és a Banco Santandernek a Banco Popular EKB-hoz intézett 2017. június 6-i levelét.
- 98 Mivel a kibővített harmadik tanács két tagja akadályoztatva volt, a Törvényszék elnöke két másik bírót jelölt ki a tanács létszámának kiegészítése érdekében.
- 99 A Törvényszék a 2021. június 17-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.
- 100 A Törvényszék Hivatalához 2021. július 30-án benyújtott beadványában a felperes az eljárási szabályzat 113. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján kérte az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását. 2021. augusztus 27-i határozatával a Törvényszék kibővített harmadik tanácsának elnöke elutasította ezt a kérelmet, mivel az eljárási szabályzat 113. cikkének (2) bekezdésében előírt egyik feltétel sem teljesült a jelen ügyben, ugyanis azok a tények, amelyekre a felperes az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmét alapította, nem gyakorolhatnak döntő hatást a Törvényszék határozatára.
- 101 A felperes azt kéri a Törvényszéktől, hogy:
- semmisítse meg a szanálási programot és a 2017/1246 határozatot (a továbbiakban együttesen: megtámadott határozatok);
 - az ESZT-t kötelezze a költségek viselésére.
- 102 A Bizottság és az ESZT azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 103 A Spanyol Királyság, a Tanács és a Banco Santander azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.
- 104 A Parlament azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet annyiban, amennyiben az a 806/2014 rendelet jogellenességére vonatkozó kifogásokon alapul;

- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

IV. A jogkérdésről

A. A 2021. április 19-i új bizonyítékfelajánlásról

- 105 A Törvényszékhez 2021. április 19-én benyújtott beadványában a felperes az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése alapján új bizonyítékot ajánlott fel. Ez a bizonyíték a felperes által 2018. május 4-én az ESZT-hez intézett, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozik, amely a Banco Popular utólagos végleges értékelésének és az ESZT 2018. június 19-i válaszána a megszerzésére irányult.
- 106 A Bizottság, az ESZT és a Banco Santander arra hivatkozik, hogy e dokumentumok a jelen jogvita szempontjából nem relevánsak.
- 107 Az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése szerint az eljárás szóbeli szakaszának befejezését megelőzően a felperes és az alperes kivételesen további bizonyítékokat terjeszthet elő vagy ajánlhat fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt.
- 108 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd: 2015. szeptember 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Bizottság ítélet, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy az uniós jogi aktus elfogadásának időpontját követően felmerülő körülmények ezen aktus jogszerűségének értékelésénél nem vehetők figyelembe (lásd: 2014. december 17-i Si.mobil kontra Bizottság ítélet, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 109 Elegendő megállapítani, hogy a felperes által benyújtott új bizonyítékfelajánlás a felperes és az ESZT közötti, 2018 májusából és júniusából származó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemmel kapcsolatos levélváltásra vonatkozik. Következésképpen e dokumentumok nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a megtámadott határozatok jogszerűségét, mivel azok jóval későbbiek, mint e határozatok elfogadása.
- 110 Ráadásul a felperes nem fejt ki, hogy az e levélváltásban szereplő mely információ releváns a jogvita megoldása szempontjából, és nem jelöli meg, hogy e levélváltás mely, a keresetlevélben vagy a válaszban felhozott érvet támasztja alá.
- 111 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes által 2021. április 19-én benyújtott új bizonyítékfelajánlás nem releváns a megtámadott határozatok jogszerűségének értékelése szempontjából, anélkül hogy meg kellene vizsgálni, hogy a felperes igazolta-e ezen iratok késedelmes benyújtását, amelyek az időpontokra tekintettel már a válasz benyújtását megelőzően a rendelkezésére álltak.

B. Az ügy érdeméről

- 112 Keresetének alátámasztására a felperes a keresetlevélben tíz jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az EUMSZ 15. és EUMSZ 296. cikkben, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 42. és 47. cikkében rögzített indokolási kötelezettségnek és a védelemhez

való jognak a megsértésén alapul. A második jogalap a *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* elvének és a 806/2014 rendelet 88. cikkének megsértésén alapul. A harmadik jogalap jogellenességi kifogáson alapul annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke sérti a hatáskör-átruházásra vonatkozó elveket. A negyedik jogalap jogellenességi kifogáson alapul annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke sérti a Charta 17. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogot és az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében előírt arányosság elvét. Az ötödik jogalap jogellenességi kifogáson alapul annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 18. és 20. cikke sérti a Charta 17. és 41. cikkében biztosított meghallgatáshoz való jogot. A hatodik jogalap a Charta 17. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog megsértésén, valamint az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésének megsértésén alapul. A hetedik jogalap a Charta 17. és 41. cikkében rögzített meghallgatáshoz való jog megsértésén alapul. A nyolcadik jogalap a 806/2014 rendelet 18. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapul. A kilencedik jogalap a 806/2014 rendelet 14. és 20. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapul. A tizedik jogalap a 806/2014 rendelet 14. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapul.

- 113 Válaszában a felperes két új jogalapra hivatkozik. A tizenegyedik jogalap a 806/2014 rendelet 20. cikke (11) és (15) bekezdésével összefüggésben értelmezett (14) bekezdésének megsértésén, valamint a lényeges eljárási szabályok megsértésén alapul. A tizenkettedik jogalap a 806/2014 rendelet 20. cikke ugyanezen rendelet 20. cikkének (3) és (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének megsértésén alapul.
- 114 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat a Törvényszék által gyakorolt felülvizsgálat terjedelmét körülhatárolta mind olyan helyzetekben, amelyekben a megtámadott aktus tudományos és technikai jellegű, rendkívül összetett tények értékelésén alapul, mind pedig olyan helyzetekben, amikor összetett gazdasági értékelésekről van szó.
- 115 Egyrészt, ami azon helyzeteket illeti, amelyekben az uniós hatóságok széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, különösen a tudományos és technikai jellegű, rendkívül összetett tények értékelését illetően az általuk hozott intézkedések természete és terjedelme meghatározásának tekintetében, az uniós bíróság felülvizsgálatának annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy az ilyen jogkör gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem követtek-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve hogy ezen intézmények nem lépték-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörük határait. Ebben a kontextusban az uniós bíróság ugyanis nem helyettesítheti a saját, tudományos és műszaki jellegű ténybeli megállapításaival az uniós hatóságok megállapításait, amelyeket az EUM-Szerződés e feladat elvégzésére kizárólagosan felhatalmazott (2011. július 21-i Etimine ítélet, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. pont; 2013. március 7-i Bilbaína de Alquitranes és társai kontra ECHA ítélet, T-93/10, EU:T:2013:106, 76. pont; lásd továbbá: 2017. május 11-i Deza kontra ECHA ítélet, T-115/15, EU:T:2017:329, 163. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 116 Másrészt, ami az uniós hatóságok által végzett összetett gazdasági értékelések felett az uniós bíróságok által gyakorolt felülvizsgálatot illeti, az olyan korlátozott ellenőrzést jelent, amely szükségképpen annak vizsgálatára szorítkozik, hogy tiszteletben tartották-e az eljárási szabályokat és az indokolási kötelezettséget, a tényállás tárgyi szempontból pontos-e, valamint nem követtek-e el nyilvánvaló mérlegelési hibát, illetve hatáskörrel való visszaélést. E felülvizsgálat keretében az uniós bíróság tehát nem helyettesítheti a hatáskörrel rendelkező uniós hatóság gazdasági értékelését a sajátjával (lásd ebben az értelemben: 1985. július 11-i Remia és társai kontra Bizottság ítélet, 42/84, EU:C:1985:327, 34. pont; 2020. december 10-i Comune di

Milano kontra Bizottság ítélet, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. január 16-i Iberpotash kontra Bizottság ítélet, T-257/18, EU:T:2020:1, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 117 Mivel az ESZT által a szanálási eljárás keretében meghozandó határozatok rendkívül összetett gazdasági és technikai értékeléseken alapulnak, meg kell állapítani, hogy a fenti 115. és 116. pontban említett ítélkezési gyakorlatból következő elvek alkalmazandók a bíróság által elvégzendő felülvizsgálatra.
- 118 Mindazonáltal, jóllehet az ESZT számára bizonyos mérlegelési mozgásteret ismernek el gazdasági és technikai kérdésekben, ez nem jelenti azt, hogy az uniós bíróság nem vizsgálhatja felül a határozata alapjául szolgáló gazdasági jellegű adatok ESZT általi értelmezését. Amint ugyanis a Bíróság megállapította, az uniós bíróságnak még összetett értékelések esetén sem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságosságát, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok képezik-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd: 2007. november 22-i Spanyolország kontra Lenzing ítélet, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. március 26-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. december 10-i Comune di Milano kontra Bizottság ítélet, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 119 E tekintetben annak megállapításához, hogy az ESZT elkövetett-e a tények vizsgálatakor olyan nyilvánvaló értékelési hibát, amely indokoltá tenné a szanálási program megsemmisítését, a felperes által előterjesztett bizonyítékoknak elegendőknek kell lenniük ahhoz, hogy kétségbe vonják az e programban megállapított tények értékelésének hihetőségét (lásd analógia útján: 2018. június 14-i Lubrizol France kontra Tanács ítélet, C-223/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:442, 39. pont; 1996. december 12-i AIUFFASS és AKT kontra Bizottság ítélet, T-380/94, EU:T:1996:195, 59. pont; 2018. december 13-i Comune di Milano kontra Bizottság ítélet, T-167/13, EU:T:2018:940, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 120 A Törvényszék úgy ítéli célszerűnek, hogy először a harmadik, negyedik és ötödik jogalapban felhozott jogellenességi kifogásokat, majd a nyolcadik jogalapot, végül pedig a többi jogalapot vizsgálja meg.

1. A harmadik, jogellenességi kifogáson alapuló jogalapról annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke sérti a hatáskör-átruházásra vonatkozó elveket.

- 121 A felperes arra hivatkozik, hogy a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke sérti az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletben (9/56, EU:C:1958:7) és a 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítéletben (C-270/12, EU:C:2014:18) a hatáskörök intézmények általi átruházásának területén rögzített elveket. A tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó, a 806/2014 rendelet 21. cikkében előírt hatáskör ESZT-re való átruházása, valamint az ugyanezen rendelet 24. cikkében előírt vagyonértékesítési hatáskör ESZT-re való átruházása szerinte nem felel meg az említett ítéletekben meghatározott három feltételnek, vagyis a célok nincsenek pontosan meghatározva, nincsenek körülhatárolva azok a körülmények és feltételek, amelyek mellett e hatáskörök gyakorolhatók, és nem biztosított az arányosság elvének tiszteletben tartása.

- 122 A Bizottság, a Parlament és a Tanács lényegében azzal érvel, hogy az uniós jogalkotó nem ruházott mérlegelési jogkört az ESZT-re, mivel az ESZT szanálási programja csak akkor jár kötelező joghatással, ha azt a Bizottság vagy a Tanács jóváhagyja. A 806/2014 rendelet 21. és 24. cikkében előírt hatáskörök az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletnek (9/56, EU:C:1958:7) megfelelően a Bizottság jóváhagyását igénylik. Mivel a diszkrecionális mérlegelésekkel járó kérdésekben való döntés a Bizottság vagy a Tanács hatáskörébe tartozik, ily módon ez utóbbiak viselik az Unió szanálási politikájának meghatározására vonatkozó jogi és politikai felelősséget.
- 123 Meg kell jegyezni, hogy a Szerződések nem tartalmaznak egyetlen olyan rendelkezést sem, amely hatáskört ruházna valamely uniós szervre vagy ügynökségre. Ily módon sem az EUMSZ 290. cikk, amely a jogalkotási aktusokban a Bizottságnak adható, szabályozásra vonatkozó felhatalmazásról rendelkezik, sem a 291. cikk, amely végrehajtási hatáskört ruház a tagállamokra, a Bizottságra és bizonyos korlátozott esetekben a Tanácsra, nem említi az ügynökségeket (Jääskinen főtanácsnok Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ügyre vonatkozó indítványa, C-270/12, EU:C:2013:562, 75. pont).
- 124 Így tehát az ítélkezési gyakorlat, és különösen az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítélet (9/56, EU:C:1958:7) rögzítette a hatáskör-átruházásra vonatkozó elveket. Ezt követően a 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet (C-270/12, EU:C:2014:18) ezen elveket arra az esetre alkalmazta, amikor az uniós jogalkotó önálló hatáskört ruházott valamely ügynökségre.
- 125 A 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet (C-270/12, EU:C:2014:18) 41. pontjában a Bíróság rámutatott arra, hogy az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletben (9/56, EU:C:1958:7) lényegében azt hangsúlyozta, hogy a hatáskör-átruházásból eredő következmények nagymértékben eltérnek aszerint, hogy az egyrészről olyan végrehajtási hatáskörökre irányul, amelyek egyértelműen körülhatároltak, és amelyek gyakorlása ezért szigorúan ellenőrizhető a hatáskört átruházó hatóság által meghatározott objektív kritériumok alapján, vagy másrészről olyan „diszkrecionális jogkörre, amely széles mérlegelési szabadsággal jár, és amely gyakorlása révén egy valódi gazdaságpolitikát jeleníthet meg”.
- 126 A Bíróság hozzátette, hogy az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletben (9/56, EU:C:1958:1958:7) arra is rámutatott, hogy a fenti első típusú hatáskör-átruházás nem alkalmas arra, hogy jelentősen módosítsa azokat a következményeket, amelyekkel az általa érintett hatáskörök gyakorlása jár, míg a második típusú hatáskör-átruházás azzal, hogy a hatáskört átruházó hatóság döntéseit az átruházott hatáskörrel rendelkező hatóság döntéseivel helyettesíti, „a felelőségek valódi áthelyezését” végzi el (2014. január 22-i, Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-270/12, EU:C:2014:18, 42. pont).
- 127 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a szanálási intézkedések elfogadására a jogalkotó által a 806/2014 rendeletben bevezetett eljárás a Tanács Jogi Szolgálatát által a Bizottság rendeletre irányuló javaslatára vonatkozó, 2013. október 7-i véleményben megfogalmazott észrevételeket követte, amely vélemény célja annak értékelése volt, hogy a rendeletre irányuló javaslatban eredetileg előírt eljárás összeegyeztethető-e az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletben (9/56, EU:C:1958:7) értelmezett, hatáskör-átruházásra vonatkozó elvekkel.
- 128 Az e véleményben megvizsgált, rendeletre irányuló javaslatban eredetileg a Bizottság és az ESZT közötti hatáskör-megosztás eltért attól, amelyet végül a 806/2014 rendelet megállapított. Különösen, a Bizottság jogosult volt arra, hogy valamely szervezetet szanálás alá vonjon, megállapítsa a szanálási eszközök alkalmazásának keretét, és eldöntse, hogy a

tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskört alkalmazni kell-e, és ha igen, hogyan, illetve az ESZT a Bizottság által meghatározott keretnek megfelelően hatáskörrel rendelkezett a nemzeti szanálási hatóságoknak címzett határozatok elfogadására.

- 129 Véleményében a Tanács Jogi Szolgálat megjegyezte, hogy nincsenek kellően pontosan meghatározva azok az intézkedések, amelyeket az ESZT valamely szanálási határozatba belefoglalhat. A Tanács Jogi Szolgálat megállapította, hogy a rendeletre irányuló azon javaslat általános rendszere és szerkezete, amelyben a Bizottság elfogadja a szanálásról szóló alaphatározatot és az ESZT-nek a Bizottság által megállapított kritériumok keretében el kell járnia, összhangban áll az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletben (9/56, EU:C:1958:7) értelmezett uniós joggal. Ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy az ESZT-nek a szanálási eszközök végrehajtására vonatkozó jogkörei és határozatai bizonyos mértékben diszkrecionális jellegűnek tűnnek, és túllépnek a tisztán technikai hatáskörökön. Arra a következtetésre jutott, hogy ennél fogva szükséges lehet vagy más rendelkezéseket foglalni a rendeletbe annak érdekében, hogy megfelelő keretbe foglalják a szanálási eszközök ESZT általi alkalmazását, vagy e jogkörök gyakorlásába végrehajtási hatáskörökkel felruházott uniós intézményt bevonni.
- 130 Az uniós jogalkotó, figyelembe véve a Tanács Jogi Szolgálatának e véleményét, módosította a szanálási intézkedések elfogadásának mechanizmusát. Mivel a szanálási intézkedés elfogadása diszkrecionális mérlegelési mozgásteret foglal magában, a jogalkotó e hatáskört valamely intézmény, nem pedig az ESZT számára tartotta fenn.
- 131 Ez következik különösen a 806/2014 rendelet (24) és (26) preambulumbekzdéséből, amelyek a következőket írják elő:

„(24) Mivel csak uniós intézmények hozhatnak létre uniós szanálási politikát, és mivel valamennyi konkrét szanálási rendszer elfogadása tekintetében fennáll bizonyos mérlegelési jogkör, rendelkezni kell a Tanács és a Bizottság mint olyan intézmények megfelelő bevonásáról, amelyek az EUMSZ 291. cikkével összhangban végrehajtási hatásköröket gyakorolhatnak. A[z ESZT] által hozott szanálási határozatok diszkrecionális vonatkozásait a Bizottságnak kell értékelnie. Tekintettel a szanálási határozatoknak a tagállamok pénzügyi stabilitására és az Unióra mint olyanra, valamint a tagállamok költségvetési szuverenitására gyakorolt jelentős hatására, fontos végrehajtási hatáskört ruházni a Tanácsra a szanálással kapcsolatos bizonyos határozatok tekintetében. Ezért a Bizottság javaslatára a Tanácsnak kell ténylegesen ellenőriznie a[z ESZT-t], amennyiben az megvizsgálja, hogy közérdek esete áll-e fenn, valamint értékelnie az Alap összegének valamely konkrét szanálási intézkedés céljából történő lényeges módosításait. [...]

(26) [...] Amennyiben a[z ESZT] megállapítja, hogy a szanálás alá vonásához kapcsolódó valamennyi kritérium teljesül, el kell fogadnia a szanálási rendszert. A szanálási rendszer elfogadásához kapcsolódó eljárás – amely a Bizottság és a Tanács bevonásával történik – erősíti a[z ESZT] működési függetlenségét, miközben tiszteletben tartja a hatáskörök ügynökségekre ruházásának az Európai Unió Bíróságának [...] értelmezése szerinti elvét. Ezért ez a rendelet előírja, hogy a[z ESZT] által elfogadott szanálási rendszer csak akkor lép hatályba, ha a[z ESZT] által történő elfogadását követő 24 órán belül a Tanács vagy a Bizottság nem emel kifogást, illetve ha a Bizottság jóváhagyja a szanálási rendszert. Azon indokok köre, amelyek alapján a Tanács a Bizottság javaslatára kifogást emelhet a[z ESZT] szanálási rendszerével szemben, szigorúan a közérdek fennállásának esetére és arra az esetre kell korlátozódnia, ha a Bizottság lényegesen módosítja az Alap [ESZT] által javasolt

felhasználásának összegét. [...] A Bizottságnak a[z ESZT] üléseinek megfigyelőjeként folyamatosan ellenőriznie kell, hogy a[z ESZT] által elfogadott szanálási rendszer teljes mértékben megfelel-e e rendeletnek, hogy az biztosítja-e a különböző szóban forgó célkitűzések és érdekek egyensúlyát, hogy tiszteletben tartja-e a közérdeket, valamint hogy megóvja-e a belső piac integritását. Tekintettel arra, hogy a szanálási intézkedés igen gyors döntéshozatali eljárást tesz szükségessé, a Tanácsnak és a Bizottságnak szorosan együtt kell működnie, és a Tanács nem kettőzheti meg a Bizottság által már elvégzett előkészítő munkát [...]"

- 132 Így a szanálási eljárást illetően a 806/2014 rendelet 18. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy a Bizottság vagy támogatja a szanálási programot, vagy kifogást emel ellene a szanálási program diszkrecionális szempontjaira vonatkozóan, és hogy a szanálási program csak akkor léphet hatályba, ha annak az ESZT általi továbbítását követő 24 órán belül a Tanács vagy a Bizottság nem emel kifogást.
- 133 Ennélfogva a 806/2014 rendelet 18. cikkének (7) bekezdése alapján az szükséges, hogy valamely uniós intézmény, azaz a Bizottság vagy a Tanács a diszkrecionális szempontjait illetően jóváhagyja a szanálási programot ahhoz, hogy az joghatásokat váltson ki. Az uniós jogalkotó tehát egy intézményt bízott meg azzal a jogi és politikai felelősséggel, hogy meghatározza az uniós szanálási politikát, elkerülve ezáltal az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítélet (9/56, EU:C:1958:7) értelmében véve „a felelőségek valódi áthelyezését”.
- 134 Amint azt a Bizottság, a Parlament és a Tanács előadja, az európai jogalkotó azáltal, hogy létrehozta a 806/2014 rendeletben előírt szanálási intézkedés elfogadására irányuló eljárást, és az ilyen intézkedés mérlegelési szempontjairól szóló döntést kifejezetten fenntartotta az uniós intézmények számára, nem ruházott az ESZT-re önálló hatáskört.
- 135 E megfontolások fényében kell megvizsgálni a 806/2014 rendelet felperes által felhozott jogellenességi kifogás által érintett 21. cikke – amely a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatásköréről szól –, valamint ugyanezen rendeletnek a vagyonértékesítési eszközről szóló 24. cikke által az ESZT-re ruházott hatásköröket.
- 136 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a vagyonértékesítési eszköz megválasztása, valamint a tőkeinstrumentumok szanálási intézkedés keretében történő leírására és átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása feltételezi, hogy a szanálási program elfogadásának a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében említett feltételei teljesülnek. Különösen, azt jelentik, hogy a szanálási intézkedés a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében közérdekből szükséges.
- 137 Márpedig a 806/2014 rendelet 18. cikke (7) bekezdése harmadik albekezdésének a) pontja alapján a szanálási program ESZT általi továbbítását követően a Bizottság javasolhatja a Tanácsnak, hogy emeljen kifogást a szanálási program ellen azzal az indokkal, hogy az ESZT által elfogadott szanálási program nem teljesíti az (1) bekezdés c) pontjában említett közérdek kritériumát.
- 138 A 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt feltétel tiszteletben tartása előfeltétele annak a döntésnek, hogy valamely intézményt szanálási eljárás alá vonjanak, és az intézkedés közérdekre tekintettel való szükségességének ellenőrzése magában foglalja a széles mérlegelési mozgásteret magában foglaló diszkrecionális jogkör gyakorlását. Ezért az uniós jogalkotó kifejezetten a Bizottságot és adott esetben a Tanácsot, nem pedig az ESZT-t bízta meg az említett feltétel betartásának ellenőrzésével.

- 139 A 806/2014 rendelet 18. cikkének (5) bekezdése szerint „[a]z e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szanálási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 12. cikkben említett egy vagy több szanálási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanálási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben”.
- 140 A 806/2014 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése kimondja:
- „A 18. cikkben említett szanálási eljárás keretében eljárva [az ESZT-nek], a Tanácsnak és a Bizottságnak, illetve adott esetben a nemzeti szanálási hatóságoknak – vonatkozó hatásköreiknek megfelelően – figyelembe kell venniük a szanálási célokat, és azokat a szanálási eszközöket és szanálási hatásköröket kell választaniuk amelyek véleményük szerint a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó szanálási célok elérését.”
- 141 Ebből következik, hogy a Bizottság feladata, hogy a közérdekre vonatkozó kritérium tiszteletben tartásának vizsgálata keretében értékelje, hogy a szanálási eszköz megválasztása, valamint a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása megfelel-e és a szanálás céljainak, illetve arányos-e azokkal. Ebből az is kitűnik, hogy a Bizottságnak értékelnie kell, hogy az ESZT által tervezett szanálási program megfelel-e az érintett szervezet sajátos körülményeinek, különös tekintettel azokra az indokokra, amelyek miatt úgy tekintették, hogy az fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 142 Ennélfogva egyrészt meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 24. cikkében előírt vagyonértékesítési eszköz szanálási eszközként való kiválasztása hozzájárul az intézkedés közérdek kritériumával való arányosságához, és hogy a 806/2014 rendelet kifejezetten előírja, hogy a Bizottság feladata azt jóváhagyni, vagy pedig kifogásokat emelni. Ezért meg kell állapítani, hogy ez a cikk nem ruház diszkrecionális jogkört az ESZT-re.
- 143 Másrészt a 806/2014 rendelet 21. cikkében előírt, a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása tekintetében meg kell jegyezni, hogy ez a cikk számos utalást tesz az ugyanezen rendelet 18. cikkében foglalt eljárásra, különösen a 21. cikk (9) bekezdése, amely előírja, hogy „[a]mennyiben az (1) bekezdésben említett feltételek közül egy vagy több teljesül, és a 18. cikk (1) bekezdésében említett feltételek is teljesülnek, a 18. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó”. Ily módon az érintett szervezet tőkeinstrumentumainak leírásáról és átalakításáról szóló határozat a 806/2014 rendelet 18. cikke szerinti szanálási program elfogadására irányuló eljárás, és különösen a Bizottság jóváhagyása alá tartozik.
- 144 Ezenkívül a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskör a 806/2014 rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett szanálási hatáskörök közé tartozik, amelyek gyakorlásának a szanálás céljaira tekintettel arányosnak kell lennie, és amelyek esetében a Bizottságnak értékelnie kell a közérdek kritériumának tiszteletben tartását. Ezért úgy kell tekinteni, hogy a 806/2014 rendelet 21. cikke nem ruház diszkrecionális jogkört az ESZT-re.
- 145 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a vagyonértékesítési eszköz megválasztása, valamint a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása a szanálási program lényeges elemeként csak akkor fejt ki joghatásokat, ha azokat valamely uniós intézmény, nevezetesen a Bizottság vagy a Tanács jóváhagyta.
- 146 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke nem tartalmazza önálló hatásköröknek az ESZT-re történő, az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítélet (9/56, EU:C:1958:7) értelmében vett átruházását.

- 147 Érveivel a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke által az ESZT-nek tulajdonított hatáskörök átruházása nem tartja tiszteletben a 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítéletben (C-270/12, EU:C:2014:18) támasztott, a fenti 121. pontban említett feltételeket.
- 148 Márpedig, mivel megállapítást nyert, hogy a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke nem eredményez az ESZT-re történő hatáskör-átruházást, így tehát a Bíróság által a 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítéletben (C-270/12, EU:C:2014:18) támasztott, annak értékelésére irányuló feltételek, hogy a valamely ügynökségre ruházott önálló hatáskörök átruházása megfelelt-e az 1958. június 13-i Meroni kontra Főhatóság ítéletben (9/56, EU:C:1958:7) megállapított elveknek, nem alkalmazandók a jelen ügyben. Következésképpen nem relevánsak a felperes annak bizonyítására irányuló érvei, hogy az ezen ítéletben meghatározott feltételek nem teljesültek.
- 149 A fentiek összességéből az következik, hogy a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogást el kell utasítani.

2. A negyedik, jogellenességi kifogáson alapuló jogalapról annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke sérti a Charta 17. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogot és az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság elvét

- 150 A felperes az EUMSZ 277. cikk alapján jogellenességi kifogást emel a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikkével szemben. Lényegében azzal érvel, hogy e rendelkezések annyiban, amennyiben arra kötelezik a részvényeseket, hogy elsőként minden körülmények között ők viseljék a veszteségeket, sértik egyrészt a Charta 17. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogot, anélkül hogy e korlátozást a Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően igazoltnak lehetne tekinteni, másrészt pedig sértik az arányosság EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében biztosított elvét.
- 151 A felperes azt állítja, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke korlátozza a részvényesek tulajdonhoz való jogát, mivel ez utóbbiak viselik a szanálásból eredő veszteségeket. E cikkek megakadályozzák a kevésbé korlátozó megoldások keresését, és így nem felelnek meg a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételeknek. E tekintetben előadja, hogy nem lehet olyan általános vélelmet kialakítani, amely szerint közérdek fűződik ahhoz, hogy a veszteségeket elsősorban a részvényesek viseljék, más intézkedések vizsgálatának lehetősége nélkül. A felperes úgy véli, hogy a hatóságnak jogosultnak kell lennie arra, hogy az államháztartási helyzet, a piaci helyzet, a gazdasági környezet, valamint az intézmény fizetőképessége alapján minden egyes konkrét esetben értékelje az ahhoz fűződő közérdeket, hogy ne használja fel az ESZA-t.
- 152 A felperes továbbá azt állítja, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke sérti az arányosság EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében garantált elvét, mivel az ESZT-nek esetről esetre meg kell tudnia vizsgálnia, hogy fennáll-e az ahhoz fűződő közérdek, hogy a veszteségeket a részvényesek viseljék, vagy hogy az egyes esetek körülményeitől függően a tulajdonhoz való jogot kell-e előnyben részesíteni. E cikkek többek között a 806/2014 rendelet 27. cikkének (3) bekezdésére tekintettel hátrányos megkülönböztetést is teremtenek a hitelezők különböző csoportjai között.
- 153 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy azok a rendelkezések, amelyeknek a jogszerűségét a felperes vitatja, a szanálásra vagy a szanálási eszközökre irányadó általános elveket tartalmazzák.

154 A 806/2014 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A 18. cikkben említett szanálási eljárás keretében eljárva, [az ESZT], a Tanács és a Bizottság, illetve adott esetben a nemzeti szanálási hatóságok meghozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elvekkel összhangban hozzák meg:

a) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket;

[...]”

155 A 806/2014 rendelet 22. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Ha [az ESZT] úgy határoz, hogy a 7. cikk (2) bekezdésében említett szervezet vagy csoport, illetve a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 6a. cikk (5) bekezdésében említett szervezet vagy csoport esetében szanálási eszközt alkalmaz, amennyiben az említett bekezdések alkalmazásának feltételei teljesülnek és ha a szanálási intézkedés a hitelezők által viselendő veszteséget vagy követeléseik átalakítását eredményezné, akkor [az ESZT] felszólítja a nemzeti szanálási hatóságokat, hogy a releváns tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörüket a 21. cikkel összhangban a szanálási eszköz alkalmazását közvetlenül megelőzően vagy azzal párhuzamosan gyakorolják.”

156 Meg kell állapítani, hogy a tőkeinstrumentumok 806/2014 rendelet 22. cikkében előírt leírása és átalakítás azon, ugyanezen rendelet 15. cikke által előírt elv alkalmazását jelenti, amely szerint elsőként a részvényesek viselik a veszteségeket.

157 A Charta 17. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. Tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik. A tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni.”

158 A Charta 52. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.”

159 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében biztosított, tulajdonhoz való jog nem abszolút jog, és annak gyakorlását az Unió által kitűzött közérdekű célok korlátozhatják. Következésképpen, amint a Charta 52. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a tulajdonhoz való jog gyakorlása korlátozható, amennyiben ezek a korlátozások ténylegesen az elérni kívánt általános érdekű célkitűzéseket szolgálják, és nem járnak az elérni kívánt cél tekintetében olyan aránytalan és elviselhetetlen beavatkozással, amely magának az így biztosított jognak a lényegét sértené (lásd: 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. és

70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. július 16-i Adusbef és társai ítélet, C-686/18, EU:C:2020:567, 85. pont; 2019. május 23-i Steinhoff és társai kontra EKB ítélet, T-107/17, EU:T:2019:353, 100. pont).
- 160 Ebből következik, hogy a tulajdonhoz való jog nem abszolút jog, hanem törvény által korlátozható, ha az szükséges valamely általános érdekű célkitűzés eléréséhez, és e célkitűzéssel arányos.
- 161 Először is az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a pénzügyi szolgáltatások központi szerepet játszanak az Unió gazdaságában. A bankok és a hitelintézetek lényeges finanszírozási forrást jelentenek a különböző piacokon tevékenykedő vállalkozások számára. Ráadásul a bankok között gyakori a szoros kapcsolat, és közülük számos bank nemzetközi szinten működik. Ez az oka annak, hogy egy vagy több bank működési zavara gyorsan továbbgyűrűzhet a többi bankra is akár az érintett tagállamban, akár más tagállamokban. Ez pedig negatív átgyűrűző hatásokat fejthet ki a gazdaság más ágazataiban (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C526/14, EU:C:2016:570, 50. pont; 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. pont; 2021. március 25-i Balgarska Narodna Banka ítélet, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. pont).
- 162 A Bíróság szerint az a célkitűzés, amely a túlzott közkiadások elkerülése és a verseny torzulásának a lehető legkisebbre csökkentése révén a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítására irányul, nyomós közérdeknek minősül (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 69. pont).
- 163 A Bíróság már kimondta, hogy az euróövezet bankrendszere stabilitásának biztosítására irányuló célkitűzésre figyelemmel, valamint a pénzügyi veszteségek azon közvetlen veszélyére tekintettel, amelynek az érintett bankok betétesei e bankok fizetéseképtelensége esetén ki lettek volna téve, a tulajdonhoz való jog bizonyos korlátozásai igazolhatók (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 74. pont).
- 164 A Bíróság azt is kimondta, hogy jóllehet egyértelmű közérdek fűződik annak biztosításához, hogy a befektetők védelme az egész Unióban erős és egységes legyen, ez az érdek nem tekinthető úgy, mint amely minden körülmények között érvényesül a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítására irányuló közérdekkel szemben (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 91. pont; 2016. november 8-i Dowling és társai ítélet, C-41/15, EU:C:2016:836, 54. pont).
- 165 E tekintetben a 806/2014 rendelet (61) preambulumbekkezdése előírja, hogy a részvényesek és hitelezők jogai csak a Charta 52. cikkében megállapított elvekkel összhangban korlátozhatóak, és hogy ezért a szanálási eszközök csak a csődközeli helyzetbe került vagy a valószínűsíthetően fizetéseképtelenné váló intézmények esetében lehetnek alkalmazhatóak, és csak akkor, ha közérdekből szükséges a pénzügyi stabilitásra vonatkozó cél teljesítése.
- 166 Meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése és 22. cikkének (1) bekezdése kifejezetten előírja, hogy azokat szanálási intézkedés keretében hajtják végre, ami azt jelenti, hogy azok megfelelnek a szanálás céljainak.

- 167 E tekintetben a 806/2014 rendelet 14. cikkének (2) bekezdése rögzíti, hogy a szanálási célok a következők: a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása; a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölése, különösen a dominóhatás megakadályozása révén; az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén; a betétesek és befektetők védelme, valamint az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.
- 168 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítására irányuló szanálási intézkedés által követett cél olyan általános érdekű célkitűzésnek minősül, amely a fenti 162–164. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján igazolhatja a tulajdonhoz való jog bizonyos korlátozásait. A részvényesek tulajdonhoz való jogának a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke által bevezethető korlátozásai az Unió által elismert ugyanezen általános érdekű célkitűzésnek felelnek meg, és így igazolhatók a Charta 52. cikke (1) bekezdése követelményeinek megfelelően.
- 169 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikkének alkalmazása azt feltételezi, hogy a szanálási intézkedés elfogadásának a feltételei teljesülnek.
- 170 Ami a szanálási intézkedés elfogadásának feltételeit illeti, a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a szanálási intézkedés által érintett szervezetnek fizetéseképtelenné kell lennie vagy valószínűleg fizetéseképtelenné kell válnia, és szerűen nem lehet várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel és szerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet csődje, továbbá az intézkedésnek közérdekből kell szükségesnek lennie.
- 171 Azt is meg kell állapítani, amint az többek között a 806/2014 rendelet 18. cikkének (8) bekezdéséből kitűnik, hogy a szanálási intézkedés a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alternatívája.
- 172 A Bíróság a bankok részvényeseit illetően kimondta, hogy a részvénytársaságok részvényeseinek jogállására alkalmazandó általános szabályozás szerint a részvényesek teljes mértékben viselik befektetéseik kockázatát (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 73. pont).
- 173 A Bíróság az állami támogatások területén megállapította, hogy mivel a bank alaptőkéjének mértékéig a részvényesek felelnek a bank adósságaiért, az a tény, hogy az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. augusztus 1-je utáni alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény („A Bankokról szóló közlemény”) (HL 2013. C 216., 1. o.) 40–46. pontja megköveteli, hogy a bank sajáttőke-hiányának orvoslása érdekében az állami támogatás nyújtását megelőzően e részvényesek ugyanolyan mértékben járuljanak hozzá a bank által elszenvedett veszteségek fedezéséhez, mint ilyen állami támogatás hiányában, nem tekinthető úgy, hogy érinti a tulajdonhoz való jogukat (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 74. pont).
- 174 Analógia útján meg kell állapítani, hogy a szanálási intézkedés hatálya alá tartozó szervezet esetében azon, a 806/2014 rendelet 15. cikkében előírt elv alkalmazása, amely szerint először a részvényesek viselik a veszteségeket, valamint a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó, ugyanezen rendelet 22. cikkében előírt hatáskör gyakorlása annak a következménye, hogy valamely szervezet részvényeseinek viselniük kell a befektetéseikből eredő kockázatokat, valamint annak a következménye, hogy – mivel e szervezet a fizetéseképtelensége miatt szanálás tárgyát képezi – nekik kell viselniük annak gazdasági következményeit.

- 175 A felperes több érvet hoz fel annak alátámasztására, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke sérti az arányosság elvét, mivel nem teszi lehetővé az esetről esetre történő elemzést vagy más megoldások vizsgálatát.
- 176 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények jogi aktusai ne lépjenek túl azt a mértéket, amely alkalmas és szükséges a szóban forgó szabályozás által elérni kívánt jogszerű célok megvalósításához, így amikor több alkalmas intézkedés közül lehet választani, a legkevésbé kényszerítőt kell igénybe venni, és az okozott hátrányok nem lehetnek túlzottak az elérni kívánt célokhoz képest (lásd: 2019. április 30-i Olaszország kontra Tanács [A Földközi-tengeri kardhal halászati kvótája] ítélet, C-611/17, EU:C:2019:332, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. május 6-i Bayer CropScience és Bayer kontra Bizottság ítélet, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezt az elvet felidézi az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése, valamint az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 1. cikke.
- 177 Először is a felperes azt állítja, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke minden körülmények között alkalmazandó, anélkül hogy figyelembe vennék az egyes esetek körülményeit.
- 178 Kétségtelen, hogy a 806/2014 rendelet 15. cikke tartalmaz egy olyan elvet, amelynek minden szanálási intézkedést vezérelnie kell, amennyiben a részvényeseknek vállalniuk kell a befektetéseikhez kapcsolódó kockázatokat. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 173. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a részvényeseknek a bank veszteségeihez való hozzájárulása nem minősülhet a tulajdonhoz való joguk megsértésének.
- 179 Mindazonáltal, ellentétben azzal, amit a felperes állítani látszik, ezen elv alkalmazása nem vezet automatikusan a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó, a 806/2014 rendelet 22. cikkében előírt hatáskör gyakorlásához minden olyan esetben, amikor valamely szervezet szanálási intézkedés alatt áll.
- 180 Így a részvényesek és a hitelezők részvételét illetően a 806/2014 rendelet 21. cikke meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskört gyakorolják.
- 181 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 22. cikke nem írja elő valamely konkrét szanálási eszköz alkalmazását. Az ESZT és a Bizottság feladata, hogy az ügy körülményeire tekintettel döntsön a legmegfelelőbb szanálási eszközről.
- 182 Másodszor a felperes azt állítja, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke megakadályozza olyan kevésbé korlátozó megoldások keresését, mint például a körülményektől függően az ESZA, az állami pénzeszközök vagy kölcsönök igénybevétele. Meg kell állapítani, hogy ez az érv a szanálási mechanizmus téves értelmezésén alapul.
- 183 Egyrészt ugyanis a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően a szanálási intézkedés elfogadásának, és ennél fogva ennek keretében a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásának előfeltétele az alternatív magánszektorbeli vagy felügyeleti megoldás hiánya.
- 184 A felperes által elképzelt kevésbé korlátozó megoldások tehát nem tekinthetők a szanálási intézkedés keretében a részvényesek és hitelezők részvételéhez képest alternatív intézkedéseknek.

- 185 Ráadásul úgy tűnik, hogy a felperes nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a szanálási intézkedés alternatívát jelent a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti felszámolásához képest. Ha a bank által tapasztalt nehézségek állami vagy magánjellegű kölcsönök révén megoldhatók, a szanálási eljárás nem indítható meg, mivel nem teljesül a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltétel.
- 186 Másrészt meg kell jegyezni, hogy az állami vagy az ESZA-ból nyújtott támogatás biztosítása nem kizárt a 806/2014 rendelet 19. cikke szerinti szanálási intézkedés keretében. Így a felperes állításával ellentétben az eset körülményeitől függően az ESZT és a Bizottság határozhat úgy, hogy engedélyezi az állami pénzeszközök vagy az ESZA felhasználását.
- 187 Harmadszor, a felperes a válaszban hozzáteszi, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke nem teszi lehetővé, hogy rugalmasabb megoldásokat – például hatósági hiteleket vagy az EKB likviditási támogatását – alkalmazzanak, különösen likviditási válság esetén, amely nem a bankokat potenciálisan érintő súlyosabb probléma.
- 188 Ezzel az érveléssel a felperes azt rója fel a jogalkotónak, hogy a 806/2014 rendelet 22. cikkében nem kívánt a szanálási intézkedésen kívül más megoldást előírni azon nehézségek megoldása érdekében, amelyekkel egy bank szembesülhet. Elegendő megállapítani, hogy ez az érv hatástalan, mivel ha valamely bank nincs olyan helyzetben, hogy megfelel a szanálási intézkedés alkalmazása feltételeinek, ez nem tartozik a 806/2014 rendelet hatálya alá.
- 189 Mindenesetre a felperes állításával ellentétben a likviditási válság olyan helyzetbe hozhatja a bankot, amelyben nem képes esedékessé váló tartozásait megfizetni vagy más kötelezettségeit teljesíteni, vagy amelyben fennállnak olyan objektív körülmények, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy ez a közeljövőben bekövetkezik, ami a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontjában előírt egyik olyan esetnek minősül, amelyben úgy tekintendő, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 190 Negyedszer, a felperes azt állítja, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke sérti az arányosság elvét is, mivel hátrányos megkülönböztetést valósít meg a különböző hitelezői osztályok között, és mivel indokolatlan privilegizált bánásmódot biztosítanak a betétek tulajdonosainak.
- 191 Emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 20. és 21. cikkében foglalt egyenlő bánásmód elve az uniós jog alapelveinek minősül, amely megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően, és az eltérő helyzeteket ne kezeljék ugyanúgy, amennyiben az ilyen bánásmód objektíve nem igazolható (2017. március 9-i Milkova ítélet, C-406/15, EU:C:2017:198, 55. pont; 2020. december 16-i Tanács és társai kontra K. Chrysostomides & Co. és társai ítélet, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P és C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 191. pont; 2021. június 3-i Magyarország kontra Parlament ítélet, C-650/18, EU:C:2021:426, 98. pont).
- 192 E tekintetben elegendő rámutatni egyrészt arra, hogy a 806/2014 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének b) pontja azt írja elő, hogy „a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követeléseik a 17. cikk szerinti rangsorának sorrendjében, kivéve, ha ez a rendelet kifejezetten eltérően rendelkezik”. A 806/2014 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének f) pontja előírja, hogy az azonos osztályba tartozó hitelezőket egyenlő bánásmódban kell részesíteni.

- 193 A 806/2014/EU rendelet 21. cikkének (10) bekezdése továbbá azt is kimondja, hogy „[az ESZT] biztosítja, hogy a nemzeti szanálási hatóságok késedelem nélkül, a követelések 17. cikk szerinti sorrendjének megfelelően [...] gyakorolják leírási vagy átalakítási hatáskörüket”. E rendelkezés a követelések elsőbbségi sorrendjét írja elő, és e tekintetben különbséget tesz a hitelezők különböző csoportjai, az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosai, a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosai és a járulékos tőkeinstrumentumok tulajdonosai között.
- 194 A részvényesek és az alárendelt instrumentumok tulajdonosai attól függően, hogy melyik kategóriába tartoznak, nincsenek összehasonlítható helyzetben, és követeléseik elsőbbségi sorrendjétől függően eltérő bánásmódban részesülhetnek. Ezenkívül a hitelezők közötti hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének tiszteletben tartását a 806/2014 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének f) pontja biztosítja.
- 195 Másrészt valamely bank részvényesei nincsenek a betétesekkel összehasonlítható helyzetben. A részvényesekkel ellentétben a betétesek nem tekinthetők olyan befektetőknek, akiknek vállalniuk kell a bank jegyzett tőkéjébe történő befektetés gazdasági kockázatait.
- 196 Ezenkívül a betétesek védelme a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján a szanálás céljai közé tartozik, és erre ugyanezen rendelet 15. cikke (1) bekezdésének h) pontja is emlékeztet. A 806/2014 rendelet így módon biztosítja, hogy a szanálási intézkedés megfeleljen a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (HL 2014. L 173., 149. o.; helyesbítések: HL 2014. L212., 47. o.; HL 2014. L309., 37. o.) rögzített elveknek.
- 197 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke a tulajdonhoz való jog aránytalan korlátozásához vezet.
- 198 Egyébiránt a felperes állításával ellentétben figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a 806/2014 rendelet olyan mechanizmust írt elő, amelynek célja annak biztosítása, hogy a részvényesek tulajdonhoz való jogának a szanálási intézkedésből esetlegesen eredő megsértései ne legyenek aránytalanok.
- 199 E tekintetben a 806/2014 rendelet (62) preambulumbekkezdése előírja, hogy a tulajdonjogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan mértékű, továbbá hogy az érintett részvényesek és hitelezők következképpen nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanálást elrendelő határozat elfogadásával egyidejűleg felszámolják.
- 200 A szanálást szabályozó általános elvek között a 806/2014 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének g) pontja rögzíti azt az elvet, amely szerint „egy hitelező sem kerülhet rosszabb helyzetbe”, nevezetesen:
„|egyetlen hitelező sem viselhet annál nagyobb veszteséget, mint amelyet akkor viselt volna, ha egy, a 2. cikkben említett szervezetet a 29. cikkben foglalt biztosítékokkal összhangban, rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolták volna fel.”
- 201 Annak meghatározása érdekében, hogy a részvényesek és a hitelezők kedvezőbb bánásmódban részesültek volna-e abban az esetben, ha az érintett szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá vonták volna, a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16) bekezdése előírja, hogy a szanálást követően értékelésre kerül sor. A 806/2014 rendelet 20. cikkének (17) bekezdése szerint ezen értékelés meghatározza, hogy fennáll-e különbség azon bánásmód, amelyben a részvényesek és

hitelezők akkor részesültek volna, ha az intézményt a szanálási intézkedésre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá vonták volna, illetve azon tényleges bánásmód között, amelyben azok a szanálás során részesültek.

- 202 Ha ezen értékelés eredményeképpen megállapítást nyer, hogy a szanálás keretében a részvényesek vagy hitelezők annál nagyobb veszteséget szenvedtek el, mint amely a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás során érte volna őket, a 806/2014 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az ESZT kártalanítás céljából igénybe veheti az ESZA-t.
- 203 Így a 806/2014 rendelet adott esetben kártalanítási mechanizmus előírásával biztosítja, hogy a szanálási eljárás eredményeként a részvényesek és a hitelezők ne részesüljenek annál kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amilyenben a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében részesültek volna. A Charta 17. cikkének (1) bekezdésében rögzített, tulajdonhoz való jog tiszteletben tartásának megfelelően, amennyiben a szanálási program a részvényesek és a hitelezők tulajdonhoz való jogának sérelméhez vezetne, a 806/2014 rendelet olyan mechanizmust hoz létre, amely káraik tekintetében méltányos kártérítést biztosít.
- 204 A felperes állításával ellentétben a fizetéseképtelenségi eljárás jelenti a szanálás egyetlen alternatíváját. Elegendő ugyanis emlékeztetni arra, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése alapján az, hogy a szervezet fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és észszerűen nem várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel megelőzhető lenne a szervezet csődje, a szanálási intézkedés elfogadásának feltételeit képezi.
- 205 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bíróság az állami támogatások területén kimondta, hogy a nehéz helyzetben lévő bankok részvényeseinek veszteségei mindenesetre ugyanolyan mértékűek lesznek, függetlenül attól a kérdéstől, hogy a veszteségeket az állami támogatás nyújtásának hiánya miatt fizetéseképtelenséget megállapító ítélet vagy pedig a tehermegosztás előzetes feltételéhez kötött támogatásnyújtási eljárás okozta (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 75. pont).
- 206 A Bíróság megjegyezte, hogy a bankokról szóló közlemény 46. pontja előírja, hogy „a „hitelezői kompenzáció [...] elvének kell érvényesülnie”, és hogy „[a]z alárendelt hitelezők tehát gazdasági értelemben nem kaphatnak kevesebbet annál, mint amennyit az eszközük állami támogatás nélkül ért volna” (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 77. pont).
- 207 A Bíróság szerint e pontból következik, hogy a tehermegosztási intézkedések révén, amely intézkedések a tőkehiányos bank számára nyújtott állami támogatás előfeltételét képezik, nem érheti az alárendelt hitelezők tulajdonhoz való jogát olyan sérelem, amely nem érte volna őket az ilyen támogatás nyújtásának hiányában lefolytatott fizetéseképtelenségi eljárásban. E körülmények között nem lehet érvényesen arra hivatkozni, hogy a bankokról szóló közleményben említett tehermegosztási intézkedések a részvényesek és az alárendelt hitelezők tulajdonhoz való jogába való beavatkozásnak minősülnek (2016. július 19-i Kotnik és társai ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 78. és 79. pont).
- 208 Analógia útján tehát meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 15. cikkében előírt azon elv alkalmazása, amely szerint a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul, a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő méltányos összegű kártalanítást biztosít a szanálási intézkedés hatálya alá tartozó szervezet részvényesei számára.

- 209 Egyébiránt a Törvényszék Hivatalához 2020. január 21-én benyújtott beadványában a felperes az eljárási szabályzat 84. cikkének (2) bekezdése alapján új jogalapot terjesztett elő. Azzal érvel, hogy a 2019. október 10-i Aeris Invest kontra ESZT végzés (T-599/18, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:740) közvetlenül érinti a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogást, és hogy a negyedik jogalapban felhozott állításokat ki kell egészíteni e végzésre tekintettel.
- 210 A Bizottság, az ESZT, a Spanyol Királyság, a Tanács és a Banco Santander azt állítja, hogy a felperes által 2020. január 21-én felhozott érvek új jogalapnak minősülnek, amely elfogadhatatlan.
- 211 Mivel a felperes a tárgyaláson megerősítette, hogy nem új jogalapról, hanem a negyedik jogalap kiegészítéséről van szó, a Törvényszék megelégszik a 2020. január 21-én felhozott új érvek annyiban való vizsgálatával, amennyiben azok a negyedik jogalapban felhozott jogellenességi kifogás alátámasztására irányulnak.
- 212 A felperes előadja, hogy a 2019. október 10-i Aeris Invest kontra ESZT végzés (T-599/18, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:740) 48. és 49. pontjából, amely ellen fellebbezést nyújtott be, kitűnik, hogy a 806/2014 rendelet nem ír elő kártalanítást a tulajdonjoguktól a Banco Popularhoz hasonló esetekben megfosztott részvényesek számára. E végzés szerint a Banco Popular részvényesei nem jogosultak kártalanításra, még akkor sem, ha a Banco Popular tényleges értéke magasabb volt annál, mint amelyet a 2. értékelés annak tulajdonított. A felperes ebből azt a következtetést vonja le, hogy a 806/2014 rendelet nem ír elő megfelelő kártalanítási rendszert azon részvényesek számára, akiket megfosztottak a tulajdonjoguktól, és hogy a jogellenességi kifogásnak tehát helyt kell adni. Hozzáteszi, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16) bekezdésében előírt kártalanítás nem megfelelő és nem elégséges.
- 213 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a 2019. október 10-i Aeris Invest kontra ESZT végzésben (T-599/18, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:740) elutasította a felperes által az ESZT azon határozatának megsemmisítése iránt benyújtott keresetet, hogy nem végzi el a Banco Popular utólagos végleges értékelését. E végzés 47. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Banco Popular esetében alkalmazott vagyonértékesítési eszköz nem tartozik a 806/2014 rendelet 20. cikkének (12) bekezdésében említett esetek közé, amelyekben az utólagos végleges értékelés alapján kártalanítás nyújtható. A Törvényszék így a fellebbező által említett végzés 48. és 49. pontjában a következőket állapította meg:
- „48. Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikkének (12) bekezdése nem teszi lehetővé egy olyan szervezet korábbi részvényeseinek és hitelezőinek kártalanítását, amelynek a tőkeinstrumentait teljeskörűen átalakították, leírták, és harmadik személyre ruházzák át.
49. E tekintetben a felperes tévesen állítja, hogy az utólagos értékelés közvetlenül érinti a Banco Popular korábbi részvényeseinek jogi helyzetét, és hogy ha a Banco Popular piaci értékének becslése magasabb lenne a 2. értékelésből eredő értéknél, ez utóbbiak a 806/2014 rendelet 20. cikkének megfelelően kártalanításra lennének jogosultak.”
- 214 Elegendő megjegyezni, hogy a 2019. október 10-i Aeris Invest kontra ESZT végzésben (T-599/18, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:740) a Törvényszék csak a felperes helyzetéről döntött a Banco Popular szanalásával összefüggésben, és úgy ítélte meg, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikkének (12) bekezdésében előírt kártalanítás ebben az esetben nem alkalmazható.

- 215 Ebből következik, hogy a Törvényszék által a 2019. október 10-i Aeris Invest kontra ESZT végzésben (T-599/18, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:740) rögzített, az adott ügyre korlátozódó megfontolások nem relevánsak a 806/2014 rendelet jogszerűségének értékelése szempontjából. Ezenkívül a 2020. január 21-én benyújtott beadványában a felperes nem bizonyítja, hogy bármilyen kapcsolat állna fenn e végzés, valamint a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke között, amely rendelkezések jogellenességére a negyedik jogalap hivatkozik.
- 216 Megjegyzendő továbbá, hogy mivel a felperes fellebbezést nyújtott be a 2019. október 10-i Aeris Invest kontra ESZT végzés (T-599/18, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2019:740) ellen, ez a végzés nem jogerős.
- 217 Ebből következik, hogy a felperes által 2020. január 21-én felhozott új érvek nem relevánsak a negyedik jogalapban felhozott jogellenességi kifogás értékelése szempontjából.
- 218 A fentiek összességéből az következik, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke nem jelent olyan aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely magát a szanálási intézkedéssel érintett szervezet részvényesei tulajdonhoz való jogának lényegét sértené, hanem úgy kell tekinteni, mint amely a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében és 52. cikkének (1) bekezdésében, valamint az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a tulajdonhoz való joguk igazolt és arányos korlátozását jelenti.
- 219 Következésképpen a negyedik jogalapban felhozott jogellenességi kifogást el kell utasítani.

3. Az ötödik, jogellenességi kifogáson alapuló jogalapról annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 18. és 20. cikke sérti a Charta 17. és 41. cikkében biztosított meghallgatáshoz való jogot

- 220 A felperes az EUMSZ 277. cikk alapján jogellenességi kifogást emel a 806/2014 rendelet 18. és 20. cikkével szemben annyiban, amennyiben e rendelkezések sértik a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított, meghallgatáshoz való jogot, mivel nem írják elő a szanálási intézkedés hatálya alá tartozó szervezet részvényeseinek meghallgatását. A meghallgatáshoz való jog e hiánya összeegyeztethetetlen továbbá a Chartának az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 1. jegyzőkönyvének 1. cikkével összefüggésben értelmezett 17. cikkében előírt, tulajdonhoz való jog eljárási garanciáival, amelyek szerint valamely személy tulajdonhoz való jogába való beavatkozás esetén megfelelő lehetőséget kell biztosítani számára arra, hogy ügyét a hatáskörrel rendelkező hatóságok elé terjessze.
- 221 A Bizottság, az ESZT és a Parlament arra hivatkozik, hogy abban az esetben, ha a szanálási eljárás alá vont intézmény részvényeseit megilleti a meghallgatáshoz való jog, amelyet a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja biztosít, e jogot még a 806/2014 rendeletben szereplő kifejezett rendelkezés hiányában is el kell ismerni. Az, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkében nem szerepel a részvényesek meghallgatását előíró kifejezett rendelkezés, nem vonja maga után e rendelet jogellenességét, mivel egyetlen rendelkezés sem tiltja az ilyen meghallgatást.
- 222 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a felperes azt kifogásolja, hogy a szanálási intézkedés elfogadásához vezető eljárás során nem hallgatták meg az ezen intézkedés hatálya alá tartozó szervezet részvényeseit, azonban nem hoz fel semmilyen, a 806/2014 rendelet értékeléséről szóló 20. cikkére vonatkozó érvet. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes az ötödik jogalap keretében felhozott jogellenességi kifogásával a 806/2014 rendelet szanálási eljárásra

- vonatkozó 18. cikkének érvényességét vitatja annyiban, amennyiben e rendelkezés azáltal, hogy nem írja elő a részvényesek ESZT általi meghallgatását a szanálási intézkedés elfogadását megelőzően, sérti a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában biztosított meghallgatáshoz való jogukat.
- 223 Emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja többek között mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák.
- 224 A meghallgatáshoz való jog mindenki számára biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját minden közigazgatási eljárásban és minden olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti. Ezt követően pontosítani kell, hogy a meghallgatáshoz való jog kettős célt követ. Egyfelől az iratanyag vizsgálatát szolgálja, és azt, hogy a tényeket a lehető legpontosabban és helyesebben fel lehessen tárni, másfelől lehetővé teszi a hatékony védelem biztosítását az érintett számára. A meghallgatáshoz való jog különösképpen annak biztosítására irányul, hogy minden sérelmet okozó aktust az ügy teljes ismeretében hozzanak meg, és többek között célja annak lehetővé tétele az illetékes hatóság számára, hogy valamely hibát kijavítson, vagy az érintett személy számára, hogy személyes helyzetére vonatkozó olyan tényekre hivatkozhasson, amelyek a határozat meghozatala mellett vagy ellen szólnak, illetve arról, hogy annak mi legyen a tartalma (lásd: 2020. június 4-i EKSZ kontra De Loecker ítélet, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. és 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 225 Meg kell jegyezni, hogy Bíróság megerősítette a meghallgatáshoz való jog fontosságát és az uniós jogrenden belüli igen széles alkalmazási körét annak megállapításával, hogy e jog alkalmazandó minden olyan eljárásra, amely sérelmet okozó jogi aktus elfogadásához vezethet. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartása akkor is kötelező, ha az alkalmazandó szabályozás nem ír elő kifejezetten ilyen alakszerűséget (lásd: 2012. november 22-i M. ítélet, C-277/11, EU:C:2012:744, 85. és 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. június 18-i Bizottság kontra RQ ítélet, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. november 7-i ADDE kontra Parlament ítélet, T-48/17, EU:T:2019:780, 89. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 226 Következésképpen, tekintettel arra, hogy a védelemhez való jog, amely magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot, alapvető és általános uniós jogi elvnek minősül, rendelkezéssel nem zárható ki és nem korlátozható az alkalmazása, a tiszteletben tartását pedig akkor is biztosítani kell, ha egyáltalán nincsen erre vonatkozó külön szabályozás, illetve ha van ugyan szabályozás, de nem veszi figyelembe ezt az alapelvet (lásd: 2014. június 18-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, T-260/11, EU:T:2014:555, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 227 A meghallgatáshoz való jognak, az uniós jogrend ezen alapelvének és alapvető jogának az alkalmazására ugyanis akkor kerül sor, amikor a hatóság sérelmet okozó – vagyis az érintett magánszemély vagy tagállam érdekeit esetlegesen kedvezőtlenül érintő – aktus elfogadását helyezi kilátásba, és a meghallgatáshoz való jog alkalmazása nem függ attól, hogy a másodlagos jog tartalmaz-e kifejezett szabályt erre vonatkozóan (2014. június 18-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, T-260/11, EU:T:2014:555, 64. pont).
- 228 E tekintetben egyrészt meg kell jegyezni, hogy a (121) preambulumbekzdése szerint a 806/2014 rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és különösen a Chartában elismert jogokat, szabadságokat és elveket, köztük a védelemhez való jogot, és azt e jogokkal és elvekkel

összhangban kell végrehajtani. Másrészt a 806/2014 rendelet egyetlen rendelkezése sem zárja ki, vagy korlátozza kifejezetten az érintett szervezet részvényeseinek vagy hitelezőinek a szanálási eljárás során történő meghallgatáshoz való jogát.

- 229 Ezenkívül a Bizottsághoz és a Tanácshoz hasonlóan rá kell mutatni arra, hogy az ESZT által a 806/2014 rendelet 18. cikke szerinti eljárás végén elfogadott szanálási intézkedés tárgya egy szervezet szanálása. A szanálás tárgyát képező szervezetet olyan személynek kell tekinteni, akivel szemben egyedi intézkedést fogadtak el, és akinek a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja biztosítja a meghallgatáshoz való jogot.
- 230 Így figyelembe kell venni azt a tényt, hogy e szervezet részvényesei és hitelezői nem címzettjei egy olyan szanálási intézkedésnek, amely nem minősül velük szemben hozott egyedi határozatnak.
- 231 Meg kell azonban állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerint az ESZT az e rendelet 18. cikkében meghatározott eljárás szerint gyakorolhatja a szanálási intézkedéssel érintett szervezet tőkeinstrumentumainak leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört.
- 232 Így a 806/2014 rendelet 18. cikke szerinti eljárás, még ha nem is minősül az érintett szervezet részvényeseivel és hitelezőivel szemben indított egyedi eljárásnak, olyan szanálási intézkedés elfogadásához vezethet, amely az érdekeiket hátrányosan érintheti.
- 233 Márpedig a Bíróság fenti 225. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlata a meghallgatáshoz való jog olyan tág értelmezését fogadta el, miszerint e jogot bármely személy számára biztosítják az olyan eljárás során, amely számára sérelmet okozó aktus elfogadásához vezethet. Ennélfogva nem zárható ki, hogy a szanálási intézkedés tárgyát képező intézmény részvényesei a szanálási eljárás keretében hivatkozhatnak a meghallgatáshoz való jogra.
- 234 Ugyanakkor a meghallgatáshoz való jog gyakorlása a Charta fenti 158. pontban hivatkozott 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően korlátozható.
- 235 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy az, hogy a 806/2014 rendelet nem tartalmaz-e olyan rendelkezést, amely kifejezetten előírja, hogy az érintett szervezet részvényeseit és hitelezőit az említett rendelet 18. cikkében említett eljárás keretében meg kell hallgatni, a meghallgatáshoz való jog gyakorlásának olyan korlátozását jelenti-e, amely összhangban van a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével.
- 236 A Bíróság megállapította, hogy az alapvető jogok, így a védelemhez való jog tiszteletben tartása, nem tekinthetők abszolút követelménynek, hanem korlátozhatók, feltéve hogy a korlátozás a szóban forgó intézkedés által elérni kívánt közérdekű céloknak megfelel, és nem jelent a kitűzött célhoz képest aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely az így biztosított jog lényegét sértene (lásd: 2013. szeptember 10-i G. és R. ítélet, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. december 20-i Prequ’Italia ítélet, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 237 E tekintetben az ESZT, valamint a Spanyol Királyság, a Parlament és a Tanács arra hivatkozik, hogy a részvényesek meghallgatáshoz való jogának korlátozását egyrészt a pénzügyi piacok stabilitásának biztosítására irányuló cél, másrészt pedig a szanálással kapcsolatos – gyors elfogadást igénylő – határozatok hatékony érvényesülése biztosításának szükségessége igazolja.

- 238 Először is meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet több preambulumbekzdése, különösen a (12), (58) és (61) preambulumbekzdése rámutat arra, hogy a pénzügyi piacok stabilitása az e rendelet által létrehozott szanalási mechanizmusok által követett célok egyike.
- 239 Továbbá a 806/2014 rendelet 18. cikkének (5) bekezdése szerint valamely szanalási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges az ugyanezen rendelet 14. cikkében említett egy vagy több szanalási cél megvalósításához és azokkal arányos, és a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárások keretében történő felszámolása révén ezek a szanalási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben. A 806/2014 rendelet 14. cikkében említett szanalási célok között szerepel többek között „a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölés[ének célja], különösen a – többek között piaci infrastruktúrákra áttérjedő – dominóhatás megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén”, valamint „az állami források védelm[ének célja] a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén”.
- 240 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 161. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a pénzügyi szolgáltatások központi szerepet játszanak az Unió gazdaságában, és hogy egy vagy több bank működési zavara gyorsan továbbgyűrűzhet a többi bankra is, akár az érintett tagállamban, akár más tagállamokban. Ráadásul a fenti 162. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az a célkitűzés, amely a túlzott közkiadások elkerülése és a verseny torzulásának a lehető legkisebbre csökkentése mellett a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítására irányul, nyomós közérdeknek minősül.
- 241 Ezenkívül az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) a 2004. április 1-jei Camberrow MM5 AD kontra Bulgária ítéletében (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6. pont) megállapította, hogy a gazdaságilag érzékeny olyan területeken, mint a bankrendszer stabilitása, az államok széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek, következésképpen pedig az, hogy valamely részvényes nem vehetett részt a bank eladásához vezető eljárásban, nem aránytalan a hitelezők jogainak védelmére és a bank fizetéseképtelenségi helyzetére vonatkozó megfelelő ügyintézésének a megőrzésére irányuló jogos célkitűzésekhez képest.
- 242 Meg kell említeni továbbá a 2016. november 8-i Dowling és társai ítéletet (C-41/15, EU:C:2016:836), amelyet a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a[z EUMSZ 54. cikk második bekezdése] szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1976. december 13-i 77/91/EGK második tanácsi irányelv (HL 1977. L 26., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 8. o.) 8., 25. és 29. cikkének az értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelemre válaszként hoztak. Ez az ügy a nemzeti hatóságok arra irányuló rendkívüli intézkedésére vonatkozott, hogy tőkeemelés révén elkerüljék egy olyan társaság összeomlását, amely a kérdést előterjesztő bíróság szerint veszélyeztette az Unió pénzügyi stabilitását. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a 77/91 második irányelv által a részvénytársaság részvényeseinek és hitelezőinek, az annak alaptőkéjét illetően nyújtott védelem nem terjed ki a valamely tagállam gazdasági és pénzügyi rendszerének súlyos zavara esetében elfogadott ilyen nemzeti intézkedésre, amely az Unió pénzügyi stabilitása rendszerszintű, az érintett társaság elégtelen saját tőkéjéből eredő veszélyeztetésének orvoslására irányul (2016. november 8-i Dowling és társai ítélet, C-41/15, EU:C:2016:836, 50. pont). A Bíróság hozzátette, hogy a 77/91 második irányelv rendelkezéseivel nem ellentétes tehát a részvénytársaság alaptőkéjére vonatkozó olyan rendkívüli intézkedés, amelyet a nemzeti hatóságok valamely tagállam gazdasági és pénzügyi rendszerének súlyos zavara esetében fogadtak el e társaság közgyűlésének jóváhagyása

nélkül, és valamely rendszerszintű veszély elkerülése, valamint az Unió pénzügyi stabilitásának biztosítása érdekében (lásd: 2016. november 8-i Dowling és társai ítélet, C-41/15, EU:C:2016:836, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 243 E megfontolások analógia útján alkalmazandók a 806/2014 rendelet alapján szanálási eljárás alá vont bank korábbi részvényeseinek helyzetére.
- 244 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a szanálás egy másik, a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett célja, nevezetesen a szanálási intézkedés által érintett szervezet kritikus funkciói folytonosságának biztosítása, szintén részét képezi a pénzügyi piacok stabilitásának védelmére irányuló általános érdekű célkitűzésnek.
- 245 A 2014/59 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 35. pontja szerint valamely intézmény kritikus feladatai úgy határozhatók meg, mint „azok a tevékenységek, szolgáltatások vagy műveletek, amelyek megszakítása egy vagy több tagállamban a valós gazdasághoz nélkülözhetetlen szolgáltatások zavarait okozza, vagy zavarja a pénzügyi stabilitást a létesítmény vagy csoport mérete vagy piaci részesedése, belső és külső kölcsönös függősége, összetettsége vagy határon átnyúló tevékenységei miatt”.
- 246 E tekintetben a 2014/59 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a rendkívüli utólagos hozzájárulás teljes összege vagy annak egy része befizetésének elhalasztásához szükséges körülmények és feltételek, a kritikus funkciót megalapozó tevékenységek, szolgáltatások és működési folyamatok meghatározásának, valamint a fő üzletágakat megalapozó üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások meghatározásának kritériumai tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. február 2-i (EU) 2016/778 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2016. L 131., 41. o.) 6. cikkének (1) bekezdése előírja a kritikus funkciók meghatározásával kapcsolatos kritériumokat. Olyan funkcióról van szó, amelyet az intézmény az intézményhez vagy a csoporthoz nem tartozó harmadik felek részére biztosít, és amelynek a hirtelen fellépő zavara valószínűleg lényeges negatív hatást okozna a harmadik felek részére, pénzügyi fertőzést idézne elő vagy aláásná a piaci szereplők általános bizalmát, mivel a kritikus funkció rendszerszintű jelentőséggel bír harmadik felek szempontjából és a funkciót működtető intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőséggel bír a funkció működtetése szempontjából.
- 247 A 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt, a szanálási intézkedéssel érintett szervezet kritikus funkciói folytonosságának a biztosítására irányuló célkitűzés e funkciók olyan megszakításának az elkerülésére irányul, amely nem csupán az érintett piacon, hanem az Unió pénzügyi stabilitásának egésze tekintetében is zavarokat okozhat.
- 248 Ennélfogva valamely szanálási intézkedést, mivel valamely hitelintézet pénzügyi helyzetének megőrzésére vagy helyreállítására irányul, különösen mivel e hitelintézet felszámolása alternatívájának minősül, úgy kell tekinteni, mint amely ténylegesen megfelel az Unió által elismert általános érdekű célkitűzésnek (lásd analógia útján: 2021. március 25-i Balgarska Narodna Banka ítélet, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. pont).
- 249 A fentiekből következik, hogy a 806/2014 rendelettel bevezetett és annak 18. cikkében leírt szanálási eljárás a Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében vett általános érdekű célkitűzést, azaz a pénzügyi piacok stabilitásának biztosítására irányuló célkitűzést szolgálja, amely igazolhatja a meghallgatáshoz való jog korlátozását.

- 250 Másodszor a 806/2014 rendelet számos preambulumbekezdéséből az következik, hogy ha szanálási intézkedés válik szükségessé, azt gyorsan el kell fogadni. Többek között e rendelet (26), (31) és (53) preambulumbekezdéséről, és különösen (56) preambulumbekezdéséről van szó, amely előírja, hogy a pénzügyi piac és a gazdaság zavarainak minimalizálása érdekében a szanálási folyamatot rövid időn belül le kell zárni.
- 251 E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy a 806/2014 rendelet célja a (8) preambulumbekezdésének megfelelően olyan hatékonyabb szanálási mechanizmusokat létrehozni, amelyek alapvető eszközei annak, hogy el lehessen kerülni az olyan károkat, amilyenek a múltban a banki csődökből fakadtak, és hogy az ilyen célkitűzés gyors döntéshozatalt feltételez, amint azt az említett rendelet 18. cikkében előírt rövid határidők is mutatják annak érdekében, hogy a pénzügyi stabilitás ne kerüljön veszélybe (2021. május 6-i ABLV Bank és társai kontra EKB ítélet, C-551/19 P és C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. pont).
- 252 Ily módon a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése többek között kimondja, hogy amennyiben az EKB megállapítja, hogy valamely szervezet fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, értékeléséről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és az ESZT-t. Ugyanezen cikk (2) bekezdése szerint, ha az ESZT maga végez értékelést, erről késedelem nélkül tájékoztatja az EKB-t. Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, az ESZT szanálási programot fogad el, amelyet a 806/2014 rendelet 18. cikkének (7) bekezdése értelmében annak elfogadását követően közvetlenül továbbítani kell a Bizottságnak. A Bizottságnak tehát 24 órás határidő áll rendelkezésére, hogy támogasson egy szanálási programot, vagy kifogást emeljen ellene.
- 253 Ebből az következik, hogy amint a szervezet megfelel a szanálási intézkedés elfogadásához szükséges feltételeknek, vagyis először is hogy fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, másodszor, hogy észszerűen nem várható, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel észszerű időn belül megelőzhető a szervezet csődje, harmadszor pedig, hogy a szanálási intézkedésre a 806/2014 rendelet 14. cikkében említett egy vagy több célkitűzés eléréséhez van szükség, ugyanezen rendelet 18. cikke előírja, hogy nagyon rövid időn belül határozatot kell hozni.
- 254 Ennek a gyors döntéshozatalnak különösen az a célja, hogy biztosítsa az érintett szervezet kritikus funkcióinak folytonosságát, és hogy kiküszöbölje a szervezet fizetéseképtelenségének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt következményeit. A határozathozatal gyorsasága tehát a határozat hatékonyságának egyik feltétele.
- 255 Így a Bíróság már kimondta, hogy valamely illetékes hatóság azonnali cselekvését követelő sürgősség igazolja a környezeti felelősség területén (lásd ebben az értelemben: 2010. március 9-i ERG és társai ítélet, C-379/08 és C-380/08, EU:C:2010:127, 67. pont) és a mezőgazdaság területén (lásd ebben az értelemben: 2006. június 15-i Dokter és társai ítélet, C-28/05, EU:C:2006:408, 76. pont) elfogadott intézkedésekkel érintett személyek meghallgatáshoz való jogának korlátozását.
- 256 Ráadásul a pénzeszközök befagyasztásának területén a Bíróság kimondta, hogy valamely személy vagy szervezet nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe való eredeti felvételét alátámasztó indokoknak e felvételt megelőző közlése veszélyeztethetné a pénzeszközök és gazdasági erőforrások uniós jog által előírt befagyasztására vonatkozó intézkedések hatékonyságát. Az alkalmazandó rendelet által követett célkitűzés elérése érdekében az ilyen intézkedéseknek jellegüknél fogva meglepetésszerűnek és azonnali hatállyal

alkalmazandónak kell lenniük (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338–340. pont; 2011. december 21-i Franciaország kontra People’s Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. pont; 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 51. pont).

- 257 Szintén az uniós jog által követett célkitűzéshez és az e jog által előírt intézkedések hatékonyságához kapcsolódó okokból az uniós hatóságok nem kötelesek a felpereseknek a nevüknek a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek jegyzékébe történő eredeti felvételét megelőzően történő meghallgatására sem (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341. pont; 2013. április 25-i Gbagbo kontra Tanács ítélet, T-119/11, nem tették közzé, EU:T:2013:216, 103. pont).
- 258 Ez még inkább igaz abban az esetben, ha a meghallgatáshoz való jog korlátozása nem a szanálási eljárással érintett szervezetre, hanem annak részvényeseire vagy hitelezőire vonatkozik.
- 259 Meg kell továbbá jegyezni, hogy az EJEB a 2004. április 1-jei Camberrow MM5 AD kontra Bulgária határozatában (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) megállapította, hogy a fizetéseképtelen bank működő vállalkozásként történő eladására annak hitelezői – akik évek óta vártak a nekik járó összegek megfizetésére – gyors és biztosabb kielégítése, illetve a fizetéseképtelenségi eljárás gyors befejezése érdekében került sor. Következésképpen a bank eladásához vezető eljárásban az egyszerűség és gyorsaság szükségessége alapvető fontosságú volt. Ha a törvény előírta volna, hogy a fizetéseképtelenségi eljárást lefolytató bíróság köteles konzultálni a bank valamennyi részvényesével és hitelezőjével, ez az eljárás jelentős lelassulását, következésképpen pedig a hitelezőknek járó összegek megfizetésének, valamint a fizetéseképtelenségi eljárás befejezésének további késedelmét eredményezte volna.
- 260 A 2005. november 24-i Capital Bank AD kontra Bulgária ítéletben (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136. pont) az EJEB megállapította, hogy a gazdaságilag érzékeny olyan területen, mint a bankrendszer stabilitása bizonyos helyzetekben elengedhetetlenül szükséges lehet, hogy a legnagyobb gondossággal és előzetes értesítés nélkül cselekedjenek a bank, a betétesek és más hitelezők vagy a bank- és pénzügyi rendszer egésze helyrehozhatatlan kárainak elkerülése érdekében.
- 261 Ezenkívül az a tény, hogy a szanálási intézkedés az érintett szervezet részvényesei és hitelezői tulajdonhoz való jogába való beavatkozáshoz vezethet, nem igazolhat arra vonatkozó kötelezettséget, hogy a részükre ezen intézkedés elfogadása előtt meghallgatáshoz való jogot biztosítsanak.
- 262 E tekintetben a Törvényszék a 2018. július 13-i K. Chrysostomides & Co. és társai kontra Tanács és társai ítélet (T-680/13, EU:T:2018:486) 282. pontjában már hangsúlyozta, hogy az alkalmazandó eljárásoknak megfelelő lehetőséget kell biztosítaniuk az érintett személy számára arra, hogy ügyével az illetékes hatóságokhoz fordulhasson. E követelmény tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, amely követelmény az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 1. kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkének szerves részét képezi, az alkalmazandó eljárásokat általános szempontból kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 3-i Kadi és Al Barakaat International Foundation kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-402/05 P és C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. április 25-i Gbagbo kontra Tanács ítélet, T-119/11, nem tették közzé, EU:T:2013:216, 119. pont;

EJEB, 2004. július 20., Bäck kontra Finnország, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56. pont). Ily módon az említett követelmény nem értelmezhető úgy, mint amely alapján az érintett személynek minden körülmények között biztosítani kell a lehetőséget arra, hogy álláspontját az illetékes hatóságok előtt, a tulajdonhoz való jogát érintő intézkedések meghozatalát megelőzően kifejtthesse (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2006. szeptember 19., Maupas és társai kontra Franciaország, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20. és 21. pont).

- 263 A Törvényszék megállapította, hogy különösen ez a helyzet olyan esetben, mint a szanalási intézkedés kapcsán, amikor a szóban forgó intézkedések nem minősülnek szankciónak, és rendkívüli sürgősséget igényelnek. Ez utóbbi tekintetben a Törvényszék megállapította, hogy a tagállami pénzügyi rendszer stabilitásának megőrzése érdekében az érintett bankok összeomlása közvetlen veszélyének elhárítása, és ennek az euróövezet más tagállamaiba történő továbbgyűrűzésének megakadályozása a tét. Márpedig olyan előzetes konzultációs eljárás bevezetése, amelynek keretében az érintett bankok több ezer betétese és részvényese a sérelmet okozó rendelkezések elfogadását megelőzően hatékonyan kifejtette volna álláspontját, elkerülhetetlenül késleltette volna az ilyen összeomlás megelőzésére irányuló intézkedések bevezetését. E tagállam pénzügyi rendszere stabilitásának fenntartására irányuló célkitűzés megvalósítása, és így módon az euróövezet más tagállamaiba történő továbbgyűrűzés megakadályozása komoly veszélybe került volna (lásd: 2018. július 13-i K. Chrysostomides & Co. és társai kontra Tanács és társai ítélet, T-680/13, EU:T:2018:486, 282. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 264 E megállapítást megerősítette a Bíróság, amely úgy ítélte meg, hogy a Törvényszék helyesen alapította érvelését az EJEB 2016. július 21-i Mamatas és társai kontra Görögország ítéletére (CE:ECHR:2016:0721JUD006306614), amelyből kitűnik, hogy azon követelmény, hogy a tulajdonhoz való jog bármely korlátozását törvényben kell előírni, nem értelmezhető úgy, hogy az érintett személyekkel e törvény elfogadását megelőzően egyeztetni kellett volna, különösen ha az ilyen előzetes egyeztetés elkerülhetetlenül késleltette volna az érintett bankok összeomlásának megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtását (2020. december 16-i Tanács és társai kontra K. Chrysostomides & Co. és társai ítélet, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P és C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159. pont).
- 265 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy annak szükségessége, hogy gyorsan járjanak el anélkül, hogy valamely szervezet részvényeseit és hitelezőit tájékoztatnák az e szervezetet érintő szanalási eljárás azonnali megindításáról, az említett szervezet helyzete oly mértékben való súlyosabbá válásának az elkerülésére irányul, ami ártana a szanalási intézkedés hatékonyságának. A bank részvényeseinek vagy kötvénytulajdonosainak arról való tájékoztatása ugyanis, hogy a bankot szanalási eljárás alá vonhatják, tehát azt úgy tekintik, mint amely fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, az értékpapírjaik piacokon való értékesítésére ösztönözheti őket, és tömeges betétkivonásokhoz is vezethet, ami azzal a következménnyel járna, hogy súlyosbítaná a bank pénzügyi helyzetét, és megnehezítené, sőt lehetetlenné tenné a felszámolásának megakadályozására alkalmas megoldás elfogadását.
- 266 E tekintetben, amint a 806/2014 rendelet (116) preambulumbeközdéséből kitűnik, a döntés meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatos információk – akár arról, hogy a szanalás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra – hatással lehetnek az intézkedés által érintett magán- vagy közérdekekre.

- 267 Meg kell tehát állapítani, hogy az érintett szervezet részvényeseivel és hitelezőivel a szanálási intézkedés elfogadását megelőzően folytatott konzultációnak a 806/2014 rendeletben való bevezetése az eljárás lényeges lelassulását eredményezné, és veszélyeztetné mind az intézkedés céljainak megvalósítását, mind pedig annak hatékonyságát.
- 268 Egyébiránt, figyelembe véve a szanálási intézkedés elfogadásának sürgősségét, nem lehet előzetesen konzultálni a részvényesekkel, különösen az azonosításukkal kapcsolatos nehézségek miatt. Amint arra ugyanis a Spanyol Királyság és a Tanács rámutat, mivel a részvényekkel és a kötvényekkel folyamatosan kereskednek a piacokon, a gyakorlatban lehetetlen megállapítani, hogy mely egyéni és intézményi befektetőkkel kellene kapcsolatba lépni.
- 269 A felperes azon érvét illetően, amely szerint a 806/2014 rendelet előírhatja a részvényeseknek a szanálási intézkedés elfogadását követő meghallgatását, a Parlamenthez hasonlóan elegendő megjegyezni, hogy az ilyen meghallgatás nem módosíthatja ezen intézkedés tartalmát, és ezért nem eredményezheti annak megsemmisítését.
- 270 A fentiek összességéből kitűnik, hogy a szanálási intézkedés által érintett szervezet részvényeseinek és hitelezőinek az ezen intézkedés elfogadását megelőző meghallgatása veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitásának védelmére és a szervezet kritikus funkcióinak a folytonosságára irányuló célkitűzést, valamint a szanálási eljárás gyorsaságának és hatékonyságának a követelményét.
- 271 Ennélfogva az érintett szervezet részvényeseinek és hitelezőinek a 806/2014 rendelet 18. cikkében előírt eljárás keretében történő meghallgatásáról rendelkező rendelkezés hiánya a meghallgatáshoz való jog olyan korlátozását jelenti, amely a Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően igazolt és szükséges valamely általános érdekű célkitűzés eléréséhez, tiszteletben tartja az arányosság elvét, és nem sérti a tulajdonhoz való jog egyetlen, a Charta 17. cikkében előírt eljárási biztosítékát sem.
- 272 Ennélfogva a 806/2014 rendelet 18. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogást el kell utasítani.

4. A nyolcadik, a 806/2014 rendelet 18. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapuló jogalapról

- 273 A felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT a szanálási program elfogadásával megsértette a 806/2014 rendelet 18. cikkét, a gondossági kötelezettségét és az EUMSZ 296. cikket, mivel nem bizonyította, hogy a szanálás feltételei teljesültek. A Spanyol Királyság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételeiben a felperes pontosítja, hogy e jogalappal nem mérlegelési hibára, hanem a 806/2014 rendelet 18. cikkének alkalmazása keretében a gondossági kötelezettség és az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik.
- 274 A felperes azt állítja, hogy az ESZT a szanálási program elfogadásakor nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul a helyzet valamennyi releváns körülményét annak érdekében, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkét a gondossági kötelezettségnek megfelelően alkalmazza, és nem indokolta meg kellőképpen a határozatát. Első kifogásával lényegében arra hivatkozik, hogy az ESZT nem bizonyította, hogy teljesült a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt azon feltétel, amely szerint a szervezet fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Először is azt állítja, hogy az ESZT nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a Banco Popular fizetőképessé volt, és hogy a Banco Popular fizetéseképtelensége tehát nem bizonyított, másodszor pedig, hogy nem igazolta, hogy egy eseti likviditási probléma a Banco

Popular fizetéseképtelenségét vonja maga után. Második kifogásával a felperes azt rója fel az ESZT-nek, hogy nem bizonyította, hogy teljesült a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt azon feltétel, amely szerint az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy a szervezet vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel észszerű időn belül megelőzhető lenne a szervezet csődje. Az ESZT nem vizsgálta meg más felügyeleti intézkedések fennállását, amelyek megoldhatták volna a Banco Popular likviditási problémáit.

a) Az első, a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjára vonatkozó kifogásról

- 275 Először is a felperes azzal érvel, hogy az ESZT megsértette a gondossági kötelezettségét vagy legalábbis az indokolási kötelezettségét azzal, hogy nem vett figyelembe a Banco Popular fizetőképességét alátámasztó bizonyos bizonyítékokat.
- 276 Először is emlékeztetni kell arra, hogy 2017. június 6-án az EKB az ESZT-vel folytatott konzultációt követően a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően értékelte a Banco Popular fizetéseképtelenségét vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válását. Ezen értékelés során az EKB, figyelembe véve különösen a betétek túlzott kiáramlását, a likviditás bank általi elvesztésének gyorsaságát, valamint azt, hogy a bank nem volt képes más likvid eszközöket előteremteni, megállapította, hogy arra utaló objektív tényezők állnak fenn, hogy a Banco Popular a közeljövőben valószínűleg nem képes esedékessé váló tartozásait megfizetni vagy más kötelezettségeit teljesíteni. Az EKB arra a következtetésre jutott, hogy a Banco Popular a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (4) bekezdésének c) pontja értelmében fizetéseképtelenné tekintendő, vagy mindenesetre a közeljövőben valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 277 Másodszor, 2017. június 6-án a Banco Popular igazgatótanácsa arról tájékoztatta az EKB-t, hogy arra a következtetésre jutott, hogy a bank valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 278 Az EKB-nak címzett 2017. június 6-i levelében a Banco Popular utal az EKB felé az 575/2013 rendelet 414. cikke alapján tett, a minimális likviditásfedezeti követelmények megsértésére vonatkozó értesítésére, és visszautal az igazgatótanácsa által végzett, a mellékletben található értékelésre, amely szerint a Banco Popular fizetéseképtelen helyzetben volt, valamint azokra az információkra és elemzésekre, amelyek alapján ez utóbbi e következtetésre jutott.
- 279 E levélben a következő szerepel:

„A 11/2015. sz. törvény 21.4. cikkének és a [2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanálási tervek és csoportszintű szanálási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leírási és átalakítási hatáskörök szerződéses elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanálási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. március 23-i (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2016. L 184., 1. o.)] 45. és 46. cikkének megfelelően a Banco Popular ezúton bejelenti, hogy igazgatótanácsa úgy ítélte meg, hogy a bank előreláthatóan fizetéseképtelenné válik.”

- 280 Ebben a levélben a Banco Popular igazgatótanácsa elismerte, hogy a bank súlyos likviditási problémákkal szembesül, valamint hogy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Meg kell állapítani, hogy a felperes állításával ellentétben e levelet nem lehet elutasítani mint irrelevánst.
- 281 Harmadszor, a szanálási program 2. cikkében az ESZT emlékeztetett az EKB értékelésének a megállapítására, és a 2.2. cikkben megállapította, hogy az EKB értékelése alapján teljesül a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt feltétel.
- 282 Így a jelen ügyben a Banco Popular fizetéseképtelenségét vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válását a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján állapították meg, amely rendelkezés szerint ugyanezen cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha teljesülnek a következő körülmények:
- „[A] szervezet képtelen megfizetni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy objektív tényezők alapján megállapítható, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre.”
- 283 Meg kell állapítani, hogy sem az EKB, sem az ESZT nem támaszkodott a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének b) pontjában előírt helyzetre, amely szerint akkor tekintendő úgy, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, ha „a szervezet eszközeinek értéke alacsonyabb a forrásai értékénél, vagy [ha] objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebb lesz a forrásokénál”.
- 284 Ily módon a szervezet fizetéseképtelensége nem feltétele a fizetéseképtelenség vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válás 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján történő megállapításának, és ennél fogva nem feltétele a szanálási program elfogadásának.
- 285 E tekintetben a 806/2014 rendelet (57) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy:
- „A valamely intézmény szanálás alá vételéről szóló határozatot azelőtt kell meghozni, mielőtt a pénzügyi szervezet mérleg szerint fizetéseképtelenné válna és tőkéjét teljes mértékben elvesztené. A szanálást meg kell kezdeni annak megállapítását követően, hogy a szervezet csődközelbe került vagy valószínűsíthetően fizetéseképtelenné válik, és hogy a csőd észszerű időn belül semmilyen más, magánszektorbeli intézkedéssel nem megelőzhető. [...]”
- 286 Következésképpen a felperes állításával ellentétben a Banco Popular fizetéseképtelensége nem az egyetlen olyan eset volt, amelyben úgy lehetett tekinteni, hogy e szervezet a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében véve fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Az a tény ugyanis, hogy valamely szervezet a mérlegére tekintettel fizetőképese, nem jelenti azt, hogy elegendő pénzeszközzel, vagyis a lejárt tartozásainak vagy egyéb kötelezettségeinek a kiegyenlítéséhez rendelkezésre álló pénzeszközökkel rendelkezik.
- 287 E tekintetben többek között az EKB felügyeleti testülete elnökének a felperes által említett parlamenti képviselőhöz címzett, 2017. július 25-i levelének kivonatából kitűnik, hogy:
- „Az EKB-nak a fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásra vonatkozó határozatát az elégtelen likviditás alapján hozták meg. Ebben az időpontban az objektív elemek nem voltak elegendőek ahhoz, hogy az EKB megállapítsa, hogy a bank a tőkehelyzete alapján fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik. Az EKB természetesen nem csupán a

bank likviditási helyzetét, hanem a bank tőkehelyzetét is felügyelte. Szerkezeti problémái (a nem teljesítő eszközök magas szintje, alacsony fedezeti szintje és alacsony jövedelmezősége) tükröződnek az EKB által megállapított megfelelő tőke-követelményekben.”

- 288 Mivel a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontjában előírt helyzet nem követeli meg, hogy az érintett szervezet fizetéseképtelen legyen, a felperes által a Banco Popular fizetőképességének bizonyítására hivatkozott elemek hatástalanok, és tévesen állítja, hogy az ESZT megsértette gondossági kötelezettségét vagy indokolási kötelezettségét azzal, hogy nem vette figyelembe ezeket a körülményeket.
- 289 Másodszor, a felperes rámutat, hogy az ESZT arra a következtetésre jutott, hogy a Banco Popular likviditási problémák miatt a 806/2014 rendelet 18. cikke alapján fizetéseképtelen volt, holott a likviditási problémák nem képezik részét a 806/2014 rendelet 18. cikkének (4) bekezdésében szabályozott helyzetek egyikének sem. Másodlagosan az ESZT megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel nem fejt ki, hogy egy likviditási probléma miért tartozik a 806/2014 rendelet 18. cikkének (4) bekezdésében említett esetek körébe.
- 290 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a szanálási program (23) preambulumbekkezdésében az ESZT az EKB által végzett értékelésre hivatkozva megállapította, hogy a Banco Popular pénzügyi helyzete 2016 októbere óta jelentős mértékben romlott a betétek valamennyi ügyfélszegmensben történő kivonása miatt. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a banknak nem volt elegendő lehetősége likviditási helyzetének annak érdekében való helyreállításához, hogy gondoskodjon arról, hogy a lejárt kötelezettségvállalásainak teljesítése érdekében stabil helyzetben legyen.
- 291 A szanálási programban az ESZT felsorolta azokat a különböző eseményeket, amelyek 2017 februárja óta a Banco Popular likviditási helyzetének gyors romlásához vezettek. Az ESZT többek között a Banco Popular 2016. évi éves jelentésének 2017. februári közzétételére hivatkozik, amely 3,485 milliárd euró konszolidált veszteséget, 5,7 milliárd euró összegű rendkívüli tartalékszükségletet és új elnök kinevezését jelentette be, valamint 2017 májusában a 2017. első negyedévre vonatkozó pénzügyi jelentés közzétételére, amely a piac által vártnál kevésbé kedvező eredményeket jelentett be. Az ESZT utalt a Banco Popular különböző hitelminősítő ügynökségek által 2017 februárjában, áprilisában és júniusában történő leminősítésére. Azt is megállapította, hogy a Banco Popular pénzügyi eredményeire és csődjének, illetve fizetéseképtelenségének állítólagosan fenyegető kockázatára vonatkozó negatív médiafigyelem a betétek kivonásának fokozódását vonta maga után.
- 292 Ezenfelül az ESZT jelezte, hogy 2017. május 12-én a Banco Popular likviditásfedezeti követelménye az 575/2013 rendelet 460. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott 80%-os minimális küszöb alá került, és hogy a Banco Popularnak a szanálási program időpontjára nem sikerült helyreállítania az e határértéknek való megfelelést.
- 293 Az 575/2013 rendelet 412. cikkének (1) bekezdése a likviditási szükségletek fedezésének követelményét a következőképpen határozza meg:

„Az intézményeknek rendelkezniük kell likvid eszközökkel, amelyek értékének összege stresszhelyzetben fedezi a likviditáskiáramlások és likviditásbeáramlások különbségét, így biztosítva, hogy az intézmények olyan szintű likviditási puffert tartsanak fenn, amely alkalmas arra, hogy súlyos stressz helyzetben harminc napig áthidalja a likviditásbeáramlások és likviditáskiáramlások közötti esetleges egyensúlyhiányt. Stresszhelyzetben az intézmények felhasználhatják likvid eszközeiket a nettó likviditáskiáramlásuk fedezésére.”

- 294 Ezenkívül, amint arra az ESZT rámutat, e különböző elemek szerepelnek az Európai Bankhatóság (EBH) 2015. augusztus 6-i, azon különböző helyzetek értelmezésére vonatkozó iránymutatásában, amelyben valamely intézményt a 2014/59 irányelv 32. cikkének (6) bekezdése értelmében fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelennek kell tekinteni (EBA/GL/2015/07) (a továbbiakban: EBH-iránymutatás).
- 295 Ezen, 2016. január 1-jétől alkalmazandó iránymutatás célja, hogy rögzítse azon objektív körülmények összességét, amelyek lehetővé teszik annak meghatározását, hogy valamely szervezet a 2014/59 irányelv 32. cikke (4) bekezdésének a)–c) pontjában előírt körülményeknek megfelelően fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e. A 2014/59 irányelv 32. cikke (4) bekezdése c) pontjának szövege megegyezik a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdése c) pontjának szövegével.
- 296 A 806/2014 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy az ESZT, a Tanács és a Bizottság minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az ezen szervek által elvégzendő feladatokra vonatkozóan az EBH által kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak.
- 297 Az EBH-iránymutatás szerint az intézményt a 2014/59 irányelv 32. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válnak kell tekinteni, ha megsérti a jogszabályban foglalt likviditási követelményeket, ha nem képes tartozásait vagy más kötelezettségvállalásait az esedékességgel megfizetni, vagy ha olyan objektív körülmények állnak fenn, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy ez a közeljövőben be fog következni.
- 298 A figyelembe veendő elemek között az EBH-iránymutatás utal többek között: először is minden olyan jelentős kedvezőtlen eseményre, amely az intézmény likviditási helyzetének alakulását és finanszírozási profiljának életképességét, valamint az 575/2013 rendeletben előírt minimális likviditási követelmények és az e rendelet 105. cikke értelmében előírt kiegészítő követelmények, illetve bármely nemzeti minimális likviditási követelmény teljesítésére vonatkozó képességét érinti; másodszor, az intézmény jelenlegi és jövőbeli kötelezettségeinek minden olyan jelentős kedvezőtlen változására, amelynek értékelése során adott esetben figyelembe kell venni a várt és rendkívüli készpénzfelvételeket, beleértve a bankoktól történő esetleges tömeges készpénzfelvétel bármely jelét is; harmadszor, bármely olyan eseményre, amely jelentősen sértheti az intézmény jó hírnevét, különösen hitelminősítésének egy vagy több hitelminősítő intézet általi jelentős leminősítése, amennyiben ez jelentős tőkekivonással jár, vagy azzal, hogy nem képes a finanszírozás megújítására, illetve a külső minősítésektől függően aktiválja a szerződéses kiváltó feltételeket.
- 299 Az EKB és az ESZT által az EBH-iránymutatásnak megfelelően figyelembe vett és a felperes által egyébként nem vitatott különböző körülmények lehetővé tették annak megállapítását, hogy a Banco Popular a szanálási program elfogadásának időpontjában a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdése c) pontjának értelmében fizetéseképtelen volt vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 300 Ennélfogva a felperes tévesen állítja, hogy az ESZT az EKB Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelésének hiányos elemzésére támaszkodott olyan körülmények alapján, amelyek nem bizonyítják a likviditási problémát.

- 301 A felperes azt is tévesen állítja, hogy a likviditási problémák nem tartoznak a fizetési képtelenségre vagy valószínűleg fizetési képtelenné válásra vonatkozó, a 806/2014 rendelet 18. cikkében említett helyzetek közé. Végül, mivel a szanálási program kifejezetten hivatkozik az EKB azon értékelésére, amely a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján megállapította a Banco Popular fizetési képtelenségét vagy valószínűleg fizetési képtelenné válását, a felperes nem állíthatja, hogy az ESZT megsértette indokolási kötelezettségét azáltal, hogy nem fejtette ki, hogy a likviditási probléma mely okból tartozik az e rendelet 18. cikkének (4) bekezdésében említett esetek körébe.
- 302 Egyébiránt e körülményekből az is kitűnik, hogy a felperes állításával ellentétben a Banco Popular likviditási problémáit nem lehetett csupán eseti jellegűnek tekinteni. Ezt egyébként megerősíti az a tény is, hogy maga a bank tájékoztatta az EKB-t, hogy likviditási problémák miatt fizetési képtelen helyzetben van.
- 303 Végül a megtámadott határozatok jogszerűségének értékelése szempontjából nem releváns a felperes azon érve, amely szerint a Banco Popular likviditási problémái az ESZT elnökének nyilatkozataiból következő eseményekből adódtak, és így azok nem tudhatók be a Banco Popularnak. A 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján ugyanis az ESZT a szanálási program 2. cikkében az EKB értékelése alapján megállapította, hogy a Banco Popular fizetési képtelen vagy valószínűleg fizetési képtelenné válik. Nem relevánsak azok a körülmények és indokok, amelyek alapján az EKB arra a következtetésre jutott, hogy a Banco Popular fizetési képtelen.
- 304 Következésképpen a felperes nem támasztotta alá, hogy az ESZT nem bizonyította, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt feltétel teljesült, az első kifogást tehát el kell utasítani.

b) A második, a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó kifogásról

- 305 A felperes azt állítja, hogy az ESZT megsértette gondossági kötelezettségét, és túllépte mérlegelési jogkörének határait azáltal, hogy nem vizsgálta meg a rendelkezésre álló azon egyéb felügyeleti intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a Banco Popular likviditási problémáinak megoldását, másodlagosan pedig megsértette indokolási kötelezettségét.
- 306 Egyrészt a felperes arra hivatkozik, hogy számos tényező bizonyítja, hogy a Banco Popular sürgős likviditási támogatást kaphatott volna, és hogy a szanálási programból nem tűnik ki, hogy az ESZT megvizsgálta volna ezeket az elemeket. Másrészt az ESZT figyelmen kívül hagyta, hogy tőkeemelés fognak bejelenteni, és hogy a Barclays Bank és a Deutsche Bank garantálta a teljes tőkeemelés jegyzését.
- 307 Először is a felperes azzal érvel, hogy jóváhagytak egy sürgős likviditási támogatást, mivel a Banco Popular elegendő biztosítékot nyújtott, és mivel a Banco Popular e támogatás összegének csak egy részét kapta meg, további támogatás is rendelkezésre állt. Ezt az összeget elegendőnek tekintették a Banco Popular likviditási válságának leküzdéséhez. Arra hivatkozik, hogy a Banco Popular elegendő biztosítékot nyújtott, és hogy e biztosítékok a sajtó szerint 40 milliárd eurót tettek ki, ami a szabályozási feltételekre tekintettel elegendő összegnek minősül.

- 308 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Banco Popular fizetéseképtelenségének vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelésében az EKB megjegyezte, hogy bár a Banco Popular az értékelést megelőző hetekben különböző, likvid eszközöket előteremtő további intézkedéseket tett, és azok végrehajtását megkezdte, a realizált és várt beáramlások nagysága nem volt elegendő ahhoz, hogy a Banco Popular cash-flow helyzetének a kimerülését az értékelés időpontjában orvosolja. Az EKB azt is jelezte, hogy még azon sürgős likviditási hozzájárulás alkalmazásával is, amellyel szemben az EKB Kormányzótanácsa 2017. június 5-én nem emelt kifogást, az ebben az időpontban fennálló likviditási helyzet nem elegendő annak biztosításához, hogy a Banco Popular legkésőbb 2017. június 7-ig eleget tegyen kötelezettségeinek.
- 309 A szanálási program (26) preambulumbekzdésének c) alpontjában az ESZT megállapította, hogy a Banco Popular az EKB kifogásának hiányát követően 2017. június 5-én kapta meg az első sürgős likviditási támogatást, azonban a Banco de España nem tudott számára további sürgős likviditási támogatást nyújtani.
- 310 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy 2017. június 5-i levelében a Banco de España azt kérte az EKB-tól, hogy járuljon hozzá ahhoz, hogy 2017. június 14-ig sürgős likviditási támogatást nyújtson a Banco Popular részére annak érdekében, hogy kezelje a Banco Popular által elszenvedett súlyos likviditási válságot. Márpedig a Banco de España ugyanezen a napon új levelet küldött az EKB-nak, amely levél egy a Banco Popular részére nyújtott sürgős likviditási támogatás kiterjesztése iránti kérelmet tartalmazott, mivel ez utóbbi egy június 21-én esedékes, rendkívül jelentős készpénzforgalomról tájékoztatta őt. Az ugyanazon a napon az EKB-nak megküldött két levél azt a gyorsaságot tanúsítja, amellyel a Banco Popular likviditási helyzete romlott.
- 311 Az ESZT ily módon a szanálási program 3.2. cikkének d) pontjában megállapította, hogy a sürgős likviditási támogatás a Banco Popular likviditási helyzete romlásának gyorsaságára tekintettel elégtelen volt.
- 312 Meg kell állapítani, hogy ezen első sürgős likviditási támogatás másnapján, azaz 2017. június 6-án a készpénzfelvétel mértéke és gyorsasága miatt az EKB és a Banco Popular igazgatótanácsa arra a következtetésre jutott, hogy a bank június 7-től már nem lesz képes adósságait vagy más kötelezettségvállalásait teljesíteni. Így, mivel a Banco Popular fizetéseképtelenségét megállapították, további sürgős likviditási támogatás már nem volt elképzelhető.
- 313 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az ESZT semmilyen szerepet nem játszik a sürgős likviditási támogatás nyújtásában, amely a nemzeti központi bankok hatáskörébe tartozik. Ennélfogva, amint azt az ESZT állítja, nem az ő feladata, hogy indokolással szolgáljon a sürgős likviditási támogatás hiányával, illetve azzal kapcsolatban, hogy az előírt határidőn belül nem állt rendelkezésre további azonnali likviditási támogatás.
- 314 Ennélfogva a szanálási programban az ESZT csak azt állapíthatta meg, hogy egyrészt az EKB a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelésében úgy ítélte meg, hogy az általa jóváhagyott sürgős likviditási támogatás nem tette lehetővé a Banco Popular likviditási válságának megoldását, másrészt pedig azt, hogy a Banco de España a Banco Popular számára nem nyújtott sürgős likviditási támogatást.
- 315 A felperes tehát nem róhatja fel az ESZT-nek, hogy a szanálási programban nem vizsgálta meg, hogy lehetséges-e, hogy a Banco Popular sürgős kiegészítő likviditási támogatásban részesüljön.

- 316 Másodszor, a felperes azt kifogásolja, hogy az ESZT figyelmen kívül hagyta, hogy tőkeemelést fognak bejelenteni, és hogy a Barclays Bank és a Deutsche Bank garantálta a teljes tőkeemelés jegyzését. A felperes szerint ez az intézkedés lehetővé tette volna a bizalomvesztés visszaállítását, és kölcsön vagy sürgős likviditási támogatás nyújtásával együtt megoldhatta volna a válságot. Hozzáteszi, hogy a Banco Popular egyes részvényesei készek voltak egy esetleges tőkeemeléshez folyamodni.
- 317 A Barclays Bank és a Deutsche Bank levelei, amelyek kivonatait a válaszhoz csatolták, nem tartalmaznak semmilyen határozott kötelezettségvállalást e bankok részéről arra vonatkozóan, hogy részt vesznek a Banco Popular tőkeemelésében, hanem pusztán jövőbeli esetleges tőkeemelésre vonatkozó megbeszéléseket tükröznek. E levelek rámutatnak arra, hogy a megküldésük időpontjában a Banco Popular tőkeemelésére vonatkozó terv még csak nagyon korai előkészítő fázisban volt.
- 318 A Banco Popular részére küldött 2017. június 3-i levelében a Barclays Bank kizárólag a tőkeemelésre vonatkozó azon újabb megbeszélésekre hivatkozik, amelyeknek a célja a Banco Popular további tartalékkal kapcsolatos szükségleteinek fedezése és a jóval magasabb tőkeszintek elérése volt annak érdekében, hogy enyhítse az ingatlanokkal és más nem teljesítő eszközökkel kapcsolatos különleges kitettségből eredő olyan kihívásokat, amelyekkel szembesült. Így e levélben egyrészt semmi nem utal arra, hogy a Barclays Bank kész volt részt venni e tőkeemelésben, másrészt pedig ez utóbbi nem említi azt a likviditási válságot, amellyel a Banco Popular szembesült, és semmilyen megoldást nem javasol ennek orvoslására.
- 319 A Banco Popular részére küldött 2017. június 5-i levelében a Deutsche Bank csupán a 4 milliárd eurós esetleges tőkeemelés 50%-ának biztosításához fűződő érdekét említi. A Deutsche Bank csupán azt állítja, hogy „természetesen vannak bizonyos feltételek, de a levél azon a meggyőződésünkön alapul, hogy olyan körülmények között, amelyekről úgy gondoljuk, hogy reálisan teljesülhetnek, megvalósulhat olyan [tőkeemelés], amely stabilizálná a bankot”. Ennélfogva e levél nem értelmezhető úgy, hogy az a Deutsche Bank határozott kötelezettségvállalását tartalmazza, és az nem a Banco Popular likviditási válságának megoldására vonatkozik.
- 320 Ráadásul a Banco Popular egyes részvényeseinek a Spanyol Királyság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételek mellékletében szereplő nyilatkozataiból kitűnik, hogy a Banco Popular részvényeseinek tőkeemelési projektje a szanálás időpontjában csak előkészítő fázisban volt. E tekintetben hivatkozni kell J. Del Valle Ruíz nyilatkozatának egy részletére, amelyben jelzi, hogy 2017. június 2-án ő és egy másik befektető megbeszélést tartottak egy befektetési bankkal folytatandó találkozó megszervezése kapcsán a tőkeemelés legjobb kialakítása érdekében, és hogy e találkozót 2017. június 5-re tűzték ki.
- 321 Meg kell állapítani, hogy a felperes érve azon a tisztán elméleti feltevésen alapul, amely szerint e tőkeemelések kellően rövid időn belül konkretizálódhattak volna ahhoz, hogy elkerülhető legyen a Banco Popular fizetéseképtelensége vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válása. Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a felperes nem fejt ki, hogy a tőkeemelés mennyiben lett volna alkalmas arra, hogy megoldja azokat a likviditási problémákat, amelyekkel a Banco Popular szembesült, és maga is elismeri, hogy ezt az intézkedést nem lehetett volna elképzelni további kölcsön vagy sürgős likviditási támogatás nélkül. Végül meg kell állapítani, hogy noha 2017. június 6-án maga a bank is megállapította, hogy fizetéseképtelen, ő maga úgy ítélte meg, hogy ezen intézkedések nem képzelhetők el.

- 322 Ennélfogva, amint azt az ESZT állítja, a szanálási programban nem volt szükséges azoknak az intézkedéseknek az elutasításuk érdekében történő szerepeltetése, amelyek nem tették lehetővé a Banco Popular számára a betétek kivonásának fedezéséhez szükséges likviditás biztosítását, és amelyeket nem lehetett volna a fizetéseképtelenségének megakadályozásához elegendő időn belül végrehajtani. A 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően az ESZT helyesen korlátozhatta értékelését azokra az intézkedésekre, amelyeket az előírt határidők és a körülmények figyelembevételével ténylegesen végre lehetett hajtani.
- 323 Harmadszor, a felperes azt rója fel az ESZT-nek, hogy nem vizsgálta meg a 2013/36 irányelv 86. cikkében előírt egyéb felügyeleti intézkedéseket.
- 324 Meg kell állapítani, hogy a 2013/36 irányelv 86. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[a]z illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények a likviditási kockázat megfelelő – akár egy napon belüli – időtávokon történő azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló megbízható stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket vezessenek be annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő szintű likviditási tartalékokat tartsanak”. E cikknek a felperes által hivatkozott (3) bekezdése szerint „[a]z illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények – figyelembe véve tevékenységeik jellegét, nagyságrendjét és összetettségét – olyan likviditási kockázati profillal rendelkezzenek, amely összhangban áll a jól működő és megbízható rendszerhez szükséges profillal, és azt nem lépi túl”.
- 325 A Bizottsághoz hasonlóan elegendő megállapítani, hogy e rendelkezés nem tekinthető a Banco Popular likviditási problémáira vonatkozó elfogadható megoldásnak. A Banco Popular fizetéseképtelenségének vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásának helyzete ugyanis éppen abból eredt, hogy a Banco Popular nem volt abban a helyzetben, hogy eleget tegyen a likviditásra vonatkozó e követelményeknek.
- 326 Következésképpen a felperes nem bizonyította, hogy az ESZT megsértette gondossági kötelezettségét vagy megsértette indokolási kötelezettségét azáltal, hogy nem vizsgálta meg az általa hivatkozott többi felügyeleti intézkedést, sem pedig azt, hogy az ESZT nem bizonyította, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétel teljesült.
- 327 Következésképpen a második kifogást és a nyolcadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

5. Az első, az EUMSZ 15. és EUMSZ 296. cikkben, valamint a Charta 42. és 47. cikkében rögzített indokolási kötelezettség és védelemhez való jog megsértésén alapuló jogalapról

- 328 A felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT megsértette az EUMSZ 15. cikkben és az EUMSZ 296. cikkben, valamint a Charta 42. és 47. cikkében rögzített indokolási kötelezettséget és a védelemhez való jogot, amennyiben a szanálási program indokolása elégtelen és ellentmondásos, és azt nem tették teljes mértékben hozzáférhetővé, mivel azt bizalmasnak nyilvánították.
- 329 E jogalap lényegében két kifogásra oszlik, amelyek közül az első az indokolási kötelezettség megsértésén, a második pedig a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapul.

a) Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról

- 330 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 296. cikk által előírt indokolásnak igazodnia kell a szóban forgó jogi aktus természetéhez, és világosan és egyértelműen ki kell fejtenie a jogi aktust megalkotó intézmény érvelését úgy, hogy az érintettek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és a hatáskörrel rendelkező bíróság felülvizsgálatot gyakorolhasson. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2019. május 8-i Landeskreditbank Baden-Württemberg kontra EKB ítélet, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. és 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. október 21-i EKB kontra Estate of Espírito Santo Financial Group ítélet, C-396/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:845, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 331 Ezenkívül a jogi aktus indokolása pontossága mértékének arányosnak kell lennie a tényleges lehetőségekkel és azon technikai feltételekkel vagy határidővel, amelyek között, illetve amelyen belül meg kell hozni (lásd: 2012. november 6-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. május 23-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-370/17, EU:T:2019:354, 139. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. január 27-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-691/18, nem tették közzé, EU:T:2021:43, 162. pont).
- 332 A felperes azt állítja, hogy a szanálási rendelkezés indokolása elégtelen és ellentmondásos.
- 333 Először is arra hivatkozik, hogy ellentmondás van a szanálási program (24) preambulumbekzdése – amely a Banco Popular likviditási problémáira vonatkozik – és a fizetőképesség problémájával kapcsolatos intézkedésekre vonatkozó (26) preambulumbekzdés között.
- 334 E két preambulumbekzdés a Banco Popular szanálási program elfogadása előtti helyzetének leírására vonatkozik. A szanálási program (24) preambulumbekzdésében az ESZT felsorolja azokat a körülményeket, amelyek a Banco Popular likviditási válságához vezettek. A (26) preambulumbekzdés azokra az intézkedésekre vonatkozik, amelyeket a Banco Popular a szanálási program elfogadása előtt a likviditási problémáinak megoldására helyezett kilátásba. E két preambulumbekzdés között tehát nincs ellentmondás.
- 335 Ezenfelül, ellentétben azzal, amit a felperes állít, a (26) preambulumbekzdés nem vonatkozik azokra a megoldásokra, amelyeket az ESZT a szanálási programban javasolt a Banco Popular likviditási problémáinak megoldása érdekében. Az a tény, hogy a felperes úgy véli, hogy a Banco Popular által a szanálási program (26) preambulumbekzdésében említett, a határozathozatalt megelőző hetekben tervezett intézkedések olyan intézkedések voltak, amelyek láthatóan fizetőképességi, nem pedig likviditási problémát érintettek, nem releváns.
- 336 Másodszor a felperes azt állítja, hogy az ESZT nem fejtette ki, hogy a vagyonértékesítési eszköz milyen okból minősül a likviditási probléma megoldása szempontjából megfelelő és arányos intézkedésnek.

- 337 E tekintetben, amint arra az ESZT rámutat, a 806/2014 rendelet 24. cikkében meghatározott vagyonértékesítési eszközt minden olyan helyzetre alkalmazni kell, amelyben valamely szervezet fizetéseképtelennek vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válónak minősül. Semmilyen körülmény alapján nem lehet azt feltételezni, hogy ez az eszköz ne lenne alkalmas a likviditási válság esetében.
- 338 Ezenkívül az ESZT a szanálási program 4. és 5. cikkében ismertette a vagyonértékesítési eszköznek a szanálási célkitűzésekre tekintettel fennálló szükségességét és arányosságát, és jelezte, hogy a 806/2014 rendelet 22. cikkében előírt többi szanálási eszköz nem teszi lehetővé e célkitűzések ugyanilyen mértékű elérését.
- 339 Közelebbről, az ESZT a szanálási program 5.3. cikkében megállapította, hogy a 806/2014 rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében előírt többi szanálási eszköz nem azonos mértékben felel meg a határozat céljainak. A hitelezői feltőkésítési eszközt illetően az ESZT úgy ítélte meg, hogy még az eszközelkülönítési eszközzel együtt sem lehet garantálni, hogy az azonnal lehetővé tenné a Banco Popular likviditási helyzetének hatékony orvoslását, és ebből következően pénzügyi stabilitása és hosszú távú életképessége helyreállítását. Az áthidaló intézményi eszközt illetően az ESZT úgy ítélte meg, hogy még az eszközelkülönítési eszközzel összefüggésben is – mivel az áthidaló intézményi eszköz célja a kritikus funkciókhoz való hozzáférés fenntartása és a Banco Popular főszabály szerint kétéves határidőn belül történő értékesítése, illetve mivel a vagyonértékesítési eszköz lehetővé teszi ugyanezen eredmény rövid időn belül történő elérését – ez utóbbit úgy tekintették, hogy az hatékonyabban teszi lehetővé a szanálás céljainak elérését, mint az áthidaló intézményi eszköz.
- 340 Az ESZT ily módon megindokolta azokat az okokat, amelyek miatt a vagyonértékesítési eszköz a Banco Popular fizetéseképtelenségéhez, vagyis a likviditási válsághoz igazított szanálási intézkedés.
- 341 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a 2. értékelés egy másik ellentmondást is tükröz, nevezetesen azt, hogy az ESZT úgy ítélte meg, hogy a Banco Popular fizetőképese, de mínusz 8,2 milliárd euró negatív értéke van.
- 342 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2. értékelésben a Deloitte jelezte, hogy az értékelésének eredménye az 1,3 milliárd euró és mínusz 8,2 milliárd euró közötti tartományban volt, és az a legjobb becslés szerint e tartományon belül mínusz 2 milliárd euró.
- 343 Ez az értékelés a Banco Popular elidegenítési értékére vonatkozik, amely megfelel annak, amit egy potenciális vevő hajlandó lenne fizetni a Banco Popularért a szanálási program elfogadásának időpontjában fennálló körülmények között. A Banco Popular gazdasági értékéről, nem pedig könyv szerinti értékéről van tehát szó.
- 344 Ennélfogva a Banco Popular fizetőképességének számviteli szempontból való megállapítása nem mond ellent az elidegenítési értékére vonatkozó negatív becslésnek.
- 345 Negyedszer a felperes azt állítja, hogy a bizalmas adatok lényegesek voltak a követett érvelés megértéséhez, és nem tudja, hogy miben állt a Banco Popular likviditási válsága. Rámutat, hogy a szanálási program (25) preambulumbekzdése annak megemlítésére szorítkozik, hogy „a fent említett körülmények a betétek jelentős kivonását eredményezték”.
- 346 Elegendő megállapítani, hogy a szanálási program (24) preambulumbekzdése kifejti azokat a körülményeket, amelyek a Banco Popular 2017 februárja és a szanálás időpontja közötti likviditási válsághoz vezettek.

- 347 Ezenkívül a szanálási program (23) preambulumbekzdésében az ESZT az EKB által végzett értékelésre hivatkozva megállapította, hogy a Banco Popular likviditási helyzete 2016 októbere óta jelentős mértékben romlott a betétek valamennyi ügyfélszegmensben történő kivonása miatt. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a banknak nem volt elegendő lehetősége likviditási helyzetének helyreállításához annak érdekében, hogy gondoskodjon arról, hogy a lejárt kötelezettségvállalásainak teljesítése érdekében stabil helyzetben legyen.
- 348 A szanálási program (26) preambulumbekzdésének c) alpontjában az ESZT azt is megállapította, hogy a Banco Popular az EKB hozzájárulásának megadását követően 2017. június 5-én kapta meg az első sürgős likviditási támogatást, azonban a Banco de España nem tudott számára tovább sürgős likviditási támogatást nyújtani.
- 349 Meg kell állapítani, hogy ezek az elemek elegendőek azon likviditási válság súlyának megértéséhez, amellyel a Banco Populárnak kellett szembenéznie.
- 350 A Banco Popular fizetéseképtelenségének vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásának az EKB által a likviditási helyzetének romlása miatti megállapítása elegendő az ESZT által elfogadott intézkedések igazolásának megértéséhez, anélkül hogy szükséges lenne pontosan ismerni a betétkivonások összegét.
- 351 Amint az a szanálási program (25) preambulumbekzdésének első mondatából kitűnik, ez utóbbi a betétek kivonásának összegére vonatkozó bizalmas adatokat tartalmaz. A felperes nem fejt ki, hogy ezek az információk miért lennének elengedhetetlenek a szanálási programban követett érvelés megértéséhez.
- 352 E tekintetben a felperes a válasz C.7. mellékletére hivatkozik, amely a hiányzó adatokat hivatott kifejteni. Márpedig e melléklet a szanálási program egymást követően közzétett három változatára vonatkozó összehasonlító táblázatot tartalmaz, amely kizárólag azt mutatja, hogy a (25) preambulumbekzdést illetően azt nem egészítették ki.
- 353 A fentiek összességéből kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította az indokolási kötelezettség megsértését, és az első kifogást el kell utasítani.

b) A második, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított kifogásról

- 354 A felperes arra hivatkozik, hogy nem fért hozzá a szanálási program egészéhez, mivel annak lényeges részeit nem tették közzé, és a hozzáférés iránti kérelmeit elutasították. Ennélfogva nem ismeri azokat az okokat, amelyek az ESZT-t arra vezették, hogy megfossa őt a tulajdonhoz való jogától, ami a védelemhez való joga és a Charta 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértésének minősül. Azt állítja, hogy a védelemhez való joga gyakorlásához hozzá kell férnie a szanálási program teljes szövegéhez, és hogy a szanálási program bizalmas jellege nem indokolt.
- 355 Emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony bírói jogvédelem elvét illetően a Charta 47. cikkének első bekezdése kimondja, hogy mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az említett cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz. A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az e rendelkezésben biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli többek között, hogy az érdekelt a lehető legjobb feltételek mellett megvédhesse jogait, és hogy az ügy teljes ismeretében döntsön arról, hogy

hasznos-e egy adott jogalannal szemben keresettel fordulni a hatáskörrel rendelkező bírósághoz (lásd ebben az értelemben: 2021. április 29-i Banco de Portugal és társai ítélet, C-504/19, EU:C:2019:335, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 356 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli, hogy az érintett – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján – megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését, annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint ahhoz, hogy utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó nemzeti határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd: 2018. április 26-i Donnellan ítélet, C-34/17, EU:C:2018:282, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. november 24-i Minister van Buitenlandse Zaken ítélet, C-225/19 és C-226/19, EU:C:2020:951, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. február 3-i Ramazani Shadary kontra Tanács ítélet, T-122/19, nem tették közzé, EU:T:2021:61, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 357 A szanálási program közlését illetően emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nem címzettje annak, mivel azt a FROB-hoz intézték. A felperest harmadik személynek kell tekinteni, és így nem illeti meg a szanálási program közléséhez való jog.
- 358 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes tévesen hivatkozik a korlátozó intézkedésekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a valamely határozat indokai közlésére vonatkozó kötelezettség tiszteletben tartása szükséges ahhoz, hogy lehetővé tegyék az ilyen intézkedések címzettjei jogainak a lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, valamint ahhoz, hogy tiszteletben tartsák a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot.
- 359 Azon korlátozó intézkedésektől eltérően ugyanis, amelyekkel valamely személlyel szemben egyedi gazdasági és pénzügyi szankciós intézkedést (pénzeszközök befagyasztása) szabtak ki, a szanálási program nem minősül a Banco Popular részvényeseivel, következőképpen pedig a felperessel szemben hozott egyedi intézkedésnek. Ennélfogva a felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat, amely szerint a korlátozó intézkedéssel érintett személlyel mint az ilyen határozat címzettjével közölni kell az indokolást, a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 360 Ami a szanálási program közzétételét illeti, a 806/2014/EU rendelet 29. cikkének (5) bekezdése értelmében az ESZT hivatalos weboldalán közzéteszi a szanálási program másolatát vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági ügyfelekre gyakorolt hatásait – összefoglaló közleményt.
- 361 A jelen ügyben 2017. június 7-én az ESZT az internetes oldalán közzétett egy, a szanálási program elfogadásáról tájékoztató közleményt, amelyhez csatolt egy, a határozat hatásait a 806/2014 rendelet 29. cikke (5) bekezdésének megfelelően összefoglaló dokumentumot. 2017. július 11-én az ESZT közzétette a szanálási program nem bizalmas változatát. Az ESZT ezenkívül 2018. február 2-án, majd 2018. október 31-én közzétette internetes oldalán a szanálási program részletesebb, nem bizalmas változatát, valamint az 1. és 2. értékelést.

362 Ezenfelül a 806/2014 rendelet 88. cikkének (5) bekezdése a következőket írja elő:

„Bármilyen információ nyilvánosságra hozatala előtt a[z ESZT] meggyőződik arról, hogy abban ne szerepeljenek bizalmas információk, különösen annak értékelésével, hogy az információ nyilvánosságra hozatala milyen hatást gyakorolhat a közérdekre pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikai szempontból, a természetes és jogi személyek üzleti érdekeire, illetve az ellenőrzések céljára, valamint a vizsgálatokra és könyvvizsgálatokra. Biztosítani kell, hogy az információ nyilvánosságra hozatalának hatásait vizsgáló eljárás keretében külön értékeljék a 7. és 7a. cikkben említett szanalási tervek tartalmának és részleteinek, a 1. cikk értelmében elvégzett értékelések eredményeinek vagy a 18. cikkben említett szanalási rendszernek a közzétételével járó hatásokat.”

363 E rendelkezés kifejezetten előírja, hogy az ESZT a szanalási program közzététele vagy harmadik személy részére történő közlése előtt köteles meggyőződni arról, hogy az nem tartalmaz-e bizalmas információkat. E kötelezettség vonatkozik a 2. értékelésre is, amely a szanalási program egyik mellékletét, és annak az említett program 12.2. cikke alapján szerves részét képezi.

364 A felperes arra hivatkozik, hogy a szanalási program bizalmasságának nincs alapja a 806/2014 rendeletben, és az ellentétes az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.), valamint az átláthatóságnak az EUMSZ 15. cikkben és a Charta 42. cikkében rögzített elvével.

365 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ESZT az EUMSZ 339. cikk, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja és a 806/2014 rendelet 88. cikkének (5) bekezdése alapján köteles megvédeni valamennyi szervezet bizalmas adatait, beleértve az üzleti titkokat is.

366 Először is a felperes azt állítja, hogy a 806/2014 rendelet (116) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettségek csak addig alkalmazandók, amíg a szanalási határozatot nem tették közzé.

367 A 806/2014 rendelet (116) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:

„A szanalási intézkedéseket megfelelően be kell jelenteni és – az e rendeletben meghatározott korlátozott számú kivétel függvényében – nyilvánosságra kell hozni. Mivel azonban [az ESZT], a nemzeti szanalási hatóságok és szaktanácsadók által a szanalási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanalási határozat közzététele előtt ezen információkra vonatkozniuk kell a szakmai titoktartási követelményeknek. Figyelembe kell venni, hogy a szanalási tervek tartalmára és részleteire és e tervek bármilyen értékelésének eredményére vonatkozó információk messzemenő következményekkel járhatnak, különösen az érintett vállalkozásokra nézve. Azt kell feltételezni, hogy a döntések meghozatala előtt a döntéssel kapcsolatos információk – akár arról, hogy a szanalás feltételei teljesülnek-e, akár arról, hogy az eljárás során külön eszköz vagy intézkedés kerül-e alkalmazásra – hatással vannak az intézkedés által érintett magán- vagy közérdekre. Már az az információ is negatív hatással járhat egy adott szervezetre nézve, hogy [az ESZT] és a nemzeti szanalási hatóság vizsgálja a szervezetet. Ezért biztosítani kell, hogy megfelelő mechanizmusok létezzenek az olyan információk titkosságának fenntartására, mint amilyen például a szanalási tervek tartalma és részletei és az ezzel összefüggésben végzett bármilyen értékelés eredménye.”

368 Egyrészt e preambulumbekkezdésből kitűnik, hogy az ESZT birtokában lévő, a szanalási programban, a 2. értékelésben, valamint az alapjául szolgáló dokumentumokban szereplő bizonyos információk szakmai titoktartási kötelezettség alá tartoznak, és bizalmasak.

- 369 E tekintetben a 806/2014 rendelet 34. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az e rendelet szerinti feladatainak ellátása céljából az ESZT – teljes mértékben hasznosítva az EKB vagy az illetékes nemzeti hatóságok számára rendelkezésre álló összes információt – tájékoztatásukat követően akár közvetlenül, vagy a nemzeti szanálási hatóságok révén kötelezheti többek között a szanálási intézkedés által érintett szervezeteket, hogy bocsássák a rendelkezésére mindazokat az információkat, amelyek az e rendelet által az ESZT-re átruházott feladatok ellátásához szükségesek. E cikk (2) bekezdése pontosítja, hogy a szakmai titoktartási követelmények nem mentesítik e szervezeteket az ezen információk rendelkezésre bocsátásának kötelezettsége alól. A 806/2014 rendelet 34. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy az ESZT részére többek között folyamatosan biztosítani kell a rendelet szerinti feladatkörei ellátásához szükséges összes információ megszerzését, különösen a szanálási hatáskörébe tartozó bármely intézmény saját tőkéjére, likviditására, eszközeire és kötelezettségeire vonatkozóan.
- 370 A Bíróság a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelvvel, valamint a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról és a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2004. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.) kapcsolatban úgy ítélte meg, hogy a befektetési vállalkozások tevékenysége ellenőrzési rendszerének a tagállamon belül gyakorolt felügyeleten és több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai közötti információcserén alapuló hatékony működése megköveteli, hogy mind a felügyelet alatt álló vállalkozások, mind a hatáskörrel rendelkező hatóságok biztosak lehessenek abban, hogy a szolgáltatott bizalmas információk főszabály szerint megőrzik bizalmas jellegüket (lásd: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 371 A Bíróság megállapította, hogy az ilyen bizalom hiánya veszélyeztethetné a felügyeleti tevékenység gyakorlásához szükséges bizalmas információk zavartalan továbbítását. Így a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdése nemcsak a közvetlenül érintett vállalkozások konkrét érdekeinek a védelme céljából írja elő általános szabályként a szakmai titok megőrzésének a kötelezettségét, hanem az uniós pénzügyi eszközök piaci rendes működéséhez kapcsolódó közérdek védelme céljából is (lásd: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 32. és 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 372 Márpedig meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet ESZT tagjai szakmai titoktartási követelményeire vonatkozó 88. cikkének (1) bekezdése a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdésével egyenértékű rendelkezést tartalmaz.
- 373 Másrészt kétségtelen, hogy a 806/2014 rendelet (116) preambulumbekkezdése megemlíti az ESZT-nek a szanálási határozat elfogadását megelőzően fennálló szakmai titoktartási kötelezettségeit. Kijelenti, hogy mivel az ESZT birtokában lévő bizonyos információk érzékenyek, és az üzleti titok körébe tartoznak, azokat nem lehet a szanálási intézkedés elfogadását megelőzően közölni a nyilvánossággal. Az arra vonatkozó információk közzétevése ugyanis, hogy valamely szervezet fizetéseképtelenné vált vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és szanálási intézkedés tárgyát képezheti, többek között arra ösztönözheti a részvényeseket, hogy értékpapírjaikat értékesítsék a piacokon, és a betétek tömeges kivonásához is vezethet, ami a bank pénzügyi helyzetének súlyosbodásával, és ennél fogva azzal járna, hogy árt az ESZT intézkedése hatékonyságának, valamint a piac működésének.

- 374 Ez a preambulumbekkezdés azonban kifejezetten kimondja, hogy a szanálási intézkedéseket „megfelelően be kell jelenteni és – az e rendeletben meghatározott korlátozott számú kivétel függvényében – nyilvánosságra kell hozni”. Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a 806/2014 rendelet 88. cikkének a fenti 362. pontban hivatkozott (5) bekezdése kifejezetten előírja az ESZT számára azt a kötelezettséget, hogy a szanálási program hozzáférhetővé tételét megelőzően meggyőződjön arról, hogy az nem tartalmaz bizalmas információkat.
- 375 Ebből következik, hogy a 806/2014 rendelet (116) preambulumbekkezdését nem lehet úgy értelmezni, mint amely azt jelenti, hogy a bizalmas kezelésre és a szakmai titoktartásra vonatkozó szabályok csak addig alkalmazandók, amíg a szanálási határozatot nem hozták nyilvánosságra.
- 376 Másodszor a felperes a 806/2014 rendelet 88. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére hivatkozik, amely szerint „[a] szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozó információk nem hozhatók más köz- vagy magánszervezet tudomására, kivéve, ha azok közlése bírósági eljárás keretében válik szükségessé”.
- 377 Márpedig e rendelkezés nem jelentheti azt, hogy az ESZT a bírósági eljárás megindításától kezdődően köteles a szanálási határozatot teljes egészében hozzáférhetővé tenni. Ez a rendelkezés arra a lehetőségre utal, hogy a bíróság elrendelheti a dokumentumok -ideértve a bizalmas információkat tartalmazó dokumentumokat is - benyújtását.
- 378 E tekintetben a Törvényszéknek lehetősége van arra, hogy az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja és 92. cikkének (3) bekezdése alapján pervezető intézkedés vagy bizonyításfelvétel útján felhívja az ESZT-t bármely olyan dokumentum benyújtására, amelyet a jogvita eldöntése szempontjából relevánsnak tart. Ugyanezen eljárási szabályzat 103. cikke (1) bekezdésének megfelelően azonban a Törvényszék megállapíthatja, hogy az e dokumentumokban szereplő bizonyos információk bizalmas jellegűek, és ennél fogva határozhat úgy, hogy azokat nem fogják közölni a többi féllel, különösen a felperesekkel.
- 379 Ebből következik, hogy a Törvényszéknek a dokumentumok benyújtását elrendelő határozata nem biztosítja a felperesek számára az e dokumentumok összességéhez való hozzáférést, ha a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy azok bizalmas adatokat tartalmaznak.
- 380 Meg kell állapítani, hogy a jelen eljárás keretében a Törvényszék 2021. május 12-én bizonyításfelvételt elrendelő végzésével felhívta az ESZT-t bizonyos dokumentumok, köztük a szanálási program, a 2. értékelés és az EKB által a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelés bizalmas változatainak benyújtására. Az eljárási szabályzat 103. cikkének megfelelően, miután megvizsgálta e dokumentumok tartalmát, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e dokumentumoknak az ESZT és az EKB internetes oldalán közzétett változataiban kitakart elemek a jelen jogvita megoldása szempontjából nem relevánsak. Következésképpen a Törvényszék a 2021. június 9-i végzésével e dokumentumok bizalmas változatait eltávolította az ügy iratai közül.
- 381 Harmadszor, a felperes annak állítására szorítkozik, hogy a szanálási program bizalmas jellege ellentétes az átláthatóság elvével és az 1049/2001 rendelet dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezéseivel, anélkül hogy konkrét érvet hozna fel.

- 382 Márpedig elegendő megállapítani, hogy egyrészt az 1049/2001 rendelet nem releváns azon kérdés szempontjából, hogy az ESZT köteles volt-e a szanalási program egészét hozzáférhetővé tenni, másrészt pedig az a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés olyan rendszerét rögzíti, amely bizonyos adatok titkosságának biztosítását célzó kivételeket foglal magában.
- 383 E tekintetben a Bíróság a 2004/39 irányelv 54. cikkét illetően – amely az illetékes hatóságok birtokában lévő bizalmas információk hozzáférhetővé tételének tilalmára vonatkozó általános elvet ír elő, és kimerítően felsorolja azokat a konkrét eseteket, amelyekben ezen általános tilalom kivételesen nem képezi akadályát azok továbbításának vagy felhasználásának – úgy ítélte meg, hogy annak tehát nem az a célja, hogy a nyilvánosság számára az illetékes hatóságok birtokában lévő információkhoz való hozzáférésre vonatkozó jogot keletkeztessen, vagy részletesen szabályozza a nemzeti jog által adott esetben elismert ilyen hozzáférési jog gyakorlását (2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 38. és 39. pont).
- 384 Meg kell jegyezni, hogy a 806/2014 rendelet 88. cikke meghatározza a szakmai titoktartás követelményeit, és a 2004/39 irányelv 54. cikkével megegyező módon megállapítja az ESZT birtokában lévő bizalmas információk hozzáférhetővé tételének tilalmára vonatkozó általános elvet, továbbá előírja azokat az eseteket, amikor ezen általános tilalom kivételesen nem képezi akadályát azok továbbításának.
- 385 Márpedig a Bíróság megállapította, hogy a 2004/39 irányelv 54. cikke az 1049/2001 rendeletétől eltérő célra irányul. Ezen utóbbi rendelet célja ugyanis az, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az uniós intézmények dokumentumaihoz (lásd: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 40. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 386 A Bíróság szerint e cél alapján követeli meg főszabály szerint az 1049/2001 rendelet a dokumentumhoz való hozzáférést megtagadni szándékozó intézménytől, hogy adjon magyarázatot arra vonatkozóan, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan hogyan sérthetné a szóban forgó hozzáférési jog alól előírt valamelyik kivétel által védett érdeket, ami nem sérti ezen intézmény arra vonatkozó lehetőségét, hogy ezzel kapcsolatban álláspontját a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelemre alapítsa, ha az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló hozzáférés iránti kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (lásd: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 387 Ezzel szemben megállapította, hogy abban az esetben, ha az illetékes hatóságok, amelyekhez egy magánszemély egy felügyelt vállalkozásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés iránti kérelemmel fordul, úgy vélik, hogy a kért információk a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdése értelmében bizalmasak, e hatóságok az ilyen kérelemnek csupán az említett 54. cikkben kimerítően felsorolt esetekben adhatnak helyt (2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 43. pont).
- 388 Meg kell állapítani, hogy ez az ítélkezési gyakorlat analógia útján alkalmazandó az ESZT 806/2014 rendelet 88. cikkének értelmében vett bizalmas információira.
- 389 Negyedszer, a válaszban a felperes az ESZT fellebbviteli testületének a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti, a 806/2014 rendelet 90. cikkének (1) bekezdése és az 1049/2001 rendelet alapján benyújtott kérelmeire válaszul hozott 2017. november 28-i és 2018. június 19-i határozataira hivatkozik, amelyek következtében az ESZT 2018 februárjában és októberében

közzétette a szanálási program, valamint az 1. és 2. értékelés részletesebb, nem bizalmas változatait. Azt állítja, hogy az ESZT fellebbviteli testületének e határozatai megerősítették, hogy indokolatlanul tagadták meg a szanálási program egy lényeges részéhez való hozzáférést, valamint hogy annak 2018 februárjában közzétett változata túlzott mértékben volt bizalmas.

- 390 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kimondta, hogy az illetékes hatóságoknak a rájuk nézve a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdésében előírt szakmai titoktartási kötelezettséget főszabály szerint végig tiszteletben kell tartaniuk abban az időszakban, amelynek során az ezen irányelv alapján birtokukban lévő információk bizalmasnak tekintendők, máskülönben veszélyeztetik az említett rendelkezés céljait. Mindemellett az idő múlása olyan körülménynek minősül, amely befolyásolhatja annak az elemzését, hogy azok a feltételek, amelyekről az érintett információk bizalmassága függ, egy adott időpontban teljesülnek-e (lásd: 2018. június 19-i Baumeister ítélet, C-15/16, EU:C:2018:464, 48. és 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 391 Mivel, amint az már megállapításra került, a 806/2014 rendelet 88. cikkének (1) bekezdése a 2004/39 irányelv 54. cikkének (1) bekezdésével egyenértékű rendelkezést tartalmaz, ez az ítélkezési gyakorlat analógia útján alkalmazandó a jelen ügyben.
- 392 A fellebbviteli testület a két határozatát több mint hat hónappal, illetve egy évvel a szanálási program elfogadását követően hozta meg. Így a szanálási program elfogadása óta eltelt több hónap befolyásolhatta a szanálási programban, valamint az 1. és 2. értékelésben szereplő bizonyos adatok bizalmas jellegének elemzését. Ebből következik, hogy a fellebbviteli testület 2017. november 28-i és 2018. június 19-i határozatában szereplő, az egyes adatok bizalmas jellegének túlzott mértékéről szóló értékelése nem kérdőjelezi meg azt a tényt, hogy ez a bizalmas jelleg közvetlenül a szanálási program elfogadását követően tehát igazolt volt. Ezenkívül a fellebbviteli testület nem írta elő a szanálási program, illetve a 2. értékelés egészének közzétételét, mivel bizonyos adatok bizalmasak maradtak.
- 393 Ebből következik, hogy a felperes tévesen állítja, hogy a szanálási program bizonyos adatainak bizalmas jellege nem volt megalapozott.
- 394 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az ESZT 2017. július 11-én közzétette honlapján a szanálási program nem bizalmas változatát. Mivel a felperes hozzáférhetett ehhez, azt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott jelen keresettel vitathatta a Törvényszék előtt, ami bizonyítja a hatékony jogorvoslathoz való jogának fennállását.
- 395 Ezenkívül a jelen kereset benyújtását, valamint az ESZT fellebbviteli testületének a fenti 389. pontban hivatkozott határozatait követően az ESZT 2018. február 2-án és október 31-én, vagyis a válasz benyújtását megelőzően internetes oldalán közzétette a szanálási program, valamint az 1. és 2. értékelés részletesebb, nem bizalmas változatait. A felperesnek tehát lehetősége volt arra, hogy e változatokkal kapcsolatban érveket terjesszen elő.
- 396 A felperes azzal érvel, hogy még ha a szanálási program, valamint az 1. és 2. értékelés részletesebb változatainak 2018. február 2-i és október 31-i közzétételét követően több információhoz is hozzáfért, az indokolás hiánya az eljárás megindítását követően nem orvosolható.
- 397 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy az ESZT internetes oldalán egymást követő közzétételek a szanálási program, valamint az 1. és 2. értékelés eredeti változatára vonatkoztak. E közzétételek arra irányultak, hogy a nyilvánosság számára hozzáférést biztosítsanak e

dokumentumok eredetileg bizalmasnak tekintett részeihez. Az ESZT-nek nem állt szándékában, hogy olyan információkat tegyen közzé, amelyek kezdettől fogva nem szerepeltek a szanalási programban, illetve az 1. és 2. értékelésben, és amelyeknek a célja az indokolás kiegészítése volt.

- 398 Végül meg kell állapítani, hogy a Bíróság már kimondta, hogy a Bizottság azon határozata, amely megállapítja, hogy nem áll fenn a panaszos által kifogásolt állami támogatás, az üzleti titok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségre tekintettel megfelelően indokolt lehet anélkül, hogy magában foglalná az ezen intézmény érvelésének alapjául szolgáló számadatokat (lásd ebben az értelemben: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108–111. pont). Ennélfogva az ilyen határozat nem bizalmas változata, amennyiben abból világosan és egyértelműen kitűnik az említett intézmény érvelése, valamint az általa alkalmazott módszer, oly módon, hogy az érintettek megismerhetik ezen indokokat, a Törvényszék pedig tekintetükben gyakorolhatja felülvizsgálati jogkörét, elegendő ahhoz, hogy eleget tegyen az ugyanezen intézményt terhelő indokolási kötelezettségnek (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Club Hotel Loutraki és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 55. pont).
- 399 Továbbá, ami a Deloitte által a 2. értékelésben felhasznált és az ESZT által a szanalási programban figyelembe vett gazdasági elemeket illeti, nem vitatható, hogy azok az összetett műszaki értékelések körébe tartoznak. Mivel a szanalási programból egyértelműen kitűnik az ESZT által követett érvelés, amely lehetővé tette, hogy később az illetékes bíróság előtt vitassák annak megalapozottságát, túlzás volna az ezen érvelést alátámasztó minden egyes műszaki kérdés illetőleg számadat esetében a külön indokolás megkövetelése (lásd analógia útján: 2008. július 1-jei Chronopost és La Poste kontra UFEX és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 400 Márpedig egyrészt az első kifogás elemzéséből kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a szanalási program és a 2. értékelés ESZT internetes oldalán közzétett és a felperes számára hozzáférhető változatai nem kellően indokoltak. Másrészt a felperes nem fejtette ki, hogy a szanalási program és a 2. értékelés nem bizalmas változataiban továbbra is kitakart gazdasági adatok mennyiben lennének szükségesek a szanalási program megértéséhez és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogának gyakorlásához.
- 401 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a felperes nem hivatkozhat arra, hogy a szanalási program egészéhez való hozzáféréshez való jog szükséges volt a védelemhez való jogának vagy a hatékony jogorvoslathoz való jogának gyakorlásához.
- 402 A fentiek összességéből következik, hogy a második kifogást, és ennélfogva az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

6. A *második, a nemo auditur propriam turpitudinem allegans elvének és a 806/2014 rendelet 88. cikkének megsértésén alapuló jogalapról*

- 403 A felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT megsértette a *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* elvét, valamint a 806/2014 rendelet 88. cikkében és az EUMSZ 339. cikkben előírt szakmai titoktartási kötelezettséget azáltal, hogy a Banco Popular és részvényesei számára sérelmet okozó aktust fogadott el egy olyan válság miatt, amelyet az ESZT maga okozott.

- 404 Azt állítja, hogy az ESZT elnöke által 2017. május 23-án a Bloomberg TV-ben adott interjúbán és a Reuters által 2017. május 31-én közzétett cikkben tett nyilatkozatok sértik a 806/2014 rendelet 88. cikkét, amely az ESZT személyi állománya és tagjai számára szakmai titoktartási kötelezettséget ír elő. A felperes arra hivatkozik, hogy e nyilatkozatok pánikot váltottak ki a lakosság körében, amely tömegesen kivette a Banco Populárból pénzeszközeit, ami tömeges betétkivonást eredményezett. A felperes különböző olyan tényezőkre hivatkozik, amelyek okozati összefüggést bizonyítanak e nyilatkozatok és a Banco Popular válsága között. Az ESZT elnökének 2017. május 23-i és 31-i nyilatkozataiban szereplő információk képezték a Banco Popular likviditási válságának forrását, amely a Banco Popular szanálásának indoka.
- 405 Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy a *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* elvének megfelelően valamely intézmény nem támaszkodhat saját hibáira a valamely magánszemélynek sérelmet okozó aktus elfogadása céljából.
- 406 A Bizottság úgy véli, hogy a szanálási program jogszerűségével kapcsolatos keresetben nincs jelentőségük azon körülményeknek, amelyek a szervezetet nehéz helyzetbe hozhatták, és hogy az egyetlen releváns kérdés az, hogy teljesültek-e e program elfogadásának jogi feltételei. Az ESZT továbbá azt állítja, hogy a szanálási program érvényessége megköveteli, hogy a szervezet fizetéseképtelen legyen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váljon, és hogy a 806/2014 rendeletben előírt feltételek a program elfogadásának időpontjában teljesüljenek, függetlenül attól, hogy milyen okok vezettek ilyen helyzethez.
- 407 Ami a felperesnek a *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* elvére való hivatkozását illeti, amely szerint senki sem hivatkozhat saját, másokkal szemben tanúsított felróható magatartására előny megszerzése érdekében, a Bizottsághoz és az ESZT-hez hasonlóan rá kell mutatni arra, hogy ez az elv a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 408 Amint arra az ESZT rámutat, ez az elv akkor alkalmazandó, ha valamely fél saját jogellenes magatartásából tisztességtelen előnyt kíván húzni. Márpedig a felperes nem jelöli meg, hogy az ESZT-nek milyen előnye származott a szanálási program elfogadásából.
- 409 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatból a felperes által hivatkozott egyik példa sem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy ezen elv releváns lenne a valamely uniós intézmény vagy szerv által elfogadott jogi aktus megsemmisítése iránti kérelem alátámasztása szempontjából. Így az 1996. december 11-i Barraux és társai kontra Bizottság ítélet (T-177/95, EU:T:1996:187) 55. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy nem releváns az az érv, amely szerint ezen elv megakadályozza a Tanácsot abban, hogy visszaható hatállyal fogadjon el rendeletet. A 2003. július 10-i Bizottság kontra Fresh Marine ítélet (C-472/00 P, EU:C:2003:399) 63. pontjában a Bíróság egyszerűen emlékeztetett a Törvényszék azon megállapítására, amely szerint a Fresh Marine hozzájárult a saját gondatlanságából eredő kárhoz. Az 1984. február 9-i Kohler kontra Számvevőszék ítélet (316/82, EU:C:1984:49) 13. pontjában a Bíróság rámutatott arra, hogy az Európai Számvevőszéknek a kereset elfogadhatatlanságának alátámasztása érdekében hivatkozott, a megtámadott aktus írásba foglalásának hiányára alapított érvelése nem megalapozott, függetlenül attól, hogy ezen érvelés elfogadása lehetővé tenné számára, hogy olyan jogsértésre hivatkozzon, amelyet ő maga követett el annak érdekében, hogy a felperest megfossza a jogorvoslathoz való jogától.
- 410 Következésképpen meg kell vizsgálni a jelen jogalapot annyiban, amennyiben a felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT megsértette az EUMSZ 339. cikkben és a 806/2014 rendelet 88. cikkében előírt szakmai titoktartási kötelezettségét.

- 411 Meg kell jegyezni, hogy feltételezve azt, hogy a felperes bizonyítja, hogy az ESZT bizalmas információkat közölt a sajtóval, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ilyen jellegű szabálytalanság maga után vonhatja a szóban forgó határozat megsemmisítését, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozatnak más lehetett volna a tartalma (lásd: 2000. július 6-i Volkswagen kontra Bizottság ítélet, T-62/98, EU:T:2000:180, 283. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2006. április 5-i Degussa kontra Bizottság ítélet, T-279/02, EU:T:2006:103, 416. pont; lásd még: 2011. március 3-i Siemens kontra Bizottság ítélet, T-110/07, EU:T:2011:68, 402. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 412 E tekintetben, amint a Bizottság és az ESZT állítja, a szanálási programot érvényesen fogadták el, mivel a 806/2014 rendelet 18. cikkében előírt feltételek teljesültek, függetlenül azon okoktól, amelyek a szóban forgó szervezet fizetéseképtelenségéhez vagy fizetéseképtelenné válásához vezettek.
- 413 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a nyolcadik jogalap elemzése keretében elutasította a felperesnek a 806/2014 rendelet 18. cikkének megsértésére vonatkozó érveit.
- 414 Így meg kell állapítani, hogy mivel az ESZT úgy ítélte meg, hogy teljesültek a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek, elfogadta a szanálási programot a Banco Popular tekintetében, és a Bizottság, miután úgy ítélte meg, hogy a szanálási program megfelel a 806/2014 rendelet rendelkezéseinek, jóváhagyta azt. Irrelevánsak azok a körülmények, amelyek ahhoz vezettek, hogy a Banco Popular megfelelt a szanálási program elfogadását igazoló feltételeknek, különösen azon feltételnek, miszerint fizetéseképtelen volt vagy valószínűleg fizetéseképtelenné fog válni.
- 415 Következésképpen a felperes által hivatkozott, a 2017. május 23-i és 31-i nyilatkozatok és a Banco Popular likviditási válsága közötti állítólagos okozati összefüggés közömbös, és nem vezethet a megtámadott határozatok megsemmisítéséhez.
- 416 Következésképpen a felperes azon érvét, amely szerint az ESZT nem fogadhatta el érvényesen a szanálási programot, mivel elnökének az információk bizalmas kezelésének őt terhelő kötelezettségét és a megfelelő ügyintézés elvét megsértve tett nyilatkozatai állnak a Banco Popular likviditási válságának hátterében, a szanálási program jogszerűségének értékelését illetően mint hatástalant el kell utasítani.
- 417 Végeredményben a felperes nem állíthatja érvényesen, hogy a 2017. május 23-i és 31-i nyilvánosságra hozatalok okozták a Banco Popular súlyos likviditási válságát. A felperes ezen érvei a Banco Popular likviditási válságának alapját képező tények, valamint annak a fizetéseképtelenségéhez vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válásához vezető okok részleges és téves bemutatásán alapulnak.
- 418 Így emlékeztetni kell arra, hogy a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó, a fenti 53–61. pontban hivatkozott értékelésében az EKB megemlítette azokat a különböző eseményeket, amelyek a Banco Popular likviditási helyzetének romlásához vezettek.

- 419 A szanálási program (24) preambulumbekkezdésében az ESZT más olyan körülményekre hivatkozott, amelyek a Banco Popular likviditási helyzetének gyors romlásához vezettek, nevezetesen:
- 2017 februárjában a Banco Popular 5,7 milliárd euró összegű rendkívüli tartalék iránti igényt jelentett be – amely 3,485 milliárd euró konszolidált veszteséghez vezetett –, valamint új elnököt nevezett ki;
 - 2017. február 10-én a DBRS leminősítette a Banco Populart;
 - 2017. április 3-án a Banco Popular *ad hoc* nyilvános nyilatkozatot tett közzé, amelyben a belső ellenőrzéseknek a pénzügyi kimutatásaira esetlegesen jelentős hatással járó eredményéről tájékoztatót, és megerősítette, hogy a vezérigazgatóját kevesebb mint egy évvel a hivatalba lépését követően leváltják;
 - 2017. április 7-én a Standard & Poor's, április 21-én pedig a Moody's leminősítette a Banco Populart;
 - 2017. május 12-én a Banco Popular megsértette a 80%-os likviditásfedezeti követelményt, és ezt követően nem volt képes helyreállítani a jogszabályi határértéknek való megfelelést;
 - a Banco Popular pénzügyi eredményeire, valamint a fizetéseképtelenség vagy a likviditáshiány feltételezett közvetlen kockázatára irányuló negatív és folyamatos médiafigyelem a betétek kivonásának növekedését okozta;
 - 2017. június 6-án a DBRS és a Moody's leminősítette a Banco Populart.
- 420 Az ESZT megjegyezte, hogy e körülmények összessége jelentős betétkivonásokat okozott.
- 421 A felperes által nem vitatott e tényekből kitűnik, hogy a Banco Popular helyzete már jóval 2017. május 23. előtt megromlott, és hogy a Banco Popular likviditási válságát számos olyan tényező okozta, amelyek a bank 2017 februárjában és áprilisában bejelentett rossz eredményeiből eredtek. Különösen, a Banco Popularra vonatkozó likviditásfedezeti követelmény 2017. május 12. óta nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek.
- 422 Meg kell jegyezni, hogy a felperes nem hagyhatja figyelmen kívül a Banco Popular likviditási problémáit – különösen 2017 áprilisa óta – okozó objektív körülmények összességét. Nem állíthatja érvényesen, hogy a 2017. május 23-i nyilatkozat és a 2017. május 31-i cikk – még ha azok a bizalmasság elvének ESZT általi megsértéséhez is vezettek – állt a Banco Popular likviditási válságának hátterében.
- 423 E következtetést nem kérdőjelezi meg a felperes többi érve.
- 424 A felperes arra hivatkozik, hogy az EKB Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelése során rámutatott arra, hogy a 2017. május 31. óta bekövetkezett betétvesztések különösen jelentősek voltak azt követően, hogy a média felfedezte, hogy a bank felszámolás alá kerülhet, ha a folyamatban lévő magánértékesítési eljárás nem vezet nagyon rövid időn belül eredményre.

- 425 Értékeléséből kitűnik, hogy az EKB szerint a magánértékesítési eljárás kudarcára és a vállalkozás felszámolásának kockázatára vonatkozó bejelentés megerősítette a Banco Popular betétvesztéseit. Ugyanakkor csak egyről van szó az EKB által hivatkozott számos olyan más tényező közül, amelyek a betétek kivonásának alapjául szolgálnak. A felperes nem állíthatja, hogy az EKB elismerte, hogy a Reuters 2017. május 31-i cikke okozta a Banco Popular likviditási válságát.
- 426 Az EKB rámutatott arra a jelentős negatív médiafigyelemre, amely a Banco Populart ezen időszak alatt érintette, és még a fenti 40. és 41. pontban említett, 2017. május 11-én és 15-én megjelent cikkekre is hivatkozik. A felperes nem választhatja külön ezen újságcikkek összességét az uniós tisztviselőt említő egyetlen cikktől annak alátámasztása érdekében, hogy kizárólag ez a cikk eredményezte a Banco Popular likviditásának megszűnését.
- 427 A felperes azt állítja továbbá, hogy a 2017. május 23-i és 31-i nyilatkozatok hatással voltak a Banco Popular részvényárfolyamának csökkenésére, valamint a különböző pénzügyi eszközök tőzsdei árfolyamára.
- 428 Meg kell állapítani, hogy a Banco Popular részvényárfolyamának alakulása 2016 júniusa és 2017 júniusa között állandó csökkenést mutatott. A felperes állításával ellentétben e változás nem mutat semmilyen kapcsolatot a 2017. május 23-i nyilatkozat és a 2017. május 31-i cikk, illetve a Banco Popular részvényárfolyama között. A Banco Popular részvényeinek árfolyamcsökkenése a bank rossz pénzügyi helyzetével magyarázható, és azt a hitelminősítő intézetek részéről a Banco Popular egymást követő, a fenti 32., 38. és 46. pontban említett leminősítéseivel kell kapcsolatba hozni.
- 429 Ezenkívül a felperes a tárgyaláson elismerte, hogy 2017. május 15-én a Banco Popular kilépett az MSCI-mutatóból (Morgan Stanley Capital International). Márpedig e kilépés azt eredményezte, hogy jelentős befektetési alapok eladták a Banco Popular részvényeit, és hozzájárult a Banco Popular részvényeinek csökkenéséhez.
- 430 Továbbá a Banco Popular feltételesen átváltható kötényeinek (Cocos) alakulását illetően elegendő megjegyezni, hogy az ESZT elnökével 2017. május 23-án interjút készítő újságíró megemlítette azok összeomlását a nemteljesítés kockázata miatt. A felperes tehát nem állíthatja, hogy a Cocos csökkenése ezen interjú következménye.
- 431 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a felperes nem terjeszt elő olyan érvet, amely annak bizonyítására irányul, hogy melyek azok a 2017. május 23-i és 31-i nyilatkozatokban szereplő elemek, amelyek állítása szerint az ESZT elnöke szakmai titoktartási kötelezettségének megsértését valósítják meg, és hogy nem bizonyította a bizalmas kezelésre vagy szakmai titoktartásra vonatkozó kötelezettség ez utóbbinak betudható megsértésének fennállását.
- 432 Először is, ami az ESZT elnökének a Bloomberg televízió-csatornán 2017. május 23-án adott interjút illeti, az újságíró a következőket kérdezte:

„Elvihetem Spanyolországba? Szeretnék mutatni nézőinknek valamit, ami nagyon is a radarunkon van itt a Bloombergnél, ez pedig a Banco Popular és az átváltható kötvények, amelyek jelenleg némi nyomás alatt vannak. Az intézmény CET 1 mutatója valamivel több mint 7%. Önöknél is a radaron van?” [Can I take you to Spain? I want to show our audience something that is very much on our radar screen here at Bloomberg and that is Banco Popular and the CoCos (Contingent Convertibles) which are under a little bit of pressure right now. This is an institution with a CET 1 just north of 7 per cent. Is it on your radar screen as well?]

433 Az ESZT elnöke a következőket válaszolta:

„Soha nem beszélek egyedileg bankokról. Nem egy bank van a radarunkon, és természetesen a Banco Popular is egy olyan eset, amelyet figyelemmel kísérünk, de nem ez az egyetlen.” (Well, I am never talking about individual banks). There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching).

434 Meg kell állapítani egyrészt, amint arra az ESZT rámutat, hogy e kijelentések általános jellegűek, mivel az intézmények felügyelete az EKB-val együttműködésben az ő feladatkörébe tartozik. Az az információ, amely szerint a Banco Popular mint az egységes felügyeleti mechanizmus hatálya alá tartozó hitelintézet „felügyelet alatt áll”, nem bizalmas.

435 Ezenkívül az *elconfidencial.com* által közzétett, a fenti 41. pontban említett 2017. május 15-i cikkből kitűnik, hogy az az információ, amely szerint a Banco Popular az EKB vizsgálatának tárgyát képezte, már nyilvános volt.

436 Másrészt ezen interjú során az ESZT elnöke nem említi a Banco Popular szanálásának lehetőségét. Ebből a nyilatkozatból nem lehet következtetést levonni a Banco Popular szanálásának közelgő végrehajtására vonatkozóan, és még kevésbé az ESZT által végrehajtható szanálási eszközzel kapcsolatban.

437 Ezenkívül, mivel e kijelentések nem értelmezhetők úgy, mint amelyek azt jelentenék, hogy a Banco Popular szanálási eljárás tárgyát fogja képezni, azok nem tartoznak a 806/2014 rendeletnek a szanálási határozattal kapcsolatos valamennyi információnak a határozat elfogadását megelőző közléséről szó (116) preambulumbekkezdésében szereplő esetek közé.

438 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az ESZT elnöke által a 2017. május 23-i interjú során elmondottak nem tartalmazznak bizalmas információkat, és nem minősülnek sem a bizalmasság elve, sem a 806/2014 rendelet 88. cikkében és az EUMSZ 339. cikkben előírt szakmai titoktartási kötelezettség megsértésének.

439 Másodszor, ami a Reuters által 2017. május 31-én közzétett, „Az EU-t figyelmeztetik a spanyolországi Banco Popular felszámolásának kockázatára” című cikket illeti (La EU, advertida de una resolución Ordenada en Banco Popular), e cikkben az szerepel, hogy az Unió egy magas rangú névtelen tisztviselője szerint az európai bankok egyik fő felügyelőszerve arra figyelmeztette az uniós tisztviselőket, hogy a Banco Popular szanálásra kerülhet, ha nem sikerül vevőt találnia, továbbá jelezte, hogy az ESZT elnöke nemrégiben „korai előrejelzést” bocsátott ki. E cikk szerint e magas rangú tisztviselő azt is jelezte, hogy az ESZT elnöke kinyilvánította, hogy az ESZT a (Banco Popular) eljárást egy esetleges beavatkozás érdekében különös figyelemmel kíséri, és hozzátette, hogy a bank egyesülésére vonatkozó ajánlat sikertelen lehet.

440 A Reuters e cikkében az is megjelent, hogy más, szintén névtelen forrás szerint általános előkészületek voltak folyamatban, jóllehet még semmiféle konkrét intézkedés nem került elfogadásra. E cikk szerint a Banco Popular egyik szóvivője kijelentette, hogy a bank több terven is dolgozott, ideértve az egyesülést, a tőkeemelést és az eszközök eladását.

- 441 Meg kell továbbá jegyezni, hogy e cikk megemlíti az ESZT ugyanezen a napon kelt sajtóközleményét, amelyben az ESZT jelezte, hogy nem kommentálja valamely bank egyedi nehézségeit, hogy nem tudja megerősíteni az elnöke által tett állítólagos hivatkozásokkal kapcsolatos értelmezéseket, valamint hogy soha nem bocsátott ki bankokkal kapcsolatos előrejelzést.
- 442 Meg kell jegyezni, hogy a felperes nem jelöli meg, hogy az említett cikkben szereplő információk közül melyik bizalmas, és azt sem, hogy azok közzététele milyen mértékben jelentené az ESZT szakmai titoktartási kötelezettségének megsértését. A felperes azt állítja, hogy az ESZT elnöke tette az e cikkben szereplő nyilatkozatokat, és sem az ESZT, sem a Bizottság nem terjesztett elő az ellenkezőjét bizonyító bizonyítékokat. Márpedig meg kell állapítani, hogy az uniós tisztviselő e cikkben említett kijelentései nem olyan bizalmas információkra vonatkoztak, amelyeket csak az ESZT tagjai (még kevésbé annak csak annak elnöke) ismerhettek.
- 443 Így először is, a tisztviselő említett egy, az ESZT elnöke által kibocsátott „korai előrejelzést”. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez az állítás nem felel meg az ESZT hatáskörének, amire egyébként az ESZT a 2017. május 31-i sajtóközleményében emlékeztetett.
- 444 Másodszor, ami e tisztviselő azon állítását illeti, amely szerint „az ESZT elnöke a (Banco Popular) eljárást egy esetleges beavatkozás érdekében különös figyelemmel kíséri”, elegendő megállapítani, hogy e kijelentés lényegében megismételi azt, amit az ESZT elnöke a 2017. május 23-i Bloomberg televíziós csatornának adott interjú során nyilvánosan állított, vagyis hogy a Banco Popular „figyelemmel kísérik”. Ráadásul az e kijelentés kapcsán adott kiterjesztő értelmezést az ESZT a sajtóközleményében cáfolta.
- 445 Harmadszor, ami e tisztviselő azon állítását illeti, amely szerint a bank egyesülésére vonatkozó ajánlat eredménytelen lehet, ugyanezen cikkből kitűnik, hogy maga a Banco Popular jelezte, hogy el kell halasztania a magánértékesítési eljárás keretében az ajánlatok benyújtására eredetileg 2017. június 10-ére kitűzött határidőt.
- 446 Negyedszer, ami azt az állítást illeti, amely szerint az Unió egy magas rangú névtelen tisztviselője szerint az európai bankok egyik fő felügyelőszerve arra figyelmeztette az uniós tisztviselőket, hogy a Banco Popular szanálásra kerülhet, ha nem sikerül vevőt találnia, meg kell állapítani, hogy májusban már számos újságcikk említette azt a tényt, hogy a Banco Popular nehéz helyzetben volt, és magánértékesítési eljárást kezdeményezett.
- 447 Így az *elconfidencial.com* internetes oldalon közzétett, a fenti 40. pontban hivatkozott 2017. május 11-i cikkből kitűnik, hogy fizetéseképtelenség kockázata miatt a Banco Popular elnöke elrendelte a bank sürgős eladását. A május 31-i cikkben szereplő, arra való hivatkozás, hogy „az európai bankok egyik fő felügyelőszerve” tájékoztatta az uniós tisztviselőket, láthatóan megfelel az e cikkben szereplő azon információnak, miszerint a többek között a betétek folyamatos kiáramlásának betudható fizetéseképtelenség komoly kockázata miatt a Banco Popular elnöke kénytelen volt végrehajtani az értékesítési eljárást annak érdekében, hogy megfeleljen az EKB követelményeinek. Ezenkívül az *elconfidencial.com* internetes oldalon közzétett, a fenti 40. pontban hivatkozott 2017. május 15-i cikkben jelezték, hogy a Banco Popular elnöke az EKB vizsgálatát követően hajtotta végre a Banco Popular értékesítési tervét.
- 448 Így az a tény, hogy a Banco Popularnak a fizetéseképtelenség kockázatával kellett szembesülnie, ha az általa indított értékesítési eljárás végén nem talál vevőt, 2017 májusa óta nyilvános információnak minősült.

- 449 Ebből következik, hogy a felperes állításával ellentétben a névtelen uniós tisztviselő e cikkben tett kijelentései nem tartalmazzak a Banco Populart érintő szanálási eljárás végrehajtására vonatkozó olyan bizalmas információkat, mint amelyek a 806/2014 rendelet (116) preambulumbekzdésében szerepelnek.
- 450 Egyébiránt a felperes tévesen hivatkozik arra, hogy az ESZT-nek vagy a Bizottságnak kell bizonyítania, hogy nem az ESZT elnöke tette az e cikkben hivatkozott nyilatkozatokat.
- 451 Amint azt az ESZT előadja, az ESZT tagjain vagy a Bizottság tisztviselőin kívül számos más személy tehetett ilyen kijelentéseket, tekintettel a többek között a 806/2014 rendelet 88. cikkének (6) bekezdésében előírt információcserére vonatkozó lehetőségekre.
- 452 Márpedig még ha fel is tételezzük, hogy az e cikkben tett kijelentések valamely uniós tisztviselőtől származó kiszivárogtatáson alapulnak, mivel nem bizonyított, hogy az ESZT elnöke felelős azon információk kiszivárgásáért, amelyről a felperes által hivatkozott újságcikkek tanúskodnak, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a kiszivárogtatás ilyen forrása nem vélelmezhető (lásd ebben az értelemben: 2006. március 15-i BASF kontra Bizottság ítélet, T-15/02, EU:T:2006:74, 605. pont).
- 453 Ezenkívül rá kell mutatni arra, hogy még abban az esetben is, ha valószínűsíthető, hogy az ESZT-től származhat e kiszivárogtatás, ez az eshetőség önmagában nem elegendő – amint azt a felperes állítja – ahhoz, hogy az ESZT-t terhelje az ellenkező bizonyítása (lásd ebben az értelemben: 2006. április 5-i Degussa kontra Bizottság ítélet, T-279/02, EU:T:2006:103, 412. pont).
- 454 Ennélfogva az a tény, hogy e cikk az ESZT elnökének állítólagos kijelentéseit tartalmazza, nem elegendő azok hitelességének bizonyításához, annál is inkább, mivel nem azonosították azt a személyt, aki e kijelentéseket tette. Ezenkívül a felperes állításával ellentétben az ESZT 2017. május 31-i sajtóközleménye, amelynek tartalmára a fenti 441. pont emlékeztet, az e cikkben szereplő információk cáfolatának minősül.
- 455 A felperes továbbá nem támaszkodhat arra, hogy az ESZT elnökének állítólagos nyilatkozatait 2017. június 1-jén átvették a keresetlevél mellékletében szereplő újságcikkekben. E cikkek ugyanis nem bizonyítják, hogy az ESZT elnöke nyilatkozatokat tett volna 2017. május 31-én. Elegendő megállapítani, hogy a 2017. június 1-jei *bolsamania.com* cikk kivonata, amelyre a felperes hivatkozik, pusztán átveszi az ESZT elnöke által május 23-án a Bloomberg televíziócsatorna számára adott interjú tartalmát, és hogy a Financial Times 2017. június 1-jei cikkének kivonata átveszi a 2017. május 31-i Reuters cikk tartalmát.
- 456 Mivel nem vélelmezhető, hogy az ESZT elnökétől származott a 2017. május 31-i nyilatkozat, nem a Bizottság vagy az ESZT feladata annak bizonyítása, hogy nem ő tette azt.
- 457 Egyébiránt a Törvényszék Hivatalához 2020. október 2-án benyújtott levelében a felperes az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése alapján új bizonyítékot ajánlott fel. E bizonyíték az ESZT két belső, 2017. augusztus 10-i és 18-i elektronikus levelére vonatkozott, amelyek az ESZT által a Banco Popular szanálásához kapcsolódó sajtóban információk kiszivárgásának kivizsgálása érdekében tett lépésekről szólnak. A felperes azzal indokolja a dokumentumok benyújtásának késedelmét, hogy az ESZT 2020. augusztus 24-i határozatát követően férhetett hozzá ezekhez a dokumentumokhoz, amely határozatot az ESZT fellebbviteli testületének a dokumentumokhoz való hozzáférés iránt harmadik személy által benyújtott kérelemre vonatkozó, 2020. április 15-i határozatával összhangban fogadtak el. Kifejti, hogy e dokumentumokhoz 2020 szeptemberében

férhetett hozzá. A felperes előadja, hogy ezek az új bizonyítékok a második jogalap keretében felhozott érvelésének alátámasztására irányulnak, és hogy ezek a dokumentumok azt bizonyítják, hogy nem folytattak vizsgálatot az információk 2017. május 23-án a sajtónak való kiszivárogtatására vonatkozóan.

- 458 A Bizottság, az ESZT, a Spanyol Királyság és a Tanács azt állítja, hogy e dokumentumok nem relevánsak a megtámadott határozatok jogszerűségének értékelése szempontjából.
- 459 Elegendő azt megállapítani, hogy abból, hogy az ESZT nem folytatott belső vizsgálatot elnökének 2017. május 23-i nyilatkozatával vagy a 2017. május 31-i cikket kiváltó nyilatkozattal kapcsolatban, semmiképpen nem lehet arra következtetni, hogy az ESZT megsértette a bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettségeit. Ily módon meg kell állapítani, hogy az a tény, hogy az ESZT a szanálási határozat elfogadását követően nem folytatott le belső vizsgálatot e nyilatkozatok tárgyában, nem releváns a megtámadott határozatok jogszerűségének értékelése szempontjából.
- 460 Következésképpen az ezen új bizonyításfelajánlásban benyújtott dokumentumokat mint a jogvita megoldása szempontjából nem releváns dokumentumokat el kell utasítani.
- 461 A fentiek összességéből következik, hogy a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

7. A hatodik, a Charta 17. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog megsértésén, valamint az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésének megsértésén alapuló jogalapról

- 462 A felperes, mint a Banco Popular korábbi részvényese, arra hivatkozik, hogy az ESZT-nek a Banco Popular részvényeinek a szanálási programban történő leírásáról és átalakításáról, valamint ez utóbbinak a Banco Santander részére történő értékesítéséről szóló határozata a Charta 17. cikkében biztosított, tulajdonhoz való joga korlátozásának minősül, amely nem tartja tiszteletben a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében és az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében előírt arányossági feltételt.
- 463 Emlékeztetni kell arra, hogy a Charta fenti 158. pontban hivatkozott 52. cikkének (1) bekezdése és a fenti 159. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat alapján a tulajdonhoz való jog gyakorlása törvény által korlátozható, ha az szükséges valamely általános érdekű célkitűzés eléréséhez, és e célkitűzéssel arányos.
- 464 Hatodik jogalapjával a felperes nem vitatja, hogy a tulajdonhoz való jogának a Banco Popular tőkeinstrumentumainak leírásából és átalakításából, valamint a Banco Populárnak a Banco Santander részére történő eladásából eredő, a szanálási programban elhatározott korlátozását az alkalmazandó jogszabályok írták elő, és az általános érdekű célkitűzés eléréséhez volt szükséges. Csupán ezen intézkedések arányosságát kérdőjelezi meg, tekintettel arra, hogy a Banco Popular likviditási problémával szembesült, és azt rója fel az ESZT-nek, hogy nem keresett más, a részvényesek tulajdonhoz való joga tekintetében kevésbé korlátozó megoldásokat.
- 465 A fenti 176. pontban már hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények jogi aktusai ne lépjenek túl azt a mértéket, amely alkalmas és szükséges a szóban forgó szabályozás által elérni kívánt jogszerű célok megvalósításához, így amikor több alkalmas intézkedés közül lehet választani, a legkevésbé kényszerítőt kell igénybe venni, és az okozott hátrányok nem lehetnek túlzottak az elérni kívánt célokhoz képest (lásd: 2019. április 30-i Olaszország kontra Tanács [A

Földközi-tengeri kardhal halászati kvótája] ítélet, C-611/17, EU:C:2019:332, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. május 6-i Bayer CropScience és Bayer kontra Bizottság ítélet, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 166. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 466 Meg kell állapítani, hogy a Banco Popular tőkeinstrumentumainak leírására és átalakítására vonatkozó, a 806/2014 rendelet 21. cikkében előírt hatáskör az ugyanezen rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt azon elv alkalmazásának következménye, amely szerint elsőként a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik a veszteségeket. A Banco Popular Banco Santander részére történő értékesítése a 806/2014 rendelet 22. cikkében előírt vagyonértékesítési eszköz alkalmazásának eredménye.
- 467 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a negyedik jogalap elemzéséből kitűnik, hogy a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke nem jelent olyan aránytalan és megengedhetetlen beavatkozást, amely magát a szanálási intézkedéssel érintett szervezet részvényesei tulajdonhoz való jogának lényegét sértené, hanem azokat úgy kell tekinteni, mint amely a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében és 52. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően a tulajdonhoz való joguk igazolt és arányos korlátozását jelenti.
- 468 Egyébiránt a Törvényszék már kimondta, hogy a ciprusi bank részvényei névértékének csökkentésében álló intézkedés arányos az ezen intézkedéssel elérni kívánt céllal. Először is megjegyezte, hogy ezen intézkedés a bank feltőkésítéséhez való hozzájárulásra irányult, és hogy az hozzájárul a ciprusi pénzügyi rendszer és az egész euróövezet bankrendszere stabilitásának biztosításához. Ezt követően megállapította, hogy ezen intézkedés nem haladja meg az e célkitűzés megvalósításához kellő és szükséges mértéket, mivel a kevésbé korlátozó alternatív megoldási javaslatok vagy kivitelezhetetlenek voltak, vagy nem vezettek volna a kívánt eredményre. Végezetül megállapította, hogy az elérni kívánt célkitűzés jelentőségére is figyelemmel az intézkedés nem jár aránytalan hátránnyal. E tekintetben emlékeztetett arra, hogy a bankok részvényesei teljes mértékben viselik befektetéseik kockázatát (2018. július 13-i K. Chrysostomides & Co. és társai kontra Tanács és társai ítélet, T-680/13, EU:T:2018:486, 330. pont).
- 469 E körülmények között a Törvényszék kimondta, hogy nem állapítható meg, hogy e bank részvényei névértékének csökkentése a kitűzött célhoz képest olyan aránytalan és megengedhetetlen beavatkozásnak minősülne, amely a részvényesek tulajdonhoz való jogának lényegét sérti (2018. július 13-i K. Chrysostomides & Co. és társai kontra Tanács és társai ítélet, T-680/13, EU:T:2018:486, 331. pont).
- 470 Márpedig a jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a szanálási programban az ESZT megállapította, hogy teljesültek a 806/2014 rendelet 18. cikkében előírt feltételek, vagyis először is, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, másodszor, hogy észszerűen nem várható, hogy bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel vagy felügyeleti intézkedéssel észszerű időn belül megelőzhető a szervezet csődje, harmadszor pedig, hogy közérdekből vagyonértékesítési eszköz formájában szanálási intézkedésre van szükség a Banco Popularral szemben. E tekintetben az ESZT rámutatott, hogy a szanálás szükséges a 806/2014 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett két cél megvalósításához, nevezetesen a bank kritikus funkciói folytonosságának a biztosításához és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöböléséhez, és arányos azokkal. A 2017/1246 határozatban a Bizottság jelezte, hogy egyetért a szanálási programmal, különösen az ESZT által adott azon indoklással, hogy miért van szükség közérdekből a szanálási intézkedésre.

- 471 Mivel a felperes nem bizonyította, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek a jelen ügyben nem teljesültek, és mivel a Banco Popular részvényeseként teljes mértékben vállalnia kellett a befektetési kockázatát, meg kell állapítani, hogy a Banco Popular tőkeinstrumentumainak a szanálási programban történő leírására és átalakítására vonatkozó határozat nem minősül olyan aránytalan és megengedhetetlen beavatkozásnak, amely magát a felperes tulajdonhoz való jogának a lényegét sértené, hanem azt a Charta 17. cikke (1) bekezdése és 52. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a felperes tulajdonhoz való joga igazolt és arányos korlátozásának kell tekinteni.
- 472 A felperes érvei nem alkalmasak e megállapítás megkérdőjelezésére.
- 473 Elsősorban a felperes azzal érvel, hogy a részvényeinek leírása, valamint a Banco Popular eladása aránytalan volt, mivel a Banco Popular fizetőképessé volt, és ezek nem jelentettek megfelelő megoldást a likviditási problémára. Vitatja, hogy a szanálás alternatívája fizetéseképtelenségi eljárás lett volna, mivel a Banco Popular fizetőképessé volt.
- 474 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a nyolcadik jogalap első kifogásának elemzéséből kitűnik, hogy a Banco Popular fizetéseképtelensége nem volt feltétele a szanálási program elfogadásának. Az olyan helyzet ugyanis, amelyben valamely szervezet képtelen teljesíteni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, ami többek között likviditási válságnak felel meg, azon esetek egyike, amelyekben a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján úgy tekintendő, hogy a szervezet fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 475 Így hatástalanok az arra vonatkozó érvek, hogy a Banco Popular fizetőképessé volt, mivel az EKB megállapította, hogy a Banco Popular a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (4) bekezdése c) pontjának megfelelően likviditási helyzetének romlása miatt fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik.
- 476 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy az, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen volt vagy valószínűleg fizetéseképtelenné fog válni, és nem léteztek más olyan intézkedések, amelyek révén észszerű időn belül megelőzhető lett volna e csőd, a Banco Popular 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szanálása feltételeinek minősülnek. Ennélfogva a felperes állításával ellentétben a fizetéseképtelenségi eljárás jelentette a szanálás egyetlen alternatíváját.
- 477 Harmadszor, a szanálási program 5. cikkében az ESZT igazolta a vagyonértékesítési eszköz szanálási eszközként történő kiválasztását. Az ESZT jelezte, hogy ez az eszköz szükséges a 806/2014 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében előírt célokhoz és arányos azokkal, és elsődlegesen a reálgazdaság működése és a pénzügyi stabilitás megőrzése szempontjából kritikus funkciók védelmére irányul.
- 478 Többek között a szanálási program fenti 339. pontban hivatkozott 5. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, hogy a felperes állításával ellentétben az ESZT megjelölte azokat az okokat, amelyek miatt a Banco Popular likviditási problémáinak megoldására a vagyonértékesítési eszköz a legmegfelelőbb eszköz.
- 479 Márpedig a felperes nem terjeszt elő olyan érvet, amely megkérdőjelezhetné az ESZT ezen megállapításait, és megaláztatja annak kijelentését, hogy álláspontja szerint az eszközelkülönítési eszköz és az áthidaló intézményi eszköz a megfelelő intézkedések a likviditási problémák megoldása és a piaci bizalom helyreállítása érdekében.

- 480 Másodsorban a felperes azt állítja, hogy a likviditási probléma megoldására a nagyobb likviditás biztosítása volt a megoldás. A keresetlevél és a válasz mellékletében szereplő szakértői véleményekre hivatkozik, amelyek szerint a Banco Popular likviditási problémájának megoldása érdekében lehetséges volt felügyeleti intézkedéseket hozni, sürgős likviditási támogatást vagy kölcsönt nyújtani, vagy más típusú likviditási támogatást biztosítani. Azt állítja, hogy e jelentések szerint fennálltak más, a részvényesek számára kevésbé korlátozó intézkedések is, amelyek lehetővé tették volna számukra, hogy megőrizzék befektetésük egészét vagy egy részét, és utal a nyolcadik jogalap alátámasztására felhozott érvekre.
- 481 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a nyolcadik jogalap elemzéséből kitűnik, hogy a szanalási program elfogadásának időpontjában a sürgős likviditási támogatás nem volt elképzelhető, és mivel az ESZT semmilyen szerepet nem játszott a nemzeti központi bankok hatáskörébe tartozó sürgős likviditási támogatás nyújtásában, nem volt köteles figyelembe venni egy ilyen eshetőséget. Ráadásul a felperes nem fejt ki, hogy milyen felügyeleti intézkedésekre, illetve a kölcsönök vagy a likviditási támogatások milyen egyéb formáira hivatkozik. A nyolcadik jogalap elemzéséből az is kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az általa javasolt alternatív megoldások elképzelhetőek.
- 482 Másrészt, ami a keresetlevél mellékletében szereplő, 2017. szeptember 16-i „Szabályozási és gazdasági értékelés” című szakértői véleménynek a felperes által hivatkozott oldalait illeti, elegendő megállapítani, hogy azok tisztán elméleti elemzést tartalmaznak azon intézkedések tekintetében, mint a más illetékes hatóságokkal való együttműködés vagy a felügyeleti hatóságok értesítése, amelyeket e szakértő szerint az ESZT igénybe vehetett volna a Banco Popular válságának elkerülése érdekében. E szakértő többek között azon téves megfontolásra támaszkodik, amely szerint az ESZT arra kötelezhette a Banco de Españát, hogy nyújtson sürgős likviditási támogatást.
- 483 Végül, ami a felperes által a válasz mellékletében szereplő, „Az ESZT értékelési jelentéseire és védekezésére vonatkozó szabályozási és gazdasági értékelés” című, 2018. december 2-i szakértői jelentésre való általános hivatkozást illeti, elegendő rámutatni arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint nem a Törvényszéknek kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat és érveket, amelyek meglátása szerint a kereset alapját képezhetik, mivel e mellékleteknek tisztán bizonyító és kiegészítő szerepük van (lásd: 2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; 2007. szeptember 17-i Microsoft kontra Bizottság ítélet, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; 2019. szeptember 24-i Hollandia és társai kontra Bizottság ítélet, T-760/15 és T-636/16, EU:T:2019:669, 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 484 Harmadsorban a felperes azt állítja, hogy a szanalási program nem törekedett a közérdek és a tulajdonhoz való joga közötti egyensúlyra, és nem határozta meg, hogy fennáll-e a tulajdonától való megfosztásához fűződő közérdek, vagy hogy fennállnak-e a tulajdonhoz való jogot kevésbé korlátozó intézkedések.
- 485 Emlékeztetni kell arra, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkének (5) bekezdése értelmében:
„Az e cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában egy szanalási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha szükséges a 12. [helyesen: 14.] cikkben említett egy vagy több szanalási cél megvalósításához és azokkal arányos, továbbá a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanalási célok nem valósulnának meg ugyanolyan mértékben.”

- 486 Ebből következik, hogy a felperes érvei a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt közérdekre vonatkozó feltétel téves értelmezésén alapulnak. A felperes állításával ellentétben ugyanis az ESZT-nek nem kellett megvizsgálnia, hogy fennállt-e „a tulajdonától való megfosztáshoz fűződő közérdek”. Továbbá az ESZT-nek nem kell a közérdeket a részvényesek magánérdekeivel szemben mérlegelnie.
- 487 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 164. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint, jóllehet egyértelmű közérdek fűződik annak biztosításához, hogy a befektetők védelme az egész Unióban erős és egységes legyen, ez az érdek nem tekinthető úgy, mint amely minden körülmények között érvényesül a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítására irányuló közérdekkel szemben.
- 488 Válaszában a felperes hozzáteszi, hogy az ESZT nem a megfelelő ügyintézés elvének és a gondossági kötelezettségnek megfelelően készült fel, ami megakadályozta őt abban, hogy elemezze a többi fennálló megoldást, valamint abban, hogy a legmegfelelőbb és legkevesbé költséges megoldást válassza. A felperes szerint az ESZT által kidolgozott 2016. évi szanálási terv nem vizsgálta, hogy a tervezett szanálási stratégia életképes volt-e, abból hiányoztak a más megoldások vizsgálatához szükséges információk és előkészületek, és azt el kellett utasítani.
- 489 Elegendő megállapítani, hogy ezekkel az érvekkel a felperes azt rója fel az ESZT-nek, hogy az nem készítette elő a szanálási intézkedést, megsértve ezzel a megfelelő ügyintézés elvét és a gondossági kötelezettségét.
- 490 Amint arra a Bizottság rámutat, ezeket az első alkalommal a válaszban felhozott érveket az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadhatatlanoknak kell tekinteni.
- 491 Mindenesetre ezek az érvek hatástalanok annak meghatározását illetően, hogy az ESZT által elfogadott szanálási intézkedés a felperes tulajdonhoz való jogának aránytalan sérelmét eredményezi-e, ha már teljesülnek a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek.
- 492 Következésképpen a hatodik jogalapot el kell utasítani.

8. A hetedik, a Charta 17. és 41. cikkében rögzített, meghallgatáshoz való jog megsértésén alapuló jogalapról

- 493 A felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT megsértette a Charta 17. és 41. cikkét, amennyiben elfogadta a szanálási programot, ami a Banco Popular részvényein fennálló tulajdonjogának megsértéséhez vezetett, anélkül hogy őt akár ezen elfogadás előtt, akár azt követően meghallgatta volna. A meghallgatás lehetővé tette volna annak ellenőrzését, hogy fennállnak-e olyan alternatív magánszektorbeli intézkedések, mint például tőkeemelés. Hozzáteszi, hogy e korlátozást nem törvény írja elő, és az nem arányos, mivel a sürgősség nem igazolja a meghallgatás elmaradását.
- 494 Elöljáróban, az ötödik jogalap elemzéséből kitűnik, hogy az a tény, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikke nem írja elő a szanálási intézkedés által érintett szervezet részvényeseinek meghallgatását, a meghallgatáshoz való jog korlátozását jelenti, amelyet egyrészt általános érdekű célkitűzés, azaz a 806/2014 rendelet 14. cikke szerinti, a pénzügyi piacok stabilitásának biztosítására irányuló – a kritikus funkciók folytonosságának biztosítására irányuló célkitűzést is

magában foglaló – cél, valamint az igazol, hogy a szanálási feltételek teljesülését követően gyorsan határozatot kell hozni, és amely másrészt a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban tiszteletben tartja az arányosság elvét.

- 495 Ugyanakkor a fenti 225. és 226. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a meghallgatáshoz való jogot tiszteletben kell tartani minden olyan eljárásban, amely sérelmet okozó aktus elfogadásához vezethet, még akkor is, ha az alkalmazandó szabályozás nem ír elő kifejezetten ilyen alakszerűséget.
- 496 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az ESZT által a 806/2014 rendelet 18. cikkében előírt eljárás végén elfogadott szanálási program tárgya a Banco Popular szanálása. A szanálási program egyetlen címzettje a FROB, és a Banco Populart azon személynek kell tekinteni, akivel szemben egyedi intézkedést fogadtak el, és akinek a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja biztosítja a meghallgatáshoz való jogot.
- 497 Így figyelembe kell venni azt a tényt, hogy a felperes a Banco Popular részvényeseként nem címzettje sem a szanálási programnak, amely nem minősül vele szemben hozott egyedi határozatnak, sem pedig az e szanálási programot jóváhagyó 2017/1246 határozatnak.
- 498 Meg kell azonban jegyezni, hogy a 806/2014 rendelet 21. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ESZT gyakorolta a Banco Popular tőkeinstrumentumainak a leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört.
- 499 Ennélfogva az ESZT által a szanálási program elfogadása érdekében követett eljárás, még ha nem is minősül a felperessel szemben indított egyedi eljárásnak, olyan intézkedés elfogadásához vezethet, amely hátrányosan érintheti a Banco Popular részvényese minőségében fennálló érdekeit.
- 500 Márpedig a Bíróság fenti 225. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlata a meghallgatáshoz való jog olyan tág értelmezését fogadta el, miszerint e jogot bármely személy számára biztosítják az olyan eljárás során, amely számára sérelmet okozó aktus elfogadásához vezethet.
- 501 Ugyanakkor arra is emlékeztetni kell, hogy a Charta fenti 158. pontban hivatkozott 52. cikkének (1) bekezdése és a fenti 235. pontban említett ítélkezési gyakorlat alapján abban az esetben, ha a felperes a Banco Popular szanálására irányuló eljárás keretében hivatkozhat a Charta által biztosított meghallgatáshoz való jogra, e jogra korlátozások vonatkozhatnak. Közelebbről a felperes – a Banco Popular részvényesének minőségében – a szanálási eljárás keretében akár az ESZT, akár a Bizottság általi meghallgatásának elmaradását igazolni lehetett.
- 502 A jelen ügyben a szanálási program 4.2. cikkében az ESZT kiemelte, hogy a Banco Popular szanálása szükséges volt a 806/2014 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében említett két célhoz, nevezetesen a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős káros hatások kiküszöbölésének és a Banco Popular kritikus funkciói folytonossága biztosításának a megvalósításához, és azokkal arányos volt.
- 503 E tekintetben a szanálási program 4.4.2. cikkében az ESZT kifejtette, hogy különböző tényezőkre támaszkodva állapította meg, hogy a Banco Popular helyzete a spanyolországi pénzügyi stabilitásra jelentős káros hatások növekvő kockázatával jár. E tényezők között szerepel először is a Banco Popular – amely a hatodik legnagyobb spanyolországi bankcsoport anyavállalata – mérete és jelentősége, amely bank eszközeinek összege 147 milliárd euró volt, és amelyet a Banco de España 2017-ben rendszerszinten jelentős intézményként jelölt meg. Az ESZT rámutatott többek között arra, hogy a Banco Popular Spanyolországban a piac egyik fő szereplője volt, jelentős piaci

részesedéssel a kis- és középvállalkozások szegmensében, és hogy a betétek viszonylag nagy piaci részesedésével (közel 6%-ával), illetve egész Spanyolországban jelentős számú kiskereskedelmi ügyféllel (hozzávetőleg 1,4 millió) rendelkezett. Másodszor, az ESZT figyelembe vette a Banco Popular tevékenységének jellegét, amely a kereskedelmi banki tevékenységek köré szerveződött, és főként a finanszírozási kínálatra, a megtakarítások kezelésére, valamint a magánszemélyek, családok és vállalkozások (különösen a kkv-k) részére nyújtott szolgáltatásokra koncentrált. Az ESZT szerint a Banco Popular vállalati modelljének más spanyol kereskedelmi bankok vállalati modelljével való hasonlósága hozzájárulhatott az e bankokra átgűrűző közvetett dominóhatás eshetőségéhez, amely bankokat úgy lehet tekinteni, mint amelyeknek azonos nehézségekkel kell szembesülniük.

- 504 A szanálási program 4.4. cikkében az ESZT a Banco Popular három, a 2016/778 felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikke értelmében vett kritikus funkcióját, nevezetesen a betétek háztartásoktól és a nem pénzügyi társaságoktól való gyűjtését, a kkv-knak nyújtott kölcsönöket és a készpénzkezelési szolgáltatásokat azonosította.
- 505 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy a szanálási program a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében közérdekből szükséges volt, vagyis hogy a Banco Popular szanálása szükséges volt ahhoz, hogy arányos eszközökkel elérjék a határozat e rendelet 14. cikkében említett egy vagy több célját, miközben a szervezet rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti felszámolása nem tette volna azt ugyanilyen mértékben lehetővé. Ebből következik, hogy a felperes nem vitatja, hogy a szanálási program szükséges és arányos volt a Banco Popular fizetéseképtelensége által az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt jelentős negatív hatások elkerülése, valamint a kritikus funkciói folytonosságának biztosítása érdekében.
- 506 Ennélfogva a szanálási program annyiban, amennyiben a Banco Popular pénzügyi helyzetének megőrzését célozta, és a felszámolása alternatívájának minősült, ténylegesen általános érdekű célkitűzést, azaz a pénzügyi piacok stabilitásának biztosítására irányuló célkitűzést követett, amely az ötödik jogalap tekintetében elvégzett elemzésnek megfelelően igazolhatja a felperes meghallgatáshoz való jogának korlátozását.
- 507 Ezenkívül az ötödik jogalap elemzéséből az is kitűnik, hogy amennyiben valamely szervezet megfelel a szanálási intézkedés elfogadásához szükséges feltételeknek, a 806/2014 rendelet 18. cikke előírja, hogy nagyon rövid időn belül határozatot kell hozni.
- 508 Így a jelen ügyben attól kezdve, hogy az EKB megállapította, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, és mivel az ESZT úgy ítélte meg, hogy teljesültek a 806/2014 rendelet 18. cikkében előírt feltételek, a szanálási programot a lehető leggyorsabban el kellett fogadni.
- 509 Ezt a gyors döntéshozatalt a Banco Popular kritikus funkciói folytonossága biztosításának és a Banco Popular helyzete által a pénzügyi piacokra gyakorolt jelentős negatív hatások – többek között a dominóhatás megelőzése révén történő – elkerülésének a szükségessége indokolta. A jelen ügyben, mivel a Banco Popular fizetéseképtelensége hétköznapi következtetés, a piacok 2017. június 7-e reggeli megnyitása előtt be kellett fejezni az eljárást, és el kellett fogadni a határozatot.
- 510 Amint Campos Sánchez-Bordona főtanácsnok az ABLV Bank és társai kontra EKB egyesített ügyekre vonatkozó indítványának (C-551/19 P és C-552/19 P, EU:C:2021:16) 80. pontjában kiemelte, a gyorsaság, amellyel ezen uniós intézményeknek és ügynökségeknek meg kell hozniuk a

határozataikat, szükséges annak elkerülése érdekében, hogy a hitelintézet szanálása negatív hatást gyakoroljon a pénzügyi piacokra, és e gyorsaság az említett intézményeket és ügynökségeket ezenkívül *de facto* arra kötelezi, hogy „bekészítve” tartsák a határozatukat az eljárás megindítása előtt, kihasználva azt, hogy az értékpapírpiacon zárva vannak.

- 511 Márpedig meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy a szanálási programot sürgős eljárásban kellett elfogadni.
- 512 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a felperes és a Banco Popular többi részvényesének a várható szanálási intézkedés fennállásáról tájékoztató előzetes meghallgatása azzal a kockázattal járt volna, hogy a Banco Popular pénzügyi helyzetét súlyosbító piaci magatartást tanúsítanak. Az ilyen meghallgatás tehát árthatott volna a tervezett szanálási intézkedés hatékonyságának.
- 513 Meg kell tehát állapítani, hogy a felperes szanálási program elfogadása vagy a 2017/1246 határozat elfogadása előtti meghallgatása az eljárás lényeges lelassulását eredményezte volna, és ennél fogva nem tette volna lehetővé a szanálási program által követett célok megvalósulását, valamint veszélyeztette volna annak hatékonyságát.
- 514 Márpedig a jelen ügyben a nyolcadik jogalap elemzéséből kitűnik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az ESZT megsértette a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját. Ebből különösen az tűnik ki, hogy a felperes nem bizonyította, hogy olyan alternatív intézkedéseket tudott javasolni, amelyek alkalmasak a Banco Popular likviditási problémáinak orvoslására, és így a Banco Popular szanálásának megakadályozására. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy megállapítást nyert, hogy a felperes által említett tőkeemelés nem képezett olyan elképzelhető alternatív intézkedést, amely megakadályozhatta volna, hogy a Banco Popular észszerű határidőn belül fizetéseképtelen legyen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné váljon.
- 515 Ennél fogva a felperes nem állíthatja, hogy ha lehetősége lett volna észrevételeket tenni az eljárás során a magánjellegű alternatív intézkedések fennállására vonatkozóan, akkor a szanálási programot nem fogadták volna el.
- 516 Ezenkívül el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint meghallgatásra sor kerülhet még a szanálási program elfogadását követően is. Az ilyen meghallgatás ugyanis nem alkalmas arra, hogy módosítsa a szanálási program tartalmát, amely már elméletileg hatályba lépett.
- 517 A fentiekből következik, hogy a felperes meghallgatásának a megtámadott határozatok elfogadásához vezető eljárás keretében való elmaradása a meghallgatáshoz való jog olyan korlátozásának minősül, amely a Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően igazolt és szükséges valamely általános érdekű célkitűzés eléréséhez, és tiszteletben tartja az arányosság elvét.
- 518 Ennél fogva a hetedik joglapot el kell utasítani.

9. A kilencedik, a 806/2014 rendelet 14. és 20. cikkének, a gondossági kötelezettségnek és az EUMSZ 296. cikknek a megsértésén alapuló jogalapról

- 519 A felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT a szanálási programban megsértette a 806/2014 rendelet 14. és 20. cikkét, a gondossági kötelezettséget és az EUMSZ 296. cikket, mivel először is az értékesítési folyamatra a lehető legmagasabb eladási ár elérése nélkül került sor, másodszor pedig a 2. értékelést nem a piaci feltételeknek megfelelően állapították meg. E jogalap két részből áll.

a) Az értékesítési folyamatra vonatkozó első részből

- 520 A felperes arra hivatkozik, hogy a Banco Popular értékesítési eljárása nem tette lehetővé a lehető legmagasabb eladási ár elérését, megsértve ezzel a 806/2014 rendelet 14. cikkét. Először is azt állítja, hogy az eljárás nem volt versenyeljárás, másodszor pedig azt, hogy az eljárás során szabálytalanságokat követtek el.
- 521 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a felperes azt állítja, hogy az a tény, hogy az értékesítési eljárás nem eredményezte az eladási ár maximalizálását, a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megsértését jelenti, amely szerint:
- „[Az ESZT-nek], a Tanácsnak, a Bizottságnak és adott esetben a nemzeti szanálási hatóságoknak az első albekezdésben említett célok megvalósítása során törekednie kell arra, hogy minimálisra csökkentse a szanálás költségeit, és kerülje az értékek megsemmisítését, kivéve, ha az a szanálási célok eléréséhez szükséges.”
- 522 A Bizottsághoz és a Banco Santanderhez hasonlóan meg kell állapítani, hogy az „eladási ár maximalizálásának” célja nem szerepel a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében előírt célok között. Az tehát nem az eladási ár maximalizálására vonatkozó felperesi érvek alátámasztása szempontjából releváns rendelkezés.
- 523 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja szerint a vagyonértékesítési eszköz tekintetében a szanálási program meghatározza:
- „[A]z adott szervezetnek vagy e szervezet instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek a nemzeti szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 39. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelő értékesítésére vonatkozó szabályok[at].”
- 524 A 2014/59 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének f) pontja előírja, hogy a szanálási hatóság által a vagyonértékesítési eszköz alkalmazása esetén végzett értékesítés során a lehetséges mértékig az érintett részvények vagy tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekedni.
- 525 Meg kell tehát vizsgálni a felperes azon érveit, amelyek szerint az eljárást nem az összes olyan szükséges garanciával folytatták le, amely lehetővé tette volna a Banco Popular eladási árának maximalizálását.
- 526 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a 2017. június 3-án elfogadott, értékesítésről szóló határozatban, amely figyelembe vette a Banco Popular likviditási helyzetének gyors romlását, a részvényei értékének jelentős csökkenését, valamint azokat a negatív hatásokat, amelyeket a bank csődje a pénzügyi stabilitásra gyakorolhat, az ESZT úgy ítélte meg, hogy meg kell tennie minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy szükség esetén szanálási intézkedést fogadhasson el, és hogy a szanálás céljainak érdekében biztosítani kell a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát. Ily módon az ESZT jóváhagyta a Banco Popular FROB általi értékesítésére irányuló eljárás azonnali megindítását, és a 2014/59 irányelv 39. cikkének megfelelően közölte vele az értékesítésre vonatkozó követelményeket.
- 527 Az értékesítésről szóló határozat 2. cikkének b) pontjában az ESZT jelezte, hogy az értékesítési eljárásnak az eladási ár maximalizálására kell irányulnia, figyelembe véve ugyanakkor a gyors megoldás szükségességét. Azt is pontosította, hogy az ajánlatok értékelésének fő kritériuma az ajánlott ár.

- 528 Ezt követően a Banco Popular értékesítési eljárását a FROB a 2014/59 irányelv és a 11/2015. sz. törvény rendelkezései alapján folytatta le. E tekintetben a FROB a 2017. június 6-án a Banco Popular esetleges szanálásával összefüggésben elfogadott eljárási levélben felhívta a potenciális vevőket, hogy vegyenek részt az értékesítési eljárásban, és az e levélben leírtak szerint tegyenek ajánlatot a Banco Popular tőkéje 100%-ának megvásárlására. Az eljárási levélben a FROB jelezte, hogy az ajánlatokban megjelölt árak legalább egy eurónak kell lennie.
- 529 Végül a szanálási program 6.6. cikkében az ESZT megállapította, hogy a FROB által a Banco Popular tekintetében e program elfogadását megelőzően folytatott értékesítési erőfeszítés eleget tett a 806/2014 rendelet 2014/59 irányelv 39. cikkével összefüggésben értelmezett 24. cikkében foglalt követelményeknek.
- 530 Az ESZT rámutatott, hogy a határozatot közvetlenül megelőző időszakban a Banco Popular magánértékesítési eljárást folytatott, és hogy 2017. május 29-én kiderült, hogy ez az eljárás eredménytelen lesz. Jelezte, hogy a 2014/59 irányelv 39. cikkében foglalt követelményeknek megfelel az a döntés, hogy erőfeszítését azokra a bankokra korlátozza, amelyek kifejezték általános érdeklődésüket a Banco Popular magánértékesítési eljárás keretében történő megvásárlását illetően.
- 531 Az ESZT arra is rámutatott, hogy az értékesítési eljárás FROB általi végrehajtását követően végül két bankot hívtak fel az értékesítésben való részvételre. Jelezte, hogy minden potenciális vevőt ugyanazon a napon kerestek meg, ugyanahhoz a virtuális adatszobához kaptak hozzáférést, és hogy ajánlataikra ugyanazon feltételek és ugyanazon határidő vonatkoztak.
- 532 Az ESZT végül megállapította, hogy a két potenciális vevő közül egy nyújtott be érvényes ajánlat, és úgy ítélte meg, hogy mivel csak a vevő volt az egyetlen, amely ajánlatot tett, elővigyázatos döntés volt elfogadni a feltételeit, és így megelőzni a Banco Popular ellenőrizetlen fizetéseképtelenségét, amely többek között veszélyeztethette volna a kritikus funkcióit.
- 533 Először is a felperes azt állítja, hogy az eljárás nem tartott a kellő ideig, és nem volt szó versenyeljárásról, mivel azt közzététel és átláthatóság, valamint kellő számú potenciális vásárló nélkül folytatták le. A magánértékesítési eljárást „újrahasznosították”, anélkül hogy erre a szanálási programban magyarázatot adtak volna. A többi tagállam bankjait kizárták, és hátrányos megkülönböztetés érte őket.
- 534 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy az értékesítésre vonatkozó követelményeket, és különösen az értékesítési eljárásban résztvevők számának korlátozására vonatkozó döntést nem a szanálási program, hanem az ESZT által korábban, 2017. június 3-án elfogadott, értékesítésről szóló határozat tartalmazza.
- 535 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint azok a közbenső intézkedések, amelyeknek célja a végleges határozat előkészítése, főszabály szerint nem minősülnek olyan jogi aktusoknak, amelyek megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhetik (lásd: 2021. május 6-i ABLV Bank és társai kontra EKB ítélet, C-551/19 P és C-552/19 P, EU:C:2021:369, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. június 3-i Magyarország kontra Parlament ítélet, C-650/18, EU:C:2021:426, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 536 Az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy egy közbenső jogi aktus akkor sem támadható meg keresettel, ha bizonyított, hogy az e jogi aktushoz kapcsolódó jogellenességre hivatkozni lehet azon végleges határozat elleni kereset alátámasztása érdekében, amelynek előkészítő aktusát

képezi. E körülmények között az eljárást lezáró határozattal szemben előterjesztett kereset megfelelő szintű bírói jogvédelmet biztosít (lásd: 2017. március 15-i Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-415/15 P, EU:C:2017:216, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

537 A jelen ügyben a szanálási programban az ESZT megállapította, hogy a FROB által bevezetett értékesítési eljárás megfelel a 2014/59 irányelv 39. cikkében foglalt követelményeknek. Márpedig meg kell állapítani, hogy a FROB figyelembe vette azokat a követelményeket, amelyeket az ESZT az értékesítésről szóló határozatban rögzített. Ebből következik, hogy az ESZT a szanálási programban hallgatólagosan megerősítette az értékesítésre vonatkozó azon követelményeket, amelyeket maga határozott meg az értékesítésről szóló határozatban.

538 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet korai beavatkozásra vonatkozó 13. cikkének (3) bekezdése a következőket írja elő:

„[Az ESZT] hatáskörrel rendelkezik arra, hogy előírja az intézmény vagy az anyavállalat számára, hogy a 2014/59/EU irányelv 39. cikkének (2) bekezdésében megállapított kritériumok mellett és az e rendelet 88. cikkében meghatározott szakmai titoktartási követelményekre figyelemmel felvegye a kapcsolatot a potenciális vásárlókkal az intézmény szanálásának előkészítése érdekében.

[...]”

539 Ezért meg kell állapítani, hogy az értékesítésről szóló határozat az ESZT által a Banco Popular potenciális szanálása érdekében elfogadott közbenső jogi aktusnak minősül, és a felperest nem lehet megakadályozni abban, hogy a szanálási programmal szembeni keresetének alátámasztása érdekében az e határozatban szereplő értékelés jogellenességére hivatkozzon.

540 A Banco Popular értékesítési eljárásának átláthatóságát illetően meg kell állapítani, hogy az értékesítésről szóló határozat (4) preambulumbekkezdésében az ESZT jelezte, hogy a bank értékesítésének bármilyen nyilvánosságra hozatalát el kell halasztani a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatások elkerülése érdekében.

541 Erről a lehetőségről kifejezetten rendelkezik a 2014/59 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése, amely előírja, hogy az intézmények értékesítésének nyilvánosságra hozatala – ami a piaci visszaélésekről, valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (piaci visszaélésekről szóló rendelet) (HL 2014. L 173., 1. o.) 17. cikkének (1) bekezdése szerint egyébként kötelező lenne – az említett rendelet 17. cikkének (4) vagy (5) bekezdésével összhangban késleltethető.

542 A 2014/59 irányelv (64) preambulumbekkezdése e tekintetben a következőket mondja ki:

„A csődbe jutott intézmény értékesítésével kapcsolatos információk és a potenciális vásárlókkal az üzletértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalások valószínűsíthetően rendszerszintű jelentőségűek A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében lényeges, hogy az ilyen információknak az [596/2014] rendelet által előírt nyilvános közzététele – a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – annyival késleltethető legyen, amennyi idő az intézmény szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.”

- 543 Ebből következik, hogy a 2014/59 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő átláthatóság követelményét úgy kell értelmezni, hogy az az értékesítési eljárás lefolytatására, nem pedig az ezen eljárást bejelentő esetleges közzétételi intézkedésekre vonatkozik.
- 544 Ami az értékesítési eljárásnak a Banco Popular által indított magánértékesítési eljárásban részt vevő intézményekre való olyan korlátozását illeti, amelyre a Törvényszék a fenti 33. pontban utalt, az ESZT az értékesítésről szóló határozat 2. cikke a) pontjának i. alpontjában bizonyos számú indokot szolgáltat azon döntésére vonatkozóan, hogy a FROB-ot arra hívta fel, hogy csak ezen öt résztvevővel lépjen kapcsolatba.
- 545 Ezzel kapcsolatban az ESZT kiemelte:

„Ami a megkeresendő egyedi vevők kiválasztását illeti, a FROB minden esetben elegendő számú vevővel veszi fel a kapcsolatot, miután felmérte a bank tevékenységeibe történő befektetés iránti piaci érdeklődést. Tekintettel arra, hogy az értékesítési eljárást rendkívül rövid időn belül be kell fejezni, a magánértékesítési eljárás során kifejezett érdeklődés tájékoztatást nyújt a piaci érdek elemzéséről. A magánértékesítési eljárás során több, a spanyol és a nemzetközi piacon működő potenciális ajánlattevővel kapcsolatba léptek. Csak öt fél fejezte ki kezdeti szándékát, és így csak öt felet hívtak fel arra, hogy a magánértékesítési eljárás keretében nyújtsanak be nem kötelező ajánlatot.

A FROB kapcsolatba lép azzal az öt féllel, amelyeket a magánértékesítési eljárás keretében felhívtak az ajánlattételre.

Az ezen öt féllel való kapcsolatfelvételt a pénzügyi stabilitás indoka, valamint annak lényeges kockázata igazolja, hogy a potenciális vevők szélesebb köre felé történő értékesítés, a kockázatok és értékelések hozzáférhetővé tétele, vagy a kritikus és nem kritikus funkciók azonosítása további bizonytalanságot és a piac bizalmának elvesztését eredményezheti. Ezenkívül a több vevővel való kapcsolatfelvétel növelheti a kiszivárogtatás valószínűségét, és ennél fogva annak kockázatát, hogy a bank rendkívül rövid időn belül szanálás alá kerülhet.

Ezenkívül a sürgősség és az értékesítési eljárás számára rendelkezésre álló nagyon korlátozott időtartam miatt a nagyszámú résztvevő felhívása növelné az eljárás összetettségét. Ezenkívül a Banktól kapott információk alapján kétséges, hogy a magánértékesítési eljáráshoz fűződő érdeklődést még ki nem fejező ajánlattevők ajánlatokat nyújtanának be.

A rendelet 24. cikkének (3) bekezdésével összhangban az ESZT törekszik arra, hogy egyensúlyt teremtsen az értékesítési követelmények és a szanálás céljai elérésének szükségessége között. Különösen, az ESZT részben eltér az értékesítési követelményektől, a körülmények sürgőssége és különösen a bank csődjéből eredő, a pénzügyi stabilitást fenyegető jelentős veszély miatt, valamint mivel a vevők szélesebb körével való kapcsolatfelvételre vonatkozó követelmény betartása aláásná a vagyónértékesítési eszköz hatékonyságát is.”

- 546 Meg kell állapítani, hogy a 2014/59 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének második albekezdése kimondja, hogy az ugyanezen bekezdésben meghatározott elvek – feltéve, hogy nem részesítenek jogtalanul indokolatlan előnyben potenciális vásárlókat, és nem tesznek közöttük különbséget – nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vásárlókat.

- 547 Következésképpen megfelel e rendelkezésnek az ESZT azon határozata, amely arra hívja fel a FROB-ot, hogy csak a magánértékesítési eljárásban részt vevő öt szervezettel lépjen kapcsolatba.
- 548 A felperes semmilyen érvet nem hoz fel annak bizonyítására, hogy a potenciális vevők számának a magánértékesítési eljárás öt résztvevőjére való korlátozása nem tette volna lehetővé közöttük a tényleges árversenyt.
- 549 E tekintetben nem róhatók fel az ESZT-nek az eljárás során felmerült körülmények, vagyis az, hogy az öt résztvevő közül négy lemondott kötelező ajánlat benyújtásáról, és hogy az egyetlen kötelező érvényű ajánlat egy euró vételárat tartalmazott.
- 550 Ezenkívül e határozat objektív kritériumon, nevezetesen az e vállalkozásoknak a Banco Popular megvásárlására irányulóan már kifejezett érdeklődésén alapult, és azt igazolta azon nagyon rövid határidő, amelyen belül az értékesítési eljárást be kellett fejezni. Amint azt az ESZT hangsúlyozta, az eljárás nagyobb számú résztvevőre való kiterjesztése azzal a veszéllyel járt volna, hogy lelassítja az eljárást, de a Banco Popular helyzetét és így a pénzügyi stabilitásra vonatkozó kockázatokat illetően növelte is volna a kiszivárgások kockázatát.
- 551 Következésképpen a felperes tévesen állítja, hogy ez az eljárás hátrányosan megkülönböztető volt. Az a döntés, hogy kizárólag azokhoz az intézményekhez fordulnak, amelyek a magánértékesítési eljárás keretében érdeklődést mutattak a Banco Popular megvásárlása iránt, főszabály szerint nem zárta ki más tagállamok intézményeit.
- 552 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a magánértékesítési eljárás nyitva állt bármely spanyol vagy nemzetközi gazdasági szereplő előtt. A felperes nem fejt ki, hogy néhány héttel később, az eljárás FROB általi megindításának szakaszában miért érdeklődtek volna olyan más spanyol vagy külföldi szervezetek, amelyek nem jelezték érdeklődésüket a Banco Popular megvásárlása iránti a magánértékesítési eljárás időszakában. Ezenkívül, mivel az értékesítési eljárás lefolytatására vonatkozó minden nyilvános információ kizárt volt, a felperes nem fejt ki, hogy a többi gazdasági szereplővel mely hátrányos megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján lehetett volna kapcsolatba lépni.
- 553 Ebből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az értékesítési eljárás nem volt versenyeljárás.
- 554 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy az eljárás során olyan szabálytalanságokat követtek el, amelyek torzították az eladási árat. A FROB a potenciális vevőkkel titoktartási megállapodásokat írt alá azt megelőzően, hogy a Banco Popular fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné vált volna, így tehát a szanalási eljárás a feltételek teljesülése előtt kezdődött meg. Megjegyzi, hogy a Banco Santander 2017. június 7-én 3 óra 12 perckor nyújtotta be ajánlatát, miközben a versenyeljárás befejeződött.
- 555 Az eljárás lefolyását illetően emlékeztetni kell arra, hogy a FROB által megkeresett öt potenciális vevő közül kettő úgy döntött, hogy nem vesz részt az értékesítési eljárásban, egy vevőt pedig az EKB prudenciális okokból zárt ki. 2017. június 4-én a két potenciális vevő, a Banco Santander és a BBVA, amelyek úgy döntöttek, hogy részt vesznek az értékesítési eljárásban, titoktartási megállapodást írt alá, és 2017. június 5-én hozzáférést kaptak a virtuális adatszobához. 2017. június 6-án a FROB megküldte számukra az eljárási levelet, valamint az adásvételi szerződést (*Sale and Purchase Agreement*). 2017. június 6-i levelében a BBVA tájékoztatta a FROB-t, hogy úgy döntött, hogy nem nyújt be ajánlatot.

- 556 A 2017. június 7-i levélben a FROB tájékoztatta az ESZT-t az értékesítési eljárás eredményeiről és jelezte, hogy a Banco Santander június 7-én 3 óra 12 perckor ajánlatot tett, és hogy a Banco Santander által a Banco Popular részvényeinek vételére tett árajánlat egy euró volt. A FROB azt javasolta, hogy a Banco Popular versenyeztetési értékesítési eljárása nyertes ajánlattevőjeként a Banco Santandert jelöljék meg a Banco Popular vevőjeként a szanálási programban.
- 557 A szanálási programban az ESZT megállapította, hogy a FROB által a Banco Popular tekintetében folytatott értékesítési eljárás eleget tett a 806/2014 rendelet 2014/59 irányelv 39. cikkével összefüggésben értelmezett 24. cikkében foglalt követelményeknek.
- 558 Ezenkívül a FROB az eljárást megindító levélben ütemtervet határozott meg a Banco Popular értékesítési eljárása lefolytatásáról. Ez az ütemterv előírta, hogy a kötelező ajánlatokat legkésőbb 2017. június 6-án éjfélkor be kell nyújtani. Az ütemtervben 2017. június 7-én 1 órára azt is előírták, hogy az eljárás lezárása és az ajánlat kiválasztása érdekében az ajánlattevőkkel való kapcsolatfelvételre kerül sor; ezt követte (adott esetben) 5 óra 30 perckor az ESZT szanálási programja és az adásvételi szerződés végrehajtása, 6 óra 30 perckor a FROB végrehajtási aktusa, 7 órakor pedig az ügylet lezárása és bejelentése.
- 559 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem fejté ki, hogy mely rendelkezést sértette meg az a tény, hogy a FROB az értékesítési eljárást azelőtt indította meg, hogy a Banco Popular fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válóvá nyilvánították volna, sem pedig azt, hogy ez milyen következményekkel járt az eladási árra nézve.
- 560 Egyébiránt, ha a FROB-nak az értékesítési eljárás megkezdése érdekében meg kellett volna várnia, hogy megállapítsák, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, azt nem lehetett volna a Banco Popular felszámolásának megakadályozásához elegendő időn belül lefolytatni, és nem tette volna lehetővé a határozat céljainak elérését.
- 561 Amint arra a Banco Santander rámutat, az értékesítési eljárás ütemtervének célja az volt, hogy lehetővé tegye az összes alakítás 2017. június 7-én 7 óra 1 perckor történő lezárását annak érdekében, hogy a Banco Popular a piacok megnyitását követően rendszeren működhessen, többek között annak elkerülése érdekében, hogy kritikus funkcióit megszakítsák.
- 562 Tekintettel arra, hogy a Banco Santander volt az egyetlen fél a kötelező érvényű ajánlat benyújtására irányuló eljárásban, és a BBVA bejelentését követően bizonyos volt, hogy az értékesítési eljárásban való részvételre felhívott többi intézmény közül egyik sem nyújt be ajánlatot, a FROB elfogadta ezt az ajánlatot, noha azt az eljárási levélben meghatározott határidő lejártát követően nyújtották be.
- 563 Egyébiránt a 806/2014 rendelet 24. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, hogy:
- „[Az ESZT] a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott értékesítési követelmények teljesítése nélkül is alkalmazhatja a vagyonerőértékesítési eszközt, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az e követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen amennyiben úgy ítéli meg, hogy:
- a) a szanálás alá vont intézmény csődje vagy lehetséges csődje tényleges fenyegetést jelent a pénzügyi stabilitásra nézve, illetve súlyosbítja a stabilitás már meglévő fenyegetettségét; továbbá

b) az említett követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná a vagyonértékesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 14. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott szanálási cél elérése terén.”

- 564 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 533. pontban szerepel – az ESZT a szanálási program 6.6. cikkében rámutatott arra, hogy mivel csak ez a vevő nyújtott be ajánlatot, elővigyázatos döntés volt elfogadni a feltételeit, és így megelőzni a Banco Popular ellenőrizetlen fizetésektelenségét, amely többek között veszélyeztethette volna a kritikus funkcióit.
- 565 Abban az esetben ugyanis, ha az ESZT nem fogadta volna el a FROB azon javaslatát, hogy a Banco Santandert nevezze meg a Banco Popular vevőjeként, ez utóbbit felszámolás alá vonták volna. Márpedig, amint azt a Törvényszék az ötödik jogalap elemzése keretében megállapította, a 806/2014 rendelet 18. cikke (5) bekezdésének megfelelően a Banco Popular rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolása nem tette volna lehetővé az ugyanezen rendelet 14. cikkében meghatározott célkitűzéseknek a szanálással azonos mértékben történő elérését. Közelebbről megállapításra került, hogy a határozat szükséges volt a Banco Popular kritikus funkciói folytonosságának biztosítására és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt jelentős negatív hatások elkerülésére irányuló cél elérése érdekében.
- 566 A FROB kellő időben továbbította az ESZT-nek a Banco Popular értékesítési eljárásának eredményeit, ami lehetővé tette ez utóbbi számára a szanálási program elfogadását, és azt 2017. június 7-én 5 óra 13 perckor közölte a Bizottsággal. A Bizottság így elfogadta a szanálási program ugyanezen a napon 6 óra 30 perckor történő hatálybalépését lehetővé tevő határozatát. Az eljárás lefolytatása tehát lehetővé tette a FROB számára, hogy az eljárási szabályzatban meghatározott határidő lejárta előtt, azaz 2017. június 7-én 7 óra 00 perckor befejezze az összes alakiságot, és lezárja az értékesítést.
- 567 Végül a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Banco Santander, mivel tudta, hogy ő az egyetlen, aki ajánlatot nyújtott be, a legalacsonyabb árat ajánlotta, elegendő megállapítani, hogy ez az érv olyan alá nem támasztott állításon alapul, amely szerint a Banco Santandert tájékoztatták arról, hogy a FROB által szervezett értékesítési eljárás vége előtt ő volt az egyetlen ajánlattevő.
- 568 A fentiekből következik, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az értékesítési eljárás során szabálytalanságokat követtek volna el, és nem állíthatja, hogy az eljárás lefolytatása nem eredményezte az eladási ár maximalizálását.
- 569 Ennélfogva az első részt el kell utasítani.

b) A második, a 2. értékelésre vonatkozó részről

- 570 A felperes lényegében azzal érvel, hogy a 2. értékelés téves, és hogy az ESZT megsértette a 806/2014 rendelet 20. cikkét és az indokolási kötelezettségét.
- 571 A második rész lényegében öt kifogásból áll. Először is a felperes azt állítja, hogy az ESZT megsértette indokolási kötelezettségét, mivel a 2. értékelést nem csatolta a szanálási programhoz. Másodszor, azt állítja továbbá, hogy az ESZT megsértette a 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) bekezdését, mivel a 2. értékelés nem volt „mértányos, prudens és reális”. E tekintetben azt állítja, hogy a 2. értékelés nem volt megbízható, mivel a Deloitte elismerte, hogy az hiányos információkon alapult. Azt állítja, hogy a 2. értékelés csak akkor lehet megbízható, ha végleges értékeléssel egészül ki. Harmadszor, vitatja a 2. értékelés során alkalmazott módszert.

- Negyedszer, arra hivatkozik, hogy a 2. értékelés ellentmondásban állt az 1. értékeléssel és azzal a ténnyel, hogy a Banco Popular fizetőképességnek minősült, nem vette figyelembe a Banco Popular piaci értékét, és indokolás nélkül illesztette be a veszteségekre képzett tartalékokat. Ötödször, a felperes arra hivatkozik, hogy a válasz mellékletében csatolt, 2. értékelésre vonatkozó, 2018. december 2-i szakértői jelentés (a továbbiakban: szakértői jelentés) szerint a 2. értékelés nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz.
- 572 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a Banco Popular által a szanálási program elfogadása előtt elvégzett értékelés két olyan jelentést foglal magában, amelyeket csatoltak a szanálási programhoz.
- 573 A 2017. június 5-én kelt 1. értékelést az ESZT a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján készítette, és annak célja az volt, hogy feltárja azokat az elemeket, amelyek lehetővé teszik annak meghatározását, hogy teljesülnek-e a szanálási eljárás megindításának 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételei.
- 574 A 2017. június 6-án kelt 2. értékelést független szakértőként a Deloitte készítette a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján.
- 575 A szanálási program kimondja, hogy a sürgősségre tekintettel a 806/2014 rendelet 20. cikke (10) bekezdésének megfelelően elvégzett 2. értékelés célja az volt, hogy felbecsülje a Banco Popular eszközeinek és kötelezettségeinek értékét, felmérje, hogy a részvényesek és a hitelezők milyen elbánásban részesültek volna, ha a Banco Popular rendes fizetési képtelenségi eljárás alá vonták volna, valamint hogy feltárja azokat az elemeket, amelyek lehetővé teszik az átruházandó részvényekre és tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó döntés meghozatalát, és amelyek lehetővé teszik az ESZT számára annak meghatározását, hogy mi minősül kereskedelmi feltételeknek a vagyonértékesítési eszköz tekintetében.
- 576 A 2. értékelésben a Deloitte jelezte, hogy a 2014/59 irányelv 36. cikkében (amely a 806/2014 rendelet 20. cikkének felel meg) előírt követelményekre és az EBH szanálást szolgáló értékelésről és a 2014/59 irányelvben előírt szanálás következtében az eltérő bánásmód meghatározása céljából történő értékelésről szóló, 2017. május 23-i 2017/05., illetve 2017/06. sz. végleges szabályozástechnikai standardtervezeteinek (a továbbiakban: EBH technikai szabályai) 3. fejezetére támaszkodott.
- 577 A 2014/59 irányelv 36. cikkének (15) bekezdése felhatalmazza az EBH-t arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki azon kritériumok pontosítása céljából, amelyek alapján a szanálási eljárás során az értékeléseket el kell végezni.
- 578 Az EBH technikai szabályai 3. fejezete a szanálást szolgáló értékelésről szóló 2017/05. sz. szabályozástechnikai standardtervezetre (a továbbiakban: szabályozástechnikai standardok) vonatkozik, és a 2014/59 irányelv 36. cikke (15) bekezdésének megfelelően többek között olyan felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettervezetet tartalmaz, amely a 2014/59 irányelvet olyan szabályozástechnikai standardokkal egészíti ki, amelyek pontosítják az intézmények vagy szervezetek eszközei és kötelezettségei értékének az értékeléséhez alkalmazandó kritériumokat és módszert.
- 579 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a szanálási program elfogadásának időpontjában e szabályozástechnikai standardok nem voltak kötelező erejűek, mivel a 806/2014 rendelet 5. cikke (2) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy az ESZT, a Tanács és a Bizottság az EBH által

kidolgozott és a Bizottság által elfogadott kötelező szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardok hatálya alá tartozik. Ezeket a szabályozástechnikai standardokat a 2014/59 irányelvnek az intézmények vagy szervezetek eszközei és kötelezettségei értékének megállapítására szolgáló módszertannal kapcsolatos kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2017. november 14-i (EU) 2018/345 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletbe (HL 2018. L 67., 8. o.) foglalták bele.

- 580 A szanálási program 6.3. cikkében az ESZT jelezte, hogy a Banco Popular tőkeinstrumentumainak a leírására, illetve átalakítására vonatkozó döntés érdekében a FROB által folytatott értékesítési eljárás eredményeivel kiegészített és megerősített 2. értékelést vette alapul.
- 581 Mivel a 2. értékelés összetett technikai és gazdasági értékeléseket tartalmaz, az ESZT számára széles mérlegelési jogkört kell elismerni, amikor megállapította, hogy a 2. értékelés érvényes alapot képezett a szanálási intézkedésekről való döntéshozatalhoz.
- 582 Következésképpen a fenti 114–119. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a Törvényszék által végzett felülvizsgálat korlátozott felülvizsgálat, amely annak vizsgálatára korlátozódik, hogy az ESZT nem követett-e el nyilvánvaló értékelési hibát annyiban, amennyiben megállapította, hogy a 2. értékelés megfelelt a 806/2014 rendelet 20. cikke követelményeinek. A felperesnek kell elegendő bizonyítékot szolgáltatnia ahhoz, hogy a 2. értékelést megfossza hihetőségétől.

1) Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról

- 583 A felperes azt állítja, hogy az ESZT megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel a 2. értékelést nem csatolták a szanálási programhoz, és hogy az ezen értékelés cenzúrázott változatát követően megadott hozzáférés nem szüntette meg e jogsértést. Úgy véli, hogy az indokolás hiánya nem orvosolható a kereset benyújtását követően.
- 584 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2. értékelést az ESZT internetes oldalán 2018. február 2-án és október 31-én részletesebb változatokban tették közzé.
- 585 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a válaszban a felperes e közzétételeket követően nem hoz fel semmilyen érvet a 2. értékelés indokolásának elégtelenségére vonatkozóan. Annak kijelentésére szorítkozik, hogy a 2. értékelés nem bizalmas változatához való hozzáférés nem szüntette meg az indokolási kötelezettség megsértését.
- 586 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az ESZT internetes oldalán az egymást követő közzétételek a szanálási program, valamint az 1. és 2. értékelés eredeti változatára vonatkoznak. E közzétételek arra irányultak, hogy a nyilvánosság számára hozzáférést biztosítsanak e dokumentumok eredetileg bizalmasnak tekintett részeihez.
- 587 Az ESZT-nek nem állt szándékában, hogy olyan információkat tegyen közzé, amelyek kezdettől fogva nem szerepeltek a szanálási programban, illetve az 1. és 2. értékelésben, és amelyeknek a célja az indokolás kiegészítése volt. A felperes ezzel az érveléssel összekeveri a határozat közzétételét, vagyis az indokolás nyilvánosságra hozatalát, és azt a tényt, hogy annak indokolását olyan további elemekkel egészítik ki, amelyek abban az elfogadásakor nem szerepeltek.
- 588 Következésképpen az első kifogást el kell utasítani.

2) A második, a 2. értékelés megbízhatóságára vonatkozó kifogásról

- 589 A felperes azt állítja, hogy a 2. értékelés nem volt megbízható, mivel a Deloitte elismerte, hogy az hiányos információkon alapult.
- 590 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az ESZT-nek címzett 2. értékelés közlését kísérő levélben a Deloitte jelezte, hogy a Banco Popular nehéz likviditási helyzetére tekintettel felhívták, hogy rendkívül rövid határidőn belül végezze el az értékelést. A fő munkát attól a naptól számított tizenkét napra korlátozták, amikor hozzáfért a dokumentációhoz, holott az ilyen projektnek rendes körülmények között hat hétig kellene tartania. A Deloitte rámutatott, hogy a rendelkezésre álló információk között számos hiányosság és következetlenség állt fenn. A Deloitte megemlítette, hogy az értékelést rendkívül bizonytalannak és a 2014/59 irányelv 36. cikke értelmében ideiglenesnek kell tekinteni, és hogy a további veszteségekre képzett tartalékot a 2014/59 irányelv 36. cikke (9) bekezdésének – amely megfelel a 806/2014 rendelet 20. cikke (10) bekezdésének – megfelelően foglalta bele az értékelésbe.
- 591 A 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése kifejezetten említi azt az esetet, amikor az ügy sürgősségére tekintettel nincs mód az e cikk (7) és (9) bekezdésében meghatározott követelmények teljesítésére, vagyis különösen azt az esetet, amikor az értékelést nem lehet kiegészíteni a számviteli könyvekben és nyilvántartásokban szereplő bizonyos információkkal. Ezenkívül e rendelkezés elismeri a bármely ideiglenes értékeléssel együtt járó bizonytalanságok fennállását, és a második bekezdésében előírja, hogy az magában foglal veszteségekre képzett tartalékot is.
- 592 Így e rendelkezésnek megfelelően a Deloitte csupán kijelentette, hogy az értékelésre rendelkezésre álló rövid időre tekintettel hiányos információkra kellett támaszkodnia. Pontosította, hogy az általa elvégzett értékelést a 2014/59 irányelv 36. cikkének (9) bekezdése szerinti ideiglenes értékelésnek kell tekinteni.
- 593 Ezenkívül a 806/2014 rendelet 20. cikkének (13) bekezdéséből kitűnik, hogy a helyzet sürgősségére tekintettel az ESZT a szanalási program elfogadása érdekében támaszkodhatott a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján elvégzett 2. értékelésre, amit a felperes nem vitat.
- 594 Következésképpen meg kell állapítani, hogy tekintettel az időbeli korlátokra és a rendelkezésre álló információkra, bizonyos bizonytalanságok és megközelítő számítások a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján elvégzett bármely ideiglenes értékelés velejárói, és hogy a Deloitte által megfogalmazott fenntartások nem jelenthetik azt, hogy a 2. értékelés nem volt a 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése értelmében véve „méltányos, prudens és reális”.
- 595 Egyébiránt a felperes azt állítja, hogy a 2. értékelés csak akkor lehet megbízható, ha végleges értékeléssel egészül ki. Márpedig az ESZT megerősítette, hogy nem lesz végleges utólagos értékelés.
- 596 E tekintetben 2018. július 30-án a Törvényszék által pervezető intézkedés keretében feltett kérdésekre válaszolva az ESZT jelezte, hogy a 2. értékelést nem követi utólagos végleges értékelés. Úgy ítélte meg, hogy a jelen ügy sajátosságaira tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az utólagos végleges értékelés a 806/2014 rendelet 20. cikkének (11) bekezdése keretében semmiféle gyakorlati célt nem szolgálna, és nem vezetne az ugyanezen rendelet 20. cikkének (12) bekezdésében említett, kompenzációra vonatkozó határozathoz sem.

- 597 Meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikkének (11) bekezdésében előírt utólagos végleges értékelés fogalmilag későbbi, mint a szanalási program és a Bizottság határozatának elfogadása.
- 598 Ezenkívül, amint azt a Törvényszék a fenti 594. pontban megállapította, a 806/2014 rendelet 20. cikkének (13) bekezdése alapján a 2. értékeléshez hasonló ideiglenes értékelés a szanalási program elfogadásának érvényes alapját képezi.
- 599 Elegendő arra emlékeztetni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd: 2015. szeptember 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Bizottság ítélet, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebből következik, hogy az uniós jogi aktus elfogadásának időpontját követően felmerülő körülmények ezen aktus jogszerűségének értékelésénél nem vehetők figyelembe (lásd: 2014. december 17-i Si.mobil kontra Bizottság ítélet, T-201/11, EU:T:2014:1096, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 600 Ebből következik, hogy az utólagos végleges értékelés, amely nyilvánvalóan a szanalási program elfogadását követően történik, nem érintheti a megtámadott határozatok érvényességét.
- 601 Ennélfogva a második kifogást el kell utasítani.

3) A harmadik, a 2. értékelése során alkalmazott módszerre vonatkozó kifogásról

- 602 Először is a felperes azt állítja, hogy a Deloitte a 2. értékelésben abból az elvből indult ki, hogy a Banco Popular értékelését egy felszámolási forgatókönyv keretében kell elvégezni, ami feltételezi a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16) és (17) bekezdésében foglalt kritériumok alkalmazását, ami nyilvánvaló hibának minősül, és ellentétes e rendelet 20. cikkének (8) bekezdésével. Úgy véli, hogy a 2. értékelés nem alkalmazhatta a bank felszámolási értékének kritériumát, amely a 3. értékelés esetében releváns szempont, amely pedig a 2. értékeléstől eltérő értékelés.
- 603 Meg kell jegyezni, hogy ez az érv a 2. értékelés téves értelmezésén alapul. A 2. értékelés ugyanis két részből áll, amelyek közül az első a Banco Popular ideiglenes értékelését, a második pedig a felszámolási forgatókönyv szimulációját foglalja magában. Az első rész a Banco Popular gazdasági értékének a vagyonértékesítési eszköz alkalmazásának keretében történő meghatározására irányul. A második rész célja annak meghatározása, hogy a részvényesek és a hitelezők kedvezőbb bánásmódban részesültek volna-e abban az esetben, ha a Banco Popular ellen a spanyol jogszabályok szerinti rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolási eljárást indítanak.
- 604 Az ESZT a szanalási programot a 2. értékelés első, a Banco Popular eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését tartalmazó részének figyelembevételével fogadta el. Ezzel szemben, mivel a Deloitte pontosította, hogy nem rendelkezik sem valamennyi szükséges információval, sem kellő idővel ahhoz, hogy ebben a szakaszban a pusztán indikatív becslésnél többet végezzen, a 2. értékelés második része a 806/2014 rendelet 20. cikke (9) bekezdésének megfelelően egy első szimulációnak felel meg. A 3. értékelést, amely az annak meghatározására irányuló végleges értékelés, hogy a részvényesek és a hitelezők kedvezőbb bánásmódban részesültek volna-e abban az esetben, ha a Banco Populart a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16) bekezdése szerint rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá vonták volna, a szanalást követően végezték el.

- 605 Márpedig a felszámolási érték, amelynek a Deloitte általi használatát a felperes vitatja, megfelel a 2. értékelés második részének. Az első rész keretében a Deloitte a Banco Popular elidegenítési értékét vette figyelembe.
- 606 Az alkalmazott módszertant illetően a Deloitte a 2. értékelésben jelezte, hogy a gazdasági érték meghatározására használt forgatókönyv a bank vagyonértékesítési eszközön alapuló értékesítése volt. A 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdése f) pontjának megfelelően az értékelés célja információ nyújtása az átadandó eszközökre, jogokra és kötelezettségekre vagy a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokra vonatkozó döntéshez, valamint információ nyújtása az ESZT számára annak megállapításához, hogy ugyanezen rendelet 24. cikke (2) bekezdésének b) pontja alkalmazásában mi minősül kereskedelmi feltételnek.
- 607 A Deloitte kifejtette, hogy „[a] gazdasági értékelésének célja azon érték megbecslése, amelyet egy potenciális vevő a bank egészéért egy nyílt, igazságos és versenyképes árverési eljárást követően felajánlhat (a szabályozástechnikai standardok 11. cikke szerinti »elidegenítési érték« [...])”.
- 608 A szabályozástechnikai standardok (6) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy legalkalmasabb értékelési alapot (a tartási érték vagy az elidegenítési érték) a szanálási hatóság által mérlegelt konkrét szanálási intézkedésekre tekintettel kell kiválasztani.
- 609 Az értékelési alap megválasztását illetően a szabályozástechnikai standardoknak a 2018/345 felhatalmazáson alapuló rendelet 11. cikkének (4) bekezdésében átvett 11. cikkének (4) bekezdése kimondja:
- „Ha a 10. cikk (1) bekezdésében említett szanálási intézkedések értelmében a vállalkozás folytatásának elve szerint továbbra is folyamatosan működő szervezetnek meg kell tartania az eszközöket és kötelezettségeket, az értékelőnek a tartási értéket kell megfelelő értékelési alapként használnia. A méltányosnak, prudensnek és reálisnak tekinthető tartási érték a piaci feltételek normalizálódását feltételezheti.
- A tartási érték nem használható értékelési alapként, ha az eszközöket a 2014/59 irányelv 42. cikke szerint egy vagyonkezelő szervezetre vagy az említett irányelv 40. cikke szerint egy áthidaló intézményre ruházzák át, vagy ha a 2014/59 irányelv 38. cikke szerinti vagyonértékesítési eszközt használják.”
- 610 A szabályozástechnikai standardoknak a 2018/345 felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikkének (4) bekezdésében átvett 12. cikkének (4) bekezdése szerint „[h]a egy szervezetet a helyzete megakadályozza egy eszköz megtartásában vagy egy üzletág folytatásában, vagy ha a szanálási hatóság az értékesítést egyéb okból szükségesnek tartja a szanálási célok eléréséhez, a várható cash flow-kat egy adott elidegenítési időszakon belül várható elidegenítési értékeknek kell megfeleltetni”.
- 611 A vagyonértékesítési eszköz céljából az elidegenítési érték meghatározásakor figyelembe veendő tényezőket a szabályozástechnikai standardok 12. cikkének (5)–(7) bekezdése határozza meg, amelyeket átvett a 2018/345 felhatalmazáson alapuló rendelet 12. cikkének (5)–(7) bekezdése.
- 612 Ebből következik, hogy a felperes nem állíthatja, hogy az elidegenítési érték nem a megfelelő módszer a Banco Popular értékének a 2. értékelés keretében történő értékelésére.
- 613 Másodszor a felperes arra hivatkozik, hogy a 2. értékelés nem vette figyelembe a Banco Popular szanálás előtti piaci értékét.

- 614 Meg kell állapítani, hogy a Banco Popular részvénye piaci értékének a szanálási program elfogadását megelőző értéke nem minősülhet a Banco Popular elidegenítési értéke vagyonértékesítési eszköz alkalmazása keretében történő értékelése kritériumának.
- 615 A szabályozástechnikai standardok 2. cikkének (1) bekezdése előírja:
- „Az értékelés elvégzése során az értékelőnek figyelembe kell vennie azokat a körülményeket, amelyek befolyásolják a szervezet eszközeiből és kötelezettségeiből eredő várható cash flow-kat és a szervezet eszközeire és kötelezettségeire alkalmazandó diszkontrátákat, és törekednie kell arra, hogy a szervezetet érintő lehetőségek és kockázatok összefüggésében valósághűen tükrözze a szervezet pénzügyi helyzetét.”
- 616 Közelebbről, az átruházás értékét illetően a szabályozástechnikai standardok 12. cikkének (5) bekezdése előírja:
- „Az elidegenítési értéket az értékelőnek az elidegenítési költségek nélkül és az adott garanciák várható értéke nélkül számított, a szervezet által a jelenleg uralkodó piaci feltételek mellett szabályos eszköz- vagy kötelezettségértékesítés vagy -átruházás révén észszerűen várható cash flow-k alapján kell meghatároznia. Az értékelő adott esetben – a szanálási program alapján meghozandó intézkedésekre tekintettel – az elidegenítési értéket meghatározhatja egy gyorsasági árendedménynek az adott értékesítés vagy átruházás esetében megfigyelhető piaci árra való alkalmazásával. A likvid piaccal nem rendelkező eszközök elidegenítési értékének meghatározása érdekében az értékelőnek olyan piacok megfigyelhető árait kell figyelembe vennie, amelyeken hasonló eszközökkel kereskednek, vagy adott esetben illikviditási engedményt tükröző megfigyelhető piaci paramétereket használó modellszámításokat.
- 617 A 2. értékelés célja annak meghatározása volt, hogy egy potenciális vevő mit lenne hajlandó lenne fizetni a Banco Popularért a szanálási program elfogadásának időpontjában fennálló körülmények között. E tekintetben a 2. értékelésben alkalmazott módszertant illetően a Deloitte jelezte, hogy kategóriánkénti megközelítést fogadott el azáltal, hogy a veszteségek és nyereségek becslése érdekében az egyes eszköz- és kötelezettségcsoportok számviteli értékét kiigazította, valamint más olyan kiigazításokat fogadott el, amelyeket bármely vevő az értékre alkalmazna. Minden egyes eszköz- és kötelezettségcsoport tekintetében értékelési tartományt készített.
- 618 Egyrészt meg kell állapítani, hogy a Banco Popular piaci értéke, mielőtt fizetéseképtelenné vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válóvá nyilvánítják, nem minősülhet a bank elidegenítési értékének meghatározása kritériumának. E tekintetben, amint arra a Bizottság rámutat, a piacok nem voltak tudatában a Banco Popular azonnali szanálásának, a tervezett intézkedések hatályának, valamint azon ténynek, hogy ha a szanálásra nem került volna sor, a Banco Popular fizetéseképtelenségi eljárás alatt állt volna, így ezen intézmény részvényeinek a szanálás előtti árfolyama nem felelt meg szükségszerűen az intézmény valós gazdasági értékének.
- 619 Másrészt a Banco Popular részvényének piaci értéke nem elegendő információ ahhoz, hogy csoportra vagy eszközcsoportra vonatkozó becslést lehessen készíteni.
- 620 Ezen indokok alapján, ellentétben azzal, amire a szakértői jelentés utal, a Banco Popular piaci értéke nem tekinthető a 2. értékelés szempontjából az értékre vonatkozó mutatónak.
- 621 Egyébiránt a 2. értékelésben a Deloitte kifejtette, hogy a Banco Popular piaci értéke miért nem képez megfelelő módszert elidegenítési értékének felméréséhez. Közelebbről, a Deloitte azt állította, hogy a bank helyzetére tekintettel a részvény ára jelentős ingadozást mutatott.

- 622 E tekintetben a szakértői jelentésben az szerepel, hogy „a részvény aktuális ára annak az árnak a közvetlen bizonyítéka, amelyet a vevő kész fizetni egy kis részvényt csomagért, függetlenül annak volatilitásától”. Márpedig elegendő emlékeztetni arra, hogy a Deloitte által becsült elidegenítési érték a Banco Popular teljes egészében történő megvásárlására vonatkozott, és nem csupán néhány részvényre.
- 623 Harmadszor, a felperes azt állítja, hogy a 2. értékelés igazolás nélkül foglalja magában a tartalékokat, ami ellentétes a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdésével.
- 624 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikke (10) bekezdésének második albekezdése kimondja, hogy az első albekezdésben említett ideiglenes értékelés keretében – megfelelő indokollással – értékelni kell a veszteségekre képzett tartalékot is.
- 625 A szabályozástechnikai standardok 13. cikke meghatározza az ideiglenes értékelés részeként a további veszteségekre képzett tartalék kiszámítására és bevonására szolgáló módszertant, és a következőket írja elő:
- „(1) A 2014/59/EU irányelv 36. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjával összhangban végzett ideiglenes értékelések bizonytalanságának kezelése érdekében az értékelőnek az értékelésben a vonatkozó tények és körülmények figyelembevételével meg kell határoznia a bizonytalan összegű és időzítésű további veszteségek összegét tükröző puffert. A bizonytalanság kettős figyelembevételének elkerülése érdekében a puffer kiszámításához alapul szolgáló feltételezéseket az értékelőnek megfelelő magyarázattal és indoklással kell ellátnia.
- (2) Az értékelőnek a puffer nagyságának meghatározása céljából azonosítania kell azokat a tényezőket, amelyek a valószínűsíthetően elfogadásra kerülő szanalási intézkedések következtében befolyásolhatják a várható cash flow-kat.”
- 626 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Deloitte a 2. értékelés kísérőlevelében kifejezetten jelezte, hogy ez az értékelés a 2014/59 irányelv 36. cikkének (9) bekezdése alapján további veszteségekre képzett tartalékot foglal magában, és hogy azon szabályozástechnikai standardokat alkalmazza, amelyek előírják, hogy az értékelésnek tartalmaznia kell a további veszteségekre képzett tartalékot. A Deloitte megemlítette, hogy a további veszteségekre képzett tartalék szerves részét képezi a 2. értékelésnek, és hogy a részletek a 2. értékelésre vonatkozó jelentésben és annak mellékletében szerepelnek.
- 627 Így e tartalék igazolását illetően meg kell állapítani, hogy a 2. értékelésben az eszközök minden egyes kategóriája tekintetében a Deloitte magyarázatokkal szolgált azokra a különböző körülményekre vonatkozóan, amelyek további veszteségekhez vezethetnek, és megemlítette az azok értékelésével kapcsolatos bizonytalanságokat. A Deloitte így a szabályozástechnikai standardok követelményeinek megfelelően igazolta a további veszteségekre képzett tartalékok bevonását.
- 628 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem hoz fel egyetlen olyan érvet sem, amely a 2. értékelésben szereplő ezen magyarázatok vitatására irányulna. A szakértői jelentésben a szakértő megaláztatja annak kijelentésével, hogy a Deloitte nem számszerűsítette, nem magyarázta el, illetve nem indokolta meg a további veszteségekre képzett tartalékot.
- 629 Következésképpen a harmadik kifogást el kell utasítani.

4) A negyedik, az 1. értékeléssel fennálló ellentmondásra vonatkozó kifogásról

- 630 A felperes azzal érvel, hogy a 2. értékelés ellentmond annak, hogy a Banco Populart az 1. értékelésben, valamint az EKB Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelésében fizetéseképtelennek tekintették, illetve annak, hogy a Banco de España 2017. június 5-én a Banco Populart fizetőképessnek nyilvánította.
- 631 Emlékeztetni kell arra, hogy 2017. június 5-én az ESZT a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján elfogadta az 1. értékelést, amelynek az volt a célja, hogy olyan bizonyítékokat szolgáltatson, amelyek lehetővé teszik annak meghatározását, hogy teljesülnek-e a szanálási eljárás megindításának feltételei, illetve a tőkeinstrumentumok leírására vagy átalakítására vonatkozó feltételek. Közelebbről, az ESZT rámutatott arra, hogy az 1. értékelés célja az annak meghatározásához való hozzájárulás, hogy a Banco Popular a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében véve fizetéseképtelen-e vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.
- 632 Kétségtelen, hogy az EBH 2017. május 23-án elfogadott technikai szabályai nem voltak kötelező erejűek, ugyanakkor a 2. értékelés időpontjában rendelkezésre álltak. A 2. értékelésben a Deloitte kifejezetten jelzi, hogy eleget tett az EBH technikai szabályai követelményeinek.
- 633 Bevezetésükben az EBH technikai szabályai a szanálást megelőző két értékelési típus – a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontjával egyenértékű, 2014/59 irányelv 36. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján elvégzett 1. értékelés és a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdése b)-g) pontjának megfelelő, 2014/59 irányelv 36. cikke (4) bekezdésének b)-g) pontja alapján végzett 2. értékelés – közötti különbségtétel szükségességét rögzítik.
- 634 A 2018/345 felhatalmazáson alapuló rendelet (1) preambulumbekzdésében megismételt szabályozástechnikai standardok (1) preambulumbekzdése emlékeztet e különbségtételre egyrészt az azt megállapító kezdeti értékelés, hogy a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó feltételek vagy a szanálási feltétel teljesülnek-e, másrészt a későbbi értékelés között, amely az egy vagy több szanálási eszköz alkalmazására vonatkozó döntés alapjául szolgál. A szabályozástechnikai standardok különböző kritériumokat állapítanak meg az 1. és a 2. értékelés végrehajtása tekintetében.
- 635 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerint e feltétel értékelését az EKB vagy az ESZT végzi.
- 636 A felperes azon érvét illetően, amely szerint az 1. és 2. értékelés megállapításai ellentmondásosak voltak, elegendő megállapítani, hogy az hatástalan.
- 637 A 2017. június 5-én elfogadott, annak meghatározására irányuló 1. értékelés, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen-e, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e, annak megállapítása érdekében, hogy a szanálási eljárás feltételei vagy a tőkeinstrumentumok leírására és átalakítására vonatkozó feltételek teljesültek-e, az EKB által 2017. június 6-án elvégzett, a Banco Popular fizetéseképtelenségre vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válására vonatkozó értékelést követően elavulttá vált.
- 638 Kétségtelen, hogy az 1. értékelésben az ESZT azt jelezte, hogy értékelésének referencia-időpontjában, vagyis 2017. március 31-én a Banco Popular fizetőképess volt. Mindazonáltal egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy az EKB a Banco Populart 2017 áprilisától és

májusától kezdődően érintő jelentős betétkivonásra, valamint arra támaszkodott, hogy ez utóbbi nem tudott új likviditást generálni, annak megállapítása érdekében, hogy 2017. június 6-án a Banco Popular fizetésképtelen volt vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik. Másrészt az EKB következtetése azon a tényen alapult, hogy a Banco Popular a 806/2014 rendelet 18. cikke (4) bekezdésének c) pontja értelmében véve képtelen teljesíteni az esedékessé váló tartozásait vagy egyéb kötelezettségeit, nem pedig azon, hogy a Banco Popular mérleg szerint fizetésképtelen volt. Így az 1. értékelés következtetései a szanálás időpontjában már nem voltak relevánsak.

- 639 Egyébiránt rá kell mutatni arra, hogy az 1. és a 2. értékelés közötti eredménybeli különbségek azzal magyarázhatók, hogy mivel eltérő célra irányulnak, az EBH technikai szabályaiban meghatározott eltérő értékelési kritériumokra támaszkodnak. Így az EBH technikai szabályai szerint az 1. értékelés elsősorban annak meghatározására irányul, hogy a szervezet eszközeinek összértéke meghaladja-e kötelezettségeinek értékét, másként fogalmazva, hogy a szervezet a mérleg szerint fizetőképese-e, míg a 2. értékelésnek a gazdasági értéket, nem pedig a szervezet könyv szerinti értékén kell alapulnia.
- 640 Végül, mivel a 2. értékelésnek a gazdasági értéket, nem pedig a Banco Popular könyv szerinti értékét kell figyelembe vennie, a felperes nem hivatkozhat arra, hogy ellentmondás áll fenn azon megállapítás között, amely szerint a Banco Popular fizetőképese volt az EKB vagy a Banco de España 1. értékelés keretében végzett értékelésében, illetve a 2. értékelés következtetése között.
- 641 Következésképpen a negyedik kifogást el kell utasítani.

5) Az ötödik, a nyilvánvaló értékelési hibákra alapított kifogásról

- 642 A felperes arra hivatkozik, hogy a szakértői jelentés szerint a 2. értékelés nyilvánvaló értékelési hibákat tartalmaz.
- 643 Először is meg kell állapítani, hogy a felperes azt állítja, hogy a szakértői jelentés szerint a 2. értékelés alulértékelést tartalmaz, mivel nem veszi figyelembe a piaci adatokat és a Banco Popular értékeléséhez szükséges idővel rendelkező könyvvizsgálók adatait.
- 644 E tekintetben a piaci érték tekintetében a fenti 615–622. pontban szereplő elemzésre kell utalni. A könyvvizsgálók adatait illetően meg kell állapítani, hogy az e könyvvizsgálók által a Banco Popular eszközeinek tulajdonított érték megfelel azok könyv szerinti értékének. Ezek az adatok tehát nem hasonlíthatók össze az eszközök gazdasági értékére vonatkozó adatokkal, amelyeket a Deloitte-nak kellett figyelembe vennie a Banco Popular elidegenítési értékének meghatározásához.
- 645 Először is, ami a kölcsönöket és a követeléseket illeti, a felperes a szakértői jelentésre támaszkodva azt állítja, hogy azok értékelése nem reális, mivel ellentmond a felügyelő által jóváhagyott tartalékok arányának, valamint az 1. értékelésnek, amelyben a kölcsönállomány könyv szerinti értékét nem csökkentették.
- 646 Elegendő arra emlékeztetni, hogy a fenti 644. pontból és a negyedik kifogás elemzéséből kitűnik, hogy a felügyelő adatai és az 1. értékelés, amennyiben azok csak a Banco Popular eszközeinek könyv szerinti értékét veszik figyelembe, nem relevánsak a 2. értékeléssel való összehasonlítás szempontjából.

- 647 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a kölcsönök és követelések azon elemek közé tartoznak, amelyek tekintetében jelentős bizonytalanság áll fenn, és amelyekre az értékelő különös figyelmet fordít a szabályozástechnikai standardok 8. cikkének a) pontja szerint, amely a következőket írja elő:
- „[A]zon hitelek vagy hitelportfóliók, amelyek esetében a várható cash flow-k a partner arra való képességétől, hajlandóságától vagy ösztönzésétől függenek, hogy teljesítse kötelezettségét, ha ezen várakozások késedelmes fizetési arányokhoz, nemteljesítési valószínűségekhez, nemteljesítéskori veszteségrátákhoz vagy az instrumentumok jellemzőihez kapcsolódó feltételezéseken alapulnak, különösen, ha ezt egy hitelportfólió veszteségi mintázata is alátámasztja.”
- 648 Ráadásul a 2. értékelés mellékletének 4–11. oldalán a Deloitte megmagyarázta azokat a kiigazításokat, amelyeket a kölcsönök és követelések értékelése során, különösen a nemfizetés kockázataira tekintettel alkalmazott. A felperes nem hoz fel egyetlen olyan érvet sem, amely e kiigazításokat vitatná.
- 649 Másodszor, az ingatlanokkal kapcsolatban a felperes a szakértői jelentésre támaszkodva azt állítja, hogy a 2. értékelés indokolatlanul csökkentette azok értékét azáltal, hogy nem vette figyelembe ezen eszközöknek a Banco de España által felhatalmazott szakértők által elvégzett értékelését. A 2. értékelés figyelmen kívül hagyja a Banco Popular könyvvizsgálói által ezen eszközöknek tulajdonított értéket, valamint a Banco de España ezen eszközök értékelésére vonatkozó ajánlásait.
- 650 Ezt az érvet el kell utasítani annyiban, amennyiben az a könyvvizsgálók által végzett azon értékelésekkel való összehasonlításon alapul, amelyek nem relevánsak.
- 651 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy ez az érv nem kellően világos ahhoz, hogy meg lehessen érteni annak tartalmát. A felperes többek között nem fejt ki, hogy kik a Banco de España által feljogosított szakértők, illetve melyek a Banco de España azon ajánlásai, amelyeket a Deloitte figyelmen kívül hagyott.
- 652 Mindenesetre a szakértői jelentésének olvasatából kitűnik, hogy a „Banco de España ajánlásai” e bank 4/2016 körlevelére utalnak. A szakértő megjegyzi, hogy az érintett ingatlanvagyon értékelését illetően a Deloitte a 2003. március 27-i Orden ECO/805/2003, sobre normas de valoración de bienes inmuebles y de determinados derechos para ciertas finalidades financieras (az ingatlanok és egyes jogok bizonyos pénzügyi célokkal kapcsolatos értékelésének szabályairól szóló ECO/805/2003 szabályzat; a BOE 2003. április 9-i 85. száma, 13678. o.) használta annak érdekében, hogy kiigazításokat végezzen, ami alacsonyabb értéket eredményezett, mintha a 4/2016 körlevelet követte volna. E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a szakértő nem vitatja az ECO/805/2003 szabályzat alkalmazhatóságát.
- 653 Ezenkívül a 2. értékelési jelentésben a Deloitte úgy vélte, hogy az érintett ingatlanvagyon helyes értékelése 42–47%-os kiigazítást tesz szükségessé a Banco Popular által végzett értékelésekhez képest. A 2. értékelés mellékletében a Deloitte jelezte, hogy a feltárt következtetések nagy része az ECO/805/2003 szabályzat nem megfelelő figyelembevételének köszönhető, amely szabályzat az ingatlanok spanyol bankszektorban történő értékelésére vonatkozóan kötelező szabályokat állapít meg. Különösen, a Deloitte azt állítja, hogy ezek a következtetések különösen a városfejlesztési várakozások értékelésére és a munkálatok előrehaladására vonatkoznak.
- 654 A szakértői jelentésben a szakértő nem hoz fel olyan érvet, amely kétségbe vonná a Deloitte 2. értékelésben végzett ezen értékelését. Annak kiemelésére szorítkozik, hogy a Banco de España által felhatalmazott szakértők is képesítettek voltak a Banco Popular ingatlanjainak értékelésére.

- 655 Ebből kitűnik, hogy a Deloitte ismertette a 2. értékelésben a Banco Popular ingatlaneszközeinek értékeléséhez alkalmazott módszert, és igazolta azokat az okokat, amelyek miatt az érintett ingatlaneszközök értékelése eltért a Banco Popular által nyújtott értékeléstől.
- 656 Harmadszor, a halasztott adóköveteléseket illetően a felperes azt állítja, hogy a Deloitte anélkül végezte el azok értékelését, hogy rendelkezett volna a szükséges dokumentumokkal, és hogy ez az értékelés ellentétes az 1. értékeléssel.
- 657 Elegendő emlékeztetni arra, hogy a negyedik kifogás elemzéséből kitűnik, hogy a felperesnek az 1. értékeléssel fennálló ellentmondásra vonatkozó érve hatástalan.
- 658 A halasztott adókövetelések értékelését illetően a Deloitte a 2. értékelés mellékletében jelezte értékelésének a rendelkezésre álló időből és információkból adódó bizonytalanságait, amelyek ezen eszközök természetéből fakadnak. E tekintetben a Deloitte magyarázatokkal szolgált a halasztott adókövetelések értékelése során alkalmazott módszert és az általa figyelembe vett feltevéseket illetően.
- 659 Például a Deloitte a 2. értékelési jelentésben jelezte, hogy a védelem alatt nem álló halasztott adókövetelések értékelése a vevő adóköteles nyereségétől (üzleti terv) és a meglévő adójóváírások szintjétől függ. A Deloitte a 2. értékelés mellékletében többek között kifejtette, hogy a nem védett halasztott adókövetelések értékelése a vevőtől, különösen pedig attól függ, hogy spanyol vagy külföldi szervezetről van szó, és hogy abban az esetben, ha a vevő spanyol bank lenne, azok behajthatósága és mérlegben való elszámolása a Banco Popular, illetve a vevő üzleti tervétől függne. Az értékelési jelentés megemlíti, hogy a Deloitte által készített értékelés számításba veszi ezeket a különböző eseteket.
- 660 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a bizonytalanságok fennállása szerves része a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján végzett bármely ideiglenes értékelésnek.
- 661 Márpedig a felperes nem hoz fel egyetlen olyan érvet sem, amely kétségbe vonná a halasztott adókövetelések Deloitte által alkalmazott és a 2. értékelés mellékletének 27–33. oldalán megmagyarázott értékelési módszerét.
- 662 Negyedszer, a jogi kockázatokra képzett tartalékokat illetően a felperes a szakértői jelentésre utal, amely szerint a 2. értékelés indokolatlan mértékben növelte ezeket a tartalékokat.
- 663 Elegendő megállapítani, hogy a szakértői jelentés arra szorítkozik, hogy összeveti a jogi kockázat Deloitte általi értékelésének és a Banco Popular könyvvizsgálói jelentésének eredményét.
- 664 Ezek az értékelések nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a Deloitte által a saját tapasztalata és az ágazat tendenciái alapján végzett kiigazításokat, amelyek különböző, a 2. értékelés mellékletének 34–38. oldalán ismertetett hipotéziseket eredményeztek.
- 665 Egyébiránt a felperes úgy véli, hogy a 2. értékelés nem vette figyelembe a Banco Popular által a Banco Santander számára képviselt jelentős szinergiákat, amelyeket a Banco Santander tőzsdei jegyzésének 2017. június 7-i és az azt követő két napon történt jelentős emelkedése bizonyít.

- 666 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a 2. értékelés célja valamennyi potenciális vevő számára a Banco Popular elidegenítési értékének a meghatározása volt. A Deloitte tehát a 2. értékelés során nem vehette figyelembe az olyan vevőre vonatkozó szinergiákat, amelynek a személyéről nem volt tudomása. A Banco Popular eszközeinek és kötelezettségeinek a Banco Santander könyvelésében annak integrációját követően tulajdonított konkrét érték tehát nem releváns.
- 667 Ennélfogva a felperes nem bizonyította a 2. értékelésben található nyilvánvaló értékelési hibák fennállását, és az ötödik kifogást el kell utasítani.
- 668 A fentiek összességéből következik, hogy a második részt, valamint a kilencedik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

10. A tizedik, a 806/2014 rendelet 14. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapuló jogalapról

- 669 A felperes arra hivatkozik, hogy az ESZT a szanalási programban megsértette a 806/2014 rendelet 14. cikkét, a gondossági kötelezettségét és az EUMSZ 296. cikket, mivel anélkül végezte el a részvények leírását és a vagyonértékesítést, hogy megvizsgálta volna, léteznek-e más olyan intézkedések, amelyek alacsonyabb értékvesztést eredményeznek a részvényesek számára.
- 670 Először is a felperes azt állítja, hogy a szanalási program indokolásában semmi nem utal arra, hogy az ESZT a Banco Popular tőkeinstrumentumainak leírása és a vagyonértékesítés előtt megvizsgált volna más, a részvényesek számára kevésbé korlátozó megoldásokat. Nem igazolta, hogy a 806/2014 rendelet 14. cikkének megfelelően más megoldásokkal elkerülhető lett volna-e a részvényesek számára az értékromlás.
- 671 Meg kell állapítani, hogy a felperes érvei a 806/2014 rendelet fenti 521. pontban hivatkozott 14. cikke (2) bekezdése második albekezdésének téves értelmezésén alapulnak.
- 672 E rendelkezésből kitűnik, hogy a szanalás 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében említett céljait a lehető legnagyobb mértékben olyan szanalási eszközzel kell elérni, amely a legkisebb értékvesztést vonja maga után. Mindazonáltal, amint azt e rendelkezés pontosítja, ha a választott szanalási eszközzel járó értékvesztés szükséges e célok eléréséhez, így tehát közérdekből, a szanalás nem tekinthető aránytalannak.
- 673 Ezenkívül, amint azt a Bizottság hangsúlyozza, a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében vett értékvesztés nemcsak a szervezet részvényeseinek és tőkeinstrumentumai tulajdonosainak, hanem a betéteseinek, alkalmazottainak és egyéb hitelezőinek a vagyoni érdekeire is vonatkozik.
- 674 A felperes állításával ellentétben e rendelkezés nem foglalja magában a szanalási intézkedés arányosságának a részvényesek tulajdonhoz való jogának megsértésére tekintettel történő értékelését.
- 675 Emlékeztetni kell arra, hogy a szanalási program 5.2. cikkében az ESZT jelezte, hogy a vagyonértékesítési eszköz megfelelő és szükséges eszköz a szanalás 806/2014 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében szereplő céljainak, azaz elsődlegesen a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása és a pénzügyi stabilitás megőrzésének eléréséhez, és arányos

azokkal. A szanálási program fenti 339. pontban hivatkozott 5.3. cikkében az ESZT kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt a 806/2014 rendeletben előírt többi szanálási eszköz nem megfelelő, és nem teszi lehetővé a határozat céljainak ugyanilyen mértékben történő elérését.

- 676 Ily módon az ESZT megjelölte azokat az okokat, amelyek miatt az eszközelkülönítési eszközhöz hasonló egyéb szanálási eszközök – amelyek a felperes szerint a részvényesek esetében az értékvesztés elkerüléséhez vezettek volna – nem tették volna lehetővé a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében előírt célok elérését.
- 677 A felperes állításával ellentétben, mivel az ESZT igazolta, hogy a vagyoneértékesítési eszköz szükséges e célok megvalósításához, nem kellett megjelölnie, hogy más megoldások lehetővé tették volna-e a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében vett értékvesztés elkerülését.
- 678 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a szanálási program 4.5. cikkében az ESZT megállapította, hogy a határozat hozzájárul az értékvesztés minimalizálásához is, figyelembe véve azt, hogy a Banco Popular felszámolása jelentősebb veszteségeket okozott volna a hitelezők számára, mint a szanálás. Az ESZT a szanálási program 4.6. cikkében azt is megállapította, hogy a szanálási intézkedés elfogadásához kapcsolódó hátrányokat és költségeket, elsősorban a részvényeseket és az alárendelt hitelezőket ért veszteségeket ellensúlyozzák az ebből eredő előnyök, nevezetesen a kritikus funkciók fenntartása, a gazdaságra és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatások korlátozása, valamint a más hitelezőket esetlegesen érő veszteségek elkerülése.
- 679 Ebből következik, hogy a felperes állításával ellentétben az ESZT a szanálási programban figyelembe vette azon értékvesztést, amelyet a vagyoneértékesítési eszköz a Banco Popular részvényesei számára okozhatott.
- 680 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy az ESZT nem vizsgálta meg, hogy az eszközelkülönítési eszköz az ESZA kölcsönével együtt megfelelő lett volna-e a likviditási problémák megoldása és a piaci bizalom helyreállítása érdekében, és így túllépte mérlegelési jogkörének határait. A felperes azt állítja, hogy a keresetlevél mellékletében szereplő, a fenti 483. pontban hivatkozott szakértői jelentés szerint az eszközöknek a likviditást biztosító egyéb intézkedésekkel együttesen történő elkülönítése főszabály szerint kivitelezhető volt, és lehetővé tette volna a részvényesek számára a 806/2014 rendelet 14. cikkével ellentétes értékvesztés elkerülését.
- 681 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a szanálási program fenti 339. pontban hivatkozott 5.3. cikkében az ESZT megállapította, hogy az eszközelkülönítési eszköz, akár a hitelezői feltőkésítési eszközzel, akár az áthidaló intézményi eszközzel együtt nem teszi lehetővé a szanálás céljainak ugyanolyan mértékben történő elérését, mint a vagyoneértékesítési eszköz.
- 682 Ezenkívül a felperes nem hoz fel egyetlen olyan érvet sem, amely alkalmas lenne annak alátámasztására, hogy az általa hivatkozott megoldás, vagyis az eszközöknek a likviditási támogatással kombinált elkülönítése ténylegesen elképzelhető lett volna, tekintettel a Banco Popular likviditási helyzetére és arra, hogy a szanálási programot milyen sürgősen kellett volna elfogadni, sem annak alátámasztására, hogy e megoldás lehetővé tette volna a Banco Popular hosszú távú életképességének helyreállítását.
- 683 Így a keresetlevélben a felperes arra szorítkozik, hogy a szakértői véleménynek „A határozat nem veszi kellőképpen figyelembe az alternatív szanálási eszközöket” című részére hivatkozik. Márpedig elegendő megállapítani, hogy ebben a 2017. szeptember 16-án a szanálási program

2017. júliusban közzétett változata alapján készített jelentésben a szakértők számos, arra vezethető hiányosságot ismernek el elemzésükben, hogy a szanálási program rendelkezésükre álló változata nem volt részletes, és hogy nem ismerték a Banco Popular likviditási problémáinak terjedelmét. Rámutatnak, hogy a Banco Popular fizetőképes volt, és bizonyos eszközök értékesítésére vonatkozó számos tisztán elméleti feltételezésre támaszkodnak. Ezzel szemben e jelentés semmilyen elemzést nem tartalmaz annak alátámasztására, hogy a vagyonértékesítési eszközhez képest alternatív megoldás a gyakorlatban megvalósítható-e a Banco Popular likviditási helyzetének romlása és a sürgősség tekintetében. E jelentés nem bizonyítja ezen eszközök értékesítésének konkrét, a szanálás időpontjában alkalmazandó körülmények közötti megvalósíthatóságát.

- 684 Amint arra az ESZT rámutat, a felperes nem fejt ki kellőképpen, hogy az alternatív megoldás hogyan lett volna ugyanolyan hatékony, jogilag megvalósítható és kevésbé költséges, mint az eszközöknek vagyonértékesítési eszköz útján történő értékesítése. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2017. szeptember 16-i szakértői jelentést készítő szakértők készítették a válasz mellékletében szereplő, a fenti 484. pontban említett szakértői véleményt is, amelyben elismerték, hogy rendelkezésre álló információk hiányában az első jelentésben nem tudták részletesebben kifejteni, hogy ez az alternatív megoldás hogyan működhetne.
- 685 Ezenkívül a keresetlevélhez csatolt szakértői jelentés nem veszi figyelembe a szanálás 806/2014 rendelet 14. cikkében előírt célkitűzéseit, és így nem bizonyítja, hogy egy másik szanálási eszköz – mint például az eszközelkülönítési eszköz – alkalmazása lehetővé tette volna e célkitűzések ugyanolyan hatékony módon történő elérését, mint a vagyonértékesítési eszköz.
- 686 Végül, amint azt a Bizottság és az ESZT hangsúlyozza, az eszközelkülönítési eszköz végrehajtása olyan időtartamot igényel, amely a szanálás időpontjában nem állt rendelkezésre.
- 687 E tekintetben a felperes a válaszában előadja, hogy az ESZT sürgősen elvégezhetette volna az eszközelkülönítést. E tekintetben a szakértői jelentés válasz mellékletében szereplő 8. szakaszára hivatkozik. Márpedig elegendő rámutatni arra, hogy a válaszhoz csatolt e szakértői jelentés csupán azt tartalmazza, hogy az ilyen művelet lényeges részeit a Bizottság által említett hat-kilenc hónapnál lényegesen rövidebb időtartamban is el lehet végezni. Ezek a tényezők nem bizonyítják, hogy az eszközelkülönítési eszköz konkrétan kivitelezhető volt a Banco Populart érintő sürgős helyzetben.
- 688 A felperes továbbá azzal érvel, hogy az eszközelkülönítés sürgősen végrehajtható lett volna, ha a 2016. évi szanálási tervet helyesen készítették volna elő.
- 689 A Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy ez az érv nem releváns, mivel a 2016. évi szanálási terv nem vehette figyelembe azt a likviditási válságot, amellyel a Banco Populárnak 2017 áprilisától kellett szembesülnie.
- 690 E tekintetben a 806/2014 rendelet 23. cikkének harmadik bekezdése alapján „[a] szanálási program elfogadása során [az ESZT-nek] a Tanácsnak és a Bizottságnak a 8. cikkben említett szanálási tervet kell figyelembe vennie és követnie, kivéve, ha az adott eset körülményeit figyelembe véve a Testület úgy értékeli, hogy a szanálási célok a szanálási tervben nem szereplő intézkedések meghozatalával hatékonyabban megvalósíthatók”.

- 691 A jelen ügyben az ESZT a szanálási program (44)–(46) preambulumbekkezdésében kifejtette, hogy a 2016. évi szanálási tervben előírányzott szanálási eszköz milyen okokból nem felel meg a szanálás időpontjában fennálló körülményeknek. Ily módon megállapította, hogy a 2016. évi szanálási terv azon a feltételezésen alapult, hogy a Banco Popular fizetéseképtelensége tőkehelyzetének romlásához kapcsolódik. Márpedig, mivel a Banco Popular fizetéseképtelensége likviditási helyzetének romlásából eredt, az ESZT jelezte, hogy nem biztosított, hogy az e tervben tervezett hitelezői feltőkésítési eszköz lehetővé tette volna a Banco Popular likviditási válságának azonnali és hatékony orvoslását.
- 692 Ebből kitűnik, hogy a 2016. évi szanálási terv esetleges gyengeségei nem eredményezhetik a megtámadott határozatok megsemmisítését, és hogy a felperes ezzel kapcsolatos érvei hatástalanok. Közelebbről, a Számvevőszék felperes által hivatkozott, „[ESZT] – Megkezdődött a munka a bankunióval kapcsolatos, kihívásokkal teli feladatot illetően, de hosszú utat kell még bejárni” című 23/2017. sz. jelentése nem releváns.
- 693 Harmadszor, a felperes azt állítja, hogy az ESZT megsértette a gondossági és a megfelelő ügyintézésre vonatkozó kötelezettségét azáltal, hogy nem vizsgálta meg a 806/2014 rendelet 76. cikke által kínált esetleges megoldásokat, vagyis az ESZA-ból a Banco Popular likviditási problémáinak megoldása érdekében nyújtott kölcsönt.
- 694 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a 806/2014 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a szanálási program keretében a szanálási eszközök alkalmazása során az ESZT az ESZA-t csak olyan mértékben veheti igénybe, amely szükséges a szanálási eszközök többek között a szanálás alatt álló intézmény részére történő hitelnyújtás céljára való hatékony alkalmazásának biztosításához. Ebből egyértelműen kitűnik, hogy ez a lehetőség csak egy szanálási intézkedés keretében képzelhető el, és semmi esetre sem minősül ezen intézkedéshez képest alternatív intézkedésnek. Amint arra az ESZT rámutat, az ESZA igénybevétele nem alkalmazható elszigetelten valamely szervezet likviditási problémáinak megoldására.
- 695 Negyedszer, másodlagosan a felperes azt állítja, hogy az ESZT igénybe vehetett volna más, a 2014/59 irányelvben előírt intézkedéseket. Az ESZT megsértette gondossági kötelezettségét és túllépte mérlegelési jogkörének határait, amikor nem vizsgálta meg valamely *ad hoc* szanálási eszköz kialakításának lehetőségét, tekintettel arra, hogy a 806/2014 rendelet nem a likviditási problémák megoldására irányult.
- 696 Az ESZT-hez hasonlóan elegendő megjegyezni, hogy az ESZT csak a 806/2014 rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett szanálási eszközöket veheti igénybe.
- 697 Következésképpen a tizedik jogalapot el kell utasítani.

11. A tizenegyedik, a 806/2014 rendelet 20. cikke (11) és (15) bekezdésével összefüggésben értelmezett (14) bekezdésének a megsértésén, valamint a lényeges eljárási szabályoknak a megsértésén alapuló jogalapról

- 698 A válaszban felhozott ezen új jogalappal a felperes rámutat, hogy az ESZT a pervezető intézkedésre adott 2018. július 30-i válaszában jelezte, hogy nem végez utólagos végleges értékelést, és azt állítja, hogy a szanálási program sérti a 806/2014 rendelet 20. cikkének (11), (14) és (15) bekezdését. A szanálási programot anélkül fogadták el, hogy fennálltak volna az

ahhoz szükséges rendelkezések és mechanizmusok, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikkében hivatkozott értékelés a Banco Popular eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó, a lehető legteljesebb és naprakész információkon alapuljon.

- 699 A felperes azt állítja, hogy ezen új jogalap az eljárási szabályzat 84. cikke értelmében elfogadható, mivel olyan új elemen alapul, amely az eljárás során merült fel, nevezetesen az ESZT által a pervezető intézkedésre adott, 2018. július 30-i válaszában közölt azon információ, amely szerint nem kerül sor utólagos végleges értékelésre.
- 700 A Bizottság arra hivatkozik, hogy ez az új jogalap elfogadhatatlan, és mindenesetre megalapozatlan, mivel a felperes a szanálási program elfogadását követő olyan elemre támaszkodik, amely nem érintheti annak jogszerűségét. Az ESZT és a Banco Santander továbbá azt állítja, hogy e jogalap az ESZT szanálási program elfogadását követő határozatára hivatkozik, és ez nem érintheti a szanálási program jogszerűségét.
- 701 Elegendő rámutatni arra, hogy a fenti 597–600. pontban szereplőkkel azonos indokok miatt az, hogy végeznek-e utólagos végleges értékelést, vagy sem, amelyre nyilvánvalóan a szanálási program elfogadását követően kerül sor, nem érintheti a megtámadott határozatok érvényességét.
- 702 Egyébiránt a Banco Santander beavatkozási beadványára tett észrevételeiben a felperes kifejti, hogy ez az új jogalap nem az utólagos végleges értékelés hiányán alapul, hanem annak alátámasztására irányul, hogy a szanálási program az elfogadásától fogva hibás volt, mivel nem álltak fenn a 806/2014 rendelet 20. cikkének (14) bekezdésében előírt garanciák.
- 703 Elegendő megállapítani, hogy e magyarázattal a felperes az annak igazolására általa felhozott indokokat kérdőjelezi meg, hogy ezen új jogalapot a válasz szakaszában terjesztette elő.
- 704 Következésképpen a tizenegyedik jogalapot el kell utasítani.

12. A tizenkettedik, a 806/2014 rendelet 20. cikke ugyanezen rendelet 20. cikkének (3) és (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének a megsértésén alapuló jogalapról

- 705 A válaszban felhozott ezen új jogalappal a felperes a 2. értékelés 2018 februárjában és októberében közzétett változataihoz való hozzáférést követően arra hivatkozik, hogy a szanálási program, amelynek a 2. értékelés szerves részét képezi, sérti a 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) és (5) bekezdését.
- 706 Először is a felperes azt állítja, hogy a 2. értékelés csak egyetlen szanálási eszközt vett figyelembe, nevezetesen a vagyonértékesítést, ami ellentétes a 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) bekezdésével, amelynek értelmében az ideiglenes értékelést a szanálási intézkedésről való döntés előtt kell elvégezni. E rendelkezéssel ellentétes lenne ideiglenes értékelést készíteni azután, hogy kiválasztották az alkalmazandó szanálási intézkedést. Másodszor, a szanálási program szerinte sérti a 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) bekezdését, mivel a 2. értékelést nem független személy végezte. A felperes azt állítja, hogy a Deloitte az ESZT utasításai szerint dolgozott, és nem alakíthatta ki saját véleményét, mivel az ESZT arra kötelezte, hogy a vagyonértékesítési eszközre összpontosítson, és hogy maga az ESZT végezte el az ideiglenes értékelés egy részét, vagyis az 1. értékelést. Harmadszor, mivel a szanálási eszközt előzetesen

választották ki, a 2. értékelés nem felelhetett meg a 806/2014 rendelet 20. cikkének (5) bekezdésében foglalt azon célnak, hogy információkat szolgáltatson az ESZT részére az alkalmazandó szanálási eszköz típusáról.

707 A Bizottság azzal érvel, hogy ez az új jogalap elfogadhatatlan.

708 Az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

709 Meg kell állapítani, hogy a felperes által ebben az új jogalapban felhozott érvek összessége lényegében azon alapul, hogy a 2. értékelést úgy végezték el, hogy csak egyetlen szanálási eszközt, nevezetesen a vagyonértékesítési eszközt vették figyelembe.

710 E tekintetben a szanálási program 42. pontja a keresetlevél mellékletében szereplő változatában a következőket írta elő:

„Az ügy körülményeinek sürgősségére tekintettel a Deloitte a 806/2014 rendelet 20. cikke (10) bekezdésének megfelelően ideiglenes értékelést végzett. Ezt az ideiglenes értékelést az alábbiak érdekében végezték el:

[...]

c) azon elemek feltárása, melyek lehetővé teszik az átruházandó részvényekre és tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó döntés meghozatalát, és amelyek lehetővé teszik az ESZT számára a vagyonértékesítési eszköz céljából a kereskedelmi feltételek meghatározását.”

711 Ebből következik, hogy az a tény, hogy a Deloitte ideiglenes értékelést végzett a vagyonértékesítési eszköz megvalósítása feltételeinek értékelése céljából, olyan információ, amely már szerepelt a kereset megindításának időpontjában a felperes rendelkezésére álló szanálási programban.

712 A felperes nem hivatkozik egyetlen olyan új tényre sem, amely a 2. értékelés ESZT internetes oldalán 2018 februárjában és októberében közzétett, kevésbé bizalmas változatához való hozzáférése révén jutott a tudomására, és amely igazolhatná azt, hogy e jogalapot csak a válaszban hozták fel. A felperes tehát nem hivatkozhat arra, hogy csak az eljárás során fért hozzá a 2. értékeléshez, annak érdekében, hogy ezen új jogalap elfogadhatóságát az eljárási szabályzat 84. cikkére tekintettel igazolja.

713 Következésképpen a tizenkettedik jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

714 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperes érvei nem megalapozottak.

715 Először is, a felperes állításával ellentétben, a 806/2014 rendelet 20. cikkének a fenti 15. pontban hivatkozott (1) bekezdéséből nem tűnik ki, hogy az értékelés nem végezhető el egy adott szanálási eszköz figyelembevételével. A felperes tehát tévesen állítja, hogy az, hogy a 2. értékelés csak a vagyonértékesítési eszközt vette figyelembe, ellentétes a 806/2014 rendelet 20. cikkének (1) bekezdésével.

- 716 Másodszor, meg kell állapítani, hogy a 806/2014 rendelet 20. cikkének (5) bekezdése az értékelés céljait az alkalmazott szanálási eszköz függvényében határozza meg. Közelebbről, a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének f) pontja az értékelés céljait abban az esetben határozza meg, ha a vagyonértékesítési eszközt alkalmazzák, és ezek eltérnek az ugyanezen rendelet 20. cikke (5) bekezdésének d) és e) pontjában hivatkozott, arra az esetre vonatkozó céloktól, amikor a hitelezői feltőkésítési eszköz, az áthidaló intézményi eszköz vagy az eszközelkülönítési eszköz kerül alkalmazásra.
- 717 Ezenkívül a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének b) pontját, amely előírja, hogy ha a szanálási feltételek teljesülnek, az értékelés célja információ nyújtása a szervezet tekintetében alkalmazandó megfelelő szanálási intézkedésről szóló döntéshez, úgy kell értelmezni, hogy az értékelésnek információt kell nyújtania az ESZT számára azon műszaki és gazdasági elemekről, amelyek lehetővé teszik az ESZT által választott szanálási eszköz végrehajtását.
- 718 A 806/2014 rendelet 20. cikkének (5) bekezdését nem lehet úgy értelmezni, mint amely arra kötelezi az értékelőt, hogy az összes lehetséges szanálási eszközt figyelembe vevő értékelést végezzen. A felperes ezért tévesen állítja, hogy e rendelkezéssel ellentétes, hogy a 2. értékelést a vagyonértékesítési eszköz figyelembevételével végezzék el, amely eszközt az ESZT a szanálás céljainak megvalósítására legalkalmasabb eszköznek tartott.
- 719 Harmadszor, ami a felperes azon érveit illeti, amelyek az értékelő függetlenségének megkérdőjelezésére irányulnak, meg kell állapítani, hogy nem az értékelő feladata, hogy maga határozza meg, hogy melyik a legmegfelelőbb szanálási eszköz. Amint arra az ESZT rámutat, a szanálási hatóság feladata az érintett szervezet helyzetének leginkább megfelelő eszköz megválasztása.
- 720 Következésképpen az, hogy az ESZT úgy ítélte meg, hogy a vagyonértékesítési eszköz volt a legalkalmasabb arra, hogy megfeleljen a szanálási célkitűzéseknek, és hogy a Deloitte feladata az ezen eszköz céljainak megfelelő értékelés elvégzése volt, nem tekinthető úgy, hogy sérti a Deloitte függetlenségét. Végül meg kell állapítani, hogy a felperes nem fejt ki, hogy az a tény, hogy az ESZT maga végezte el az 1. értékelést, miként kérőjelezi meg a Deloitte függetlenségét a 2. értékelés ez utóbbi általi elvégzése során, mivel e két értékelésnek eltérő célja van.

13. A pervezető intézkedések és a bizonyításfelvétel iránti kérelemről

- 721 A felperes azt kérte, hogy a Törvényszék rendeljen el különböző pervezető intézkedéseket és bizonyításfelvételt.
- 722 Egyrészt a keresetlevélben és a válaszban, valamint a 2021. április 19-i levelében a felperes azt kérte a Törvényszéktől, hogy rendelje el különböző dokumentumok benyújtását. Ezenkívül a felperes a 2021. május 17-i levelében kérte a Törvényszéket, hogy tegyen fel írásbeli kérdéseket a Spanyol Királyságnak.
- 723 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja, 92. cikkének (3) bekezdése és 103. cikke alapján a bizonyításfelvételt elrendelő 2021. május 12-i végzésében elrendelte, hogy az ESZT nyújtson be bizonyos, a fenti 95. pontban hivatkozott dokumentumokat. 2021 június 9-i végzésében a Törvényszék megállapította, hogy az ESZT által bizalmas változatban benyújtott dokumentumok a jogvita megoldása szempontjából irrelevánsak. Ezzel szemben a Banco Popular EKB-nak címzett, 2017. június 6-i levelét – annak melléklete nélkül – közzétették a többi féllel.

- 724 Másrészt a felperes a keresetlevélben több tanú meghallgatását javasolta.
- 725 A jogvitában részes fél által benyújtott, pervezető intézkedések, illetve bizonyításfelvétel iránti kérelmeket illetően emlékeztetni kell arra, hogy egyedül a Törvényszék dönthet az előtte folyamatban lévő ügygel kapcsolatban rendelkezésre álló információk kiegészítésének esetleges szükségességéről (lásd: 2017. január 26-i Mamoli Robinetteria kontra Bizottság ítélet, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. november 12-i Fleig kontra EKSZ ítélet, C-446/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:918, 53. pont).
- 726 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy még ha a keresetlevélben megfogalmazott, tanúkihallgatásra irányuló kérelem pontosan meg is jelöli, hogy mely tényekre vonatkozóan, illetve milyen okokból szükséges a tanút vagy tanúkat kihallgatni, a jogvita tárgyát és a megnevezett tanúk kihallgatásának szükségességét illetően a Törvényszéknek kell értékelnie a kérelem helytállóságát (lásd: 2017. január 26-i Mamoli Robinetteria kontra Bizottság ítélet, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 118. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. október 22-i Silver Plastics és Johannes Reifenhäuser kontra Bizottság ítélet, C-702/19 P, EU:C:2020:857, 29. pont).
- 727 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az ügyiratokban szereplő információk és a tárgyaláson adott magyarázatok elegendőek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a Törvényszék számára, hogy határozatot hozzon, mivel az eljárás során kifejtett kérelmek, jogalapok és érvek alapján, valamint a felek által benyújtott dokumentumokra tekintettel érdemben el tudta bírálni az ügyet.
- 728 Ebből következik, hogy a felperes pervezető intézkedések és bizonyításfelvétel iránti kérelmeit, valamint a kereset egészét el kell utasítani.

V. A költségekről

- 729 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság, az ESZT és a Banco Santander kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az ez utóbbiak részéről felmerült költségek viselésére is.
- 730 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Spanyol Királyság, a Parlament és a Tanács tehát maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék az Aeris Invest Sàrl-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság, az Egységes Szanálási Testület (ESZT) és a Banco Santander, SA részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Spanyol Királyság, az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa maga viseli saját költségeit.**

Van der Woude

Jaeger

Kreuschitz

De Baere

Steinfatt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. június 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I.	Jogi háttér	2
II.	A jogvita előzményei és a kereset előterjesztését követő tényállás	6
	A. A Banco Populárnak a szanálási program elfogadása előtti helyzetéről	6
	B. A szanálási program elfogadását megelőző egyéb tényekről	8
	C. A Banco Popular 2017. június 7-i szanálási programjáról	11
	D. A szanálási határozat elfogadását követő tényekről	13
III.	Az eljárás és a felek kérelmei	13
IV.	A jogkérdésről	16
	A. A 2021. április 19-i új bizonyítékfelajánlásról	16
	B. Az ügy érdeméről	16
	1. A harmadik, jogellenességi kifogáson alapuló jogalapról annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 21. és 24. cikke sérti a hatáskör-átruházásra vonatkozó elveket. . .	18
	2. A negyedik, jogellenességi kifogáson alapuló jogalapról annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 15. és 22. cikke sérti a Charta 17. cikkében biztosított tulajdonhoz való jogot és az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság elvét . .	23
	3. Az ötödik, jogellenességi kifogáson alapuló jogalapról annyiban, amennyiben a 806/2014 rendelet 18. és 20. cikke sérti a Charta 17. és 41. cikkében biztosított meghallgatáshoz való jogot	32
	4. A nyolcadik, a 806/2014 rendelet 18. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapuló jogalapról	40
	a) Az első, a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjára vonatkozó kifogásról	41
	b) A második, a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjára vonatkozó kifogásról	45
	5. Az első, az EUMSZ 15. és EUMSZ 296. cikkben, valamint a Charta 42. és 47. cikkében rögzített indokolási kötelezettség és védelemhez való jog megsértésén alapuló jogalapról	48
	a) Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról	49
	b) A második, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított kifogásról	51

6.	A második, a nemo auditur propriam turpitudinem allegans elvének és a 806/2014 rendelet 88. cikkének megsértésén alapuló jogalapról	58
7.	A hatodik, a Charta 17. cikkében rögzített tulajdonhoz való jog megsértésén, valamint az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésének megsértésén alapuló jogalapról	66
8.	A hetedik, a Charta 17. és 41. cikkében rögzített, meghallgatáshoz való jog megsértésén alapuló jogalapról	70
9.	A kilencedik, a 806/2014 rendelet 14. és 20. cikkének, a gondossági kötelezettségnek és az EUMSZ 296. cikknek a megsértésén alapuló jogalapról	73
	a) Az értékesítési folyamatra vonatkozó első részből	74
	b) A második, a 2. értékelésre vonatkozó részből	80
	1) Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásról	82
	2) A második, a 2. értékelés megbízhatóságára vonatkozó kifogásról	83
	3) A harmadik, a 2. értékelése során alkalmazott módszerre vonatkozó kifogásról	84
	4) A negyedik, az 1. értékeléssel fennálló ellentmondásra vonatkozó kifogásról	88
	5) Az ötödik, a nyilvánvaló értékelési hibákra alapított kifogásról	89
10.	A tizedik, a 806/2014 rendelet 14. cikke, a gondossági kötelezettség és az EUMSZ 296. cikk megsértésén alapuló jogalapról	92
11.	A tizenegyedik, a 806/2014 rendelet 20. cikke (11) és (15) bekezdésével összefüggésben értelmezett (14) bekezdésének a megsértésén, valamint a lényeges eljárási szabályoknak a megsértésén alapuló jogalapról	95
12.	A tizenkettedik, a 806/2014 rendelet 20. cikke ugyanezen rendelet 20. cikkének (3) és (5) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésének a megsértésén alapuló jogalapról	96
13.	A pervezető intézkedések és a bizonyításfelvétel iránti kérelemről	98
V.	A költségekről	99